

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Sayı: 202 | Şubat 2009 | Masrafı: 2€

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.net

Yerli ve Göçmen Emekçiler Olarak, Birleşik Mücadeleyi Geliştirerek KRİZİN FATURASINI SERMAYEYE ÖDETTİRELİM!

Mali alanda patlak veren kriz, küresel krize evrildi. Bütün emperyalist-kapitalist ülkeler (ABD, Japonya, Almanya, İngiltere, Fransa, İtalya, İspanya ve hatta Rusya, Çin ve Hindistan ekonomik büyüklükte başat ülkeler gibi resesyona girdiklerini açıkladılar.

Dünya çapında ağır sanayi, makina sanayi ve onlara hammadde ve parça üreten büyük firmalar, ortalama % 30'luk bir kapasite düşüşü içine girdiler. İlk defa 2009 yılında büyük devletler eşzamanlı olarak uluslararası resesyon sürecine girdiler. Mali krizle birlikte onlarca trilyon dolar değersizleşirken, kapitalizmin genel karakteristik özelliklerinden kaynaklı kriz egemenlere korkulu rüyalar yaratmaya devam ediyor.

devamı sayfa 5'de

Avrupa'da Binlerce Kişi Gazze Katliamını Protesto Etti!

devamı sayfa 6'da

KADINLAR KURULTAYIMIZ BAŞARIYLA SONUÇLANDI!

Emekçi kadınlar olarak, yerküremizin içinden geçtiği bu süreçte, örgütlü gücümüzü büyütmenin önemini kendisini daha fazla dayatmakta olduğunun bilincindeyiz. Bu nedenle, tam da bu süreçte "Emperyalist Küreselleşme Bağlamında; CİNSİYET AYRIMCI POLİTİKALAR, AİLE VE KADIN, GENÇ KADINLARIN SORUNLARI VE POLİTİK GÖREVLERİMİZ" gündemiyle gerçekleştirdiğimiz ülke kurultaylarımız ve merkezi kurultayımız daha büyük bir anlam kazanmıştır.

Kapitalist sistemin kendi ömrünü daha fazla uzatabilmek için, kadınları var gücüyle yozlaştırarak kendi potansiyelinde eritmeye, teslim almaya çalıştığı bu süreçte, kurultaylarımız bir başkaldırı, bir karşı duruştu hiç şüphesiz.... Özellikle de uzun yıllardan sonra bu yıl ilk kez üç ülkede birden merkezi kurultaydan önce ülke kurultaylarımızı gerçekleştirmiş olmamız ise; bu başkaldırının, bu karşı duruşun büyütülmesi idi..

devamı sayfa 12'de

Yeni Demokratik Gençlik 19. Kurultayına Katıl

Tarih: 21-22 Şubat 2009

Yer: Haus der Jugend
Frankfurt

TUTSAK PARTİZANLARDAN MEKTUPLAR

Mücadele Gazetesi Yazı Kuruluna
Sınıf mücadelesinde zindanlar cephesi bir çok kez can bedeli direnişlere ta-

nıklık etti. Ve biz her direnişten biraz daha güçlenerek çıktık! Tarihimizin en görkemli direnişlerinden birine sahne olan 19 aralık ikibinde de şehitler verdik, yenilgiler aldık ama teslim olmadık, boyun eğmedik. Faşizmin her türlü teslim alma çabası dün olduğu gibi bugün de kararlılıkla boşa çıkarıldı. Düşman başarısızlığa mahkum edildi. Direnişimiz sürüyor ve tarih tanışımız-

dır ki zafere kadar sürecektir!

Tutsak Partizanlar
Tekirdağ Hapishanesi

Merhaba Canlar

Dünyanın neresinde olursa olsun sım sıkı kenetliyiz bir birimize.

Her şey bizde gizli. Ne uzak mesafeler ne kalın duvarlar ve düşman namluları. Bizleri birbirimizden ayırmaya muktedir olamazlar.

Ezilenler mücadelesi tarihinin en hassas imbiçlerinden damıtılarak bizlere ulaşmış düşlerimiz. Bu düzleri taşımaya büyötmeye gönüllü olan herkesin beyinde, bedeninde, yaşamında soluk alıp şekilleniyor sıra sıra.

O yüzden ayrılık bizlerden yana bir kavram olamaz.

2009 yılı umutla geliyor.

Kavga ve direniş getirecek nice uzun yıllara.

Umut ve dirençle

Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi Tutsak Partizanlar

Sevgili ATİK Emekçileri ve Dostlarına
Merhaba

Başarı dileklerimizle iyi olmanızı umut eder, selam ve sevgilerimiz yolluyoruz...

Hem F Tiplerinde bir yılı daha dolduru-

yor, hem de genel olarak bir yılı daha giriyoruz. 19 Aralık ertesi her şekliyle sıcaklığını koruyor yüreğimizden. 19 Aralıktan sonrada kalan boşluklar yeni yasal düzenlemelerle doldurarak, tecridin ağırlığı daha hissettiriliyor.

Bu F tipinde de dilden dolayı telefon hakkı ve diğer disiplin cezalarından dolayı açık görüş, alanlar vs haklarını kullanamayan çok fazla arkadaş var.

Belki de bunlar, iyinin ve karşıtı kötünün bilincinde daha bir vardığı için de olsa gerek insanlarımız o eski neşelerinden bir şey kaybetmeden, gülmesini bilerek yaşamaya devam ediyorlar. Diğer de bildiğimiz severttiğimiz koşullar. Böyle yeni bir yılı giriyoruz.

2009 yılı demokrasi, özgürlükler... alanlarında yeni kazanımların olduğu bir yıl olması umudu ile tüm ATİK ailesinin ve dostlarının yeni mücade-

le yılını kutlar, başarılar ve esenlikler dilerim.

Berber kaldığımız Hüseyin ve Muhammet arkadaşlarda ayrı selam yolluyorlar.

Umutla, dirençle esen kalın

Selamlar sevgiler

Taylan Baltacı

"Politik Tutsaklıktan Yolu Avrupa'da Sürgünde Buluşanlar"

ATİK-UPOTUDAK'ın (Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Komisyonu) çağrısıyla 29-30 Kasım'da Almanya'nın Frankfurt kentinde gerçekleşen buluşma, çeşitli kuşaklardan birçok eski tutsağı biraraya getirdi. Çoğunluğunu Partizan davasından tutsaklık yaşamışların oluşturduğu katılımcıların buluşması iki gün sürdü.

Buluşmada ilk konuşmayı UPO-TUDAK temsilcisi yaptı. Temsilci "bu buluşmanın amacının çeşitli süreçlerde Türkiye ve Avrupa'da tutsaklık yaşamış insanları biraraya getirip bir sohbet ortamı yaratmak ve aynı zamanda halen dünyanın çeşitli coğrafyalarında tutsaklık koşullarında bulunan politik tutsakların sorunlarına bir duyarlılık yaratmak" olduğunu belirterek söze başladı. "En anlamlı ve etkili duyarlılığın ise örgütlü bir güçle mümkün olacağını, bu nedenle de nasıl bir örgütlenme yaratılması

noktasında katılımcıların fikirlerine ihtiyaç duyduklarını" belirterek konuşmasını sürdüren komisyon temsilcisi; , tüm dostlara katıldıkları için

teşekkür ettiklerini ' belirterek sözü katılımcılara bıraktı.

Hemen hemen bütün konuşmacılar böyle bir buluşmaya katılmaktan mutluluk duyduklarını, bu nedenle

de bu buluşmayı gerçekleştiren Komisyona teşekkür ettiklerini belirterek söze başladılar.Çok çeşitli görüş ve önerilerin dile getirildiği sohbet saat 20'ye kadar devam etti.Yemekten sonra Grup Haykırış'tan bir arkadaşın eşliğinde hep beraber türküler söylenip , şiirler okunarak sıcak bir atmosfer içinde sohbet devam etti. Programın bu bölümde bir çok katılımcının duygusal anlar yaşadığı gözden kaçmadı.

İkinci gün kahvaltıdan sonra tartışmaya kalındığı yerden devam edildi. Görüş ve önerilerin daha da geliştirilerek derli toplu hale getirildiği bu bölümde, hakim olan düşünce UPOTUDAK'ın geniş kesimlere açılmak zorunda olduğu, bunun adımlarından birinin de daha geniş bir çevreyle benzer bir buluşmanın olabileceği dile getirildi. Yine söz alan bütün katılımcılar, bundan sonraki süreçte UPOTUDAK faaliyetine ellerinden gelen katkıyı sunmaya çalışacaklarını da sözlerine eklediler.

Son sözü alan UPOTUDAK temsil-

cisi de ; bu buluşmadan çok memnun kaldıklarını, kendilerinin önünü açacak çok çeşitli ve önemli fikir ve önerilerin ortaya çıktığını, bundan sonraki süreçte de tüm katılımcıların aktif desteklerini beklediklerini belirtti. Son olarak ta tüm katılımcılara, çağrılarını önemseyip geldikleri için teşekkür edilerek etkinlik sonlandırıldı.

Impressum:

V.i.S.d.P

I. Yildirim

Postapart nummer 15809

6802 JX Arnhem

Nederland

Yazışma Adresleri:

Nelson Mandela plein 1

2575 T.H. Deen-Haag

Nederland

haber göndermek için:

mucadele1976@yahoo.de

Internet: www.atik-online.net

e-mail: info@atik-online.net

Kriz, Yakın Gelecek ve Biz!

Mali alanda patlak veren kriz, küresel resesyona birlikte ekonomik krize evrildi. Bütün emperyalist-kapitalist ülkeler (ABD, Japonya, Almanya, İngiltere, Fransa, İtalya, İspanya ve hatta Rusya, Çin ve Hindistan ekonomik büyüklükte başat ülkeler gibi resesyona girdiklerini açıkladılar.

Dünya çapında ağır sanayi, makina sanayi ve onlara hammadde ve parça üreten büyük firmalar, ortalama % 30'luk bir kapasite düşüşü içine girdiler. İlk defa 2009 yılında büyük devletler eşzamanlı olarak uluslararası resesyona girdiler. Mali krizle birlikte onlarca trilyon dolar değersizleşirken, kapitalizmin genel karakteristik özelliklerinden kaynaklı kriz egemenlere korkulu rüyalar yaratmaya devam ediyor.

Kurtarma paketlerinin yanında ,anti-terör' yasaları kapsamında devletlerin birbirlerinin yatırımlarına el koyması ve karşılıklı tehdit etmeler (Büyük Britanya ve İzlanda arasındaki mali kapışma örneğinde olduğu gibi), ABD'de Bush administrasyonunun giderayak hazırladığı ve iktisadi krizin politik bir krize dönüşmesi ihtimaline karşı gizli tutulan "**olağanüstü hal planı**"nın deşifre olması, Almanya'da Anayasanın 89. paragrafında yapılmak istenen ,**politik kriz anında devlet güvenliği**' tasarısı gibi değişiklikler egemenlerin korkularını ele vermektedir.

Egemenler cephesinde meta, para, enerji, hammadde ve hizmet piyasalarında mali krizin üretim kriziyle birleşmesine paralel ciddi bir güven bunalımı gündemdedir. Kimse kimseye güvenmemekte, kimse yatırım yapmamakta, kimse piyasaya nakit para sürmemekte ve hiç bir banka kredi vermek istememektedir.

Uluslararası sermaye piyasalarında ve iktisat dengelerinde depremsel etkiler yaratan kriz, karış karış yayılmaktadır. Her ülke adeta kendini kurtarma ve kendi evindeki yangını söndürme derindedir. Kasım 2008'deki G-20 zirvesinden çok fazla ortak müdahale yöntemleri çıkmadığı için her ülke kendini kurtarma adına konjunktürel paketler devreye koymaktadır.

Krizlerin faturasının her zaman halka ve emekçilere çıkarıldığı kapita-

lizm de; "**kârların privatize edilmesi ve zararların sosyalleştirilmesi**" süregelen bir ilkedir. Bu krizde de aynı ilke işletilmektedir. Vergi gelirlerine el koyup, bunları tekellere peşkeş çekerek, enflasyonist ve deflasyonist politikalarla alım gücü dengesini bozarak, milyonlarca emekçiyi işsizler ordusuna katarak, artı-değeri daha fazla gasp ederek, azami kâr hırsından bırakmayarak ve nihayetinde bütün egemenlik aygıtlarını anti-

demokrasi eksenine kilitleyerek fatura dünya emekçilerine ve halklara kesilmektedir.

Yalın gerçekleri ifade etmek adına söyleyebiliriz ki; 2009 yılı tüm insanlık adına hiç de parlak geçmeyecek gibi görünüyor...

Afet krizleri, paylaşım krizleri, küresel ısınma krizleri, enerji krizleri, savaş krizleri, sosyal-politik krizler, mali krizler derken, ekonomik kriz de uluslararası resesyona tespitleriyle birlikte kapıdan içeri girmiş bulunmaktadır.

2006 doğal felaketler yılı olarak geçti.

2007 kuraklık, küresel ısınma ve enerji krizleri yılı olarak yaşandı.

2008 yılı mali ve enerji krizi yılı olarak tarihe not edildi.

2009 yılı ise ekonomik bunalımın derinleştiği ve uluslar arasılaştığı yıl olarak tarihe önemli notlar bırakacaktır.

2001 yılında Portekiz'in Lizabon şehrinde karar altına alınan "Agenda 2010" projesinin Avrupa emekçilerini nasıl bir girdabın içine sürüklediğini

ve 2010 yılında kriz bağlantılı nelerin olacağını hep birlikte göreceğiz.

Soygun, talan, kimliksizleştirme, toplumsal tecrit, baskılama ve sömürü rejimi olan kapitalizm ve onun emperyalist versiyonu, tam bir güven bunalımı ve buhranı içine girmiş bulunmaktadır.

Hâkim sınıflar, mali ve ekonomik krizi aşma adına, uluslararası arena da ve mali oligarşik alanda yeni bir kurumsallaşmaya doğru politika iz-

her geçen gün güçlenmektedir.

İşçi sınıfı, emek cephesi ve anti-emperyalist direniş cephesi penceresinden ve öznel açıdan bakıldığında ise, durum hiç te istenilen seviyede değildir. Ancak ibrenin yönü bizden yana evrilmekte, devran dönmekte ve umut büyümektedir...

Her zaman temel bir güdü olarak "kârları privatize etme ve zararları sosyalleştirme" eğiliminde olan kapitalizm, kriz dönemlerinde bu güdünü çok keskin ve bariz bir şekilde göstermektedir.

Ulusal, devletsel, toplumsal çıkarlar adına hazırlanan kurtarma paketleri-konjunktürel destek paketleri, piyasayı düzenleme girişimlerinin hepsine bir bakıldığında bu gerçekliğin son krizle birlikte de aynı şekilde tezahür ettiği görülecektir. Hazırlanan paketlerde işçiye ağzına bir parmak bal çalarak susturma adına bir Dolar/Euro/sterlin verilirken, patronlara kamu gelirlerinden elde edilen birikimlerden trilyonlar aktılmaktadır.

2008 tarihli ve ABD patentli mali kriz, çoktan ekonomik krize evrildi bile. Uluslararası ekonomide başgösteren durgunluk, üretimde %'de 30-40' lara varan daralma yarattı. Bankaların iflası ve tekellerin çökmesi, hatta bir zamanların gözde ülkesi İzlanda'nın ekonomik bakımdan "oksijen çadırı"na alınması bir gerçeklik olarak karşımızda durmaktadır. İsveç, Macaristan, Letonya ve Litvanya, Yunanistan, Türkiye gibi batma eşiğine gelen devletler olarak sayılmaktadır. ABD, İngiltere, Almanya, Fransa ve İtalya gibi başat emperyalist ülkelerin trilyonlarla hesaplanan fahiş bütçe açıkları, iç ve dış borçları ve yine bu ülkeler merkezli bazı büyük tekellerin tepe takla çöküntü sürecine girmesi gerçeği ekonomik buhranın daha nerelere evrilebileceğinin bariz göstergeleridir.

Bunun yanında; ekonomik ve mali krizden nispeten az bir hasarla çıkmanın olanaklarına sahip kimi tekellerden pekâlâ bahsedebiliriz. Kriz birilerini yutarken bir başkalarını da büyütmektedir. Kriz ve yeni fırsat, kriz ve olanaklar, kriz ve yeniden palazlanma, yapılanma ve yayılma eğilimi içinde kimi tekeller ve tröstler yeni sömürüler ve kârlar için ellerini

ovuşturılmaktadır. Bütün bunları göz önünde bulundurduğumuzda, saldırganlıkların ardı arkasının kesilmeyeceğini tespit etmek için kain olmaya gerek yok sanırız...

Tüm dünya egemenlerinin toplumsal çöküş ve güven bunalımı içinde oldukları bir süreçte; emperyalist kapitalizmin sistemin geleceği açısından yeniden güven tazeleyebilmek için Barack Obama'yı hararetlice kutsadıkları ve bütün umutlarını ona bağladıkları bir dönemde -o bile ekonomik olarak çöken bir Amerika'dan bahsederken- psikolojik, askeri, politik, ekonomik, kültürel ve fikirsiz alanlarda, burjuvazi ve işçi sınıfı karşıtlığı, emperyalizm ve ezilen halklar arasındaki çelişki, egemenlerin kendi aralarındaki iç dalaşı yerkürenin her karesinde daha hızlı bir şekilde keskinleşmektedir.

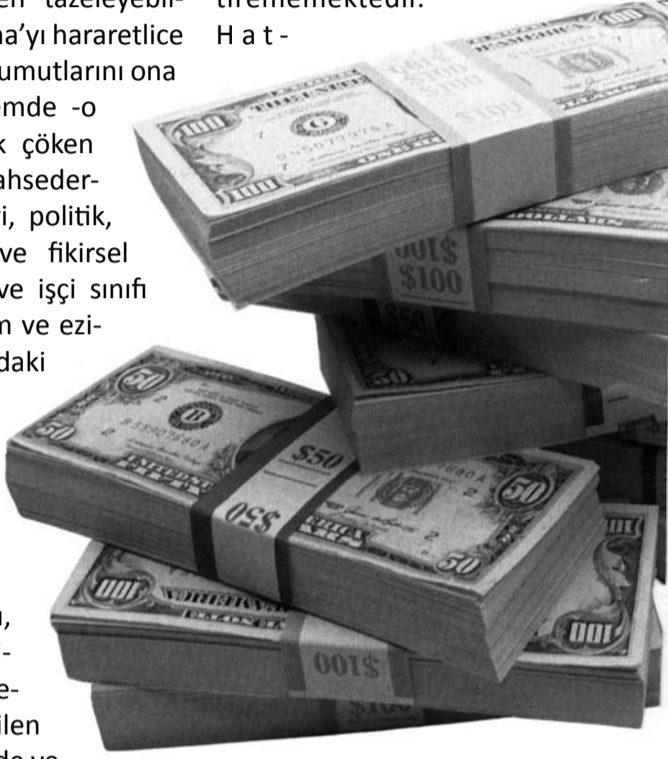
Dünya proletaryası, zihin ve kol emekçisinden oluşan en geniş emek cephesi, ezilen dünya halkları nezdinde ve hatta burjuva egemen cephe de dahi kapitalist egemenlik en çok tartışılır durumuma gelmiştir.

"Ekonomi % 50 psikolojidir" di-

yenler (bunun bir gerçeklik payı olsa da); mali alandaki şişirilmiş değer olarak satılan sanal ürünlerin yarattığı krizle birlikte, tam bir güvensizlik psikolojisi içindedirler.

Hiçbir banka, hiçbir tekel, hiçbir holding, hiçbir şirket, hiçbir esnaf ne kendine ne başkasına güvenemekte ve yakın geleceğini dahi kestirememektedir.

H a t -

tizatında burjuva devletler ve onların uluslararası egemenlik aygıtları dahi tam bir karamsarlık ve ölümcül rekabetin korkunç vahşiliği

içinde dehşete kapılmaktadırlar.

Marx'ı ilahi okur gibi yeniden çağırılmalar, korumacı devlet politikalarına yeniden dönüş önerileri, batık banka ve tekellerin devletleştirilmesi, keynesyen politikaların yeniden hatırlanması, borsa oyunları üzerinden palazlanan "hedgfon-heçfon" denilen paraziterleşme, asalaklaşmanın doruğundaki sermaye kesimlerinin dizginlenmesi talepleri ayyuka çıkmış tellal çağrısı edasında bolca dillendirilmektedir şimdilerde.

Geleceğe dair olumlu hayalleri kararması, umutların körelmesi ve ütopyaların silikleşmesi kriz dönemlerinde daha çok gündemleşse de, en kötü koşullarda dahi umudu yitirmek sonun başlangıcıdır.

İşçiler, emekçiler, küçük üreticiler, köylüler, gençler ve kadınlar, göçmenler cephesinden sürece baktığında umutsuz olmanın hiçbir gerekçesi yoktur. Faturalar ne kadar bize kesilse de her kriz kapitalizmin son kullanım tarihini yakınlaştırmaktadır.

ATİK camiası olarak; dünya çapında bütün işçi ve emekçi hareketleri, anti-emperyalist gençlik hareketleri, ezilen dünya halklarının bağımsızlık hareketleri, göçmenlerin ve kadınların emansipasyon hareketleri onların haklı ve meşru ilerici kurumları ile daha sıkı bir ilişki ve işbirliği içinde

olmayı esas almamız.

Özellikle içinden geçtiğimiz kriz dönemlerinde;

- Tam ücret karşılığı 6 saatlik iş günü,
- Saati 10-12 Euro'luk asgari ücret talebi, hiç kimsenin işinden çıkarılmaması,
- İşçi ücretlerinin ve alım gücünün yükseltilmesi
- Sosyal güvenlik sistemlerinin geliştirilmesi,
- Kriz faturalarının patronlara kesilmesi,
- Eğitimin özelleştirilmesi yerine daha çok sosyalleştirilmesi,
- Cinsler arası tam eşitliğin sağlanması,
- Halklar ve uluslararası dayanışma ve birliğin yükseltilmesi
- DTÖ, IMF, DB, NATO gibi gerici kurumların lağvedilmesi,
- Emperyalist kapitalizme karşı mücadelenin yükseltilmesi taleplerini uluslararası örgütlü güce dönüştürmeliyiz.

Özgür geleceği yarını beklemeden şimdiden örmenin üç sloganı:

öz-örgütlerde örgütlenme, enternasyonal dayanışma ve birleşik mücadele olmalıdır.

Daha fazla örgütlenme, daha fazla dayanışma ve daha fazla mücadele= eskinin yıkılması, yeninin yeşertilmesi=

Mali Kriz: Çıkışı ve Etkileri

Amerikan bankalarının kredilerle ortaya çıkışıyla birlikte, Amerikalılar ev, araba vb. gereksinimlerini karşılamak için verilen kredilere yoğun ilgi gösterdi. İpotekle çalışan bankalar kredilerin ödenmediği durumda mülklerine el koyarak kârlı çıkacaklardı. Ama düşünemedikleri nokta; kredi alınma döneminde ev fiyatları aşırı yükselmiş durumdaydı. Yani 300 bin dolar fiyat biçilip 200 bin dolar kredi verilen ev, talebin düşmesiyle 50-60 bin dolara kadar geriledi. Bankalar, ödenmeyen kredilere karşılık, verdikleri kredileri karşılamayan ve talep azlığı nedeniyle satılmayan mallarla basbaşa kaldılar. Başka kaynaklardan alınıp dağılan bu kredilerin ödenme zamanı geldiğinde de bir tıkanma yaşadılar. İşte bu tıkanma, ekonomide yıllardır pansuman tedbirlerle geçirtilen birikmiş yapısal sorunların ateşleyici kıvılcımı oldu. Çünkü son on yıla bakıldığında Amerika ve Avrupa kapitalizminin ekonomik büyüme trendinin hızla gerilediği ve nihayet durma noktasına geldiği görülebilir. Büyüyen ekonomi

para getirisi sağlar, oysa büyümeyen ve gideri gelirini aşan ekonomi tıkanma yaşar. İşte bu bir krizdir.

Her kriz sabit sermayenin geniş ölçekli yenilenmesini gerektirir. Girişimlerin kârlılığını sağlamak ya da arttırmak için, kapitalistler makinelerini yeniler, üretim teknik ve yöntemlerini kârlarını arttıracak biçimde yeniden organize eder. Bu çalışanların sömürsünün artırılması ve küçük üreticilerin imhası pahasına ve rakiplerin yutulmasıyla yeniden daha kârlı yatırımlara dönüştürülür. Bu anlamda kriz, kapitalizmin bir bakıma yenilenme, tazelenme sürecidir.

Sabit sermayenin periyodik olarak geniş ölçekte yenilenmesi gerçeği, periyodik yaşanan devrevi krizlerin maddi temelidir. Bundan dolayı her kriz, yıkıcı özelliği giderek artan bir başka krizin zeminini hazırlar.

Kapitalist asırı üretim krizleri, doğası gereği, herşeyi kapsayan bir niteliğe sahiptirler. Ve bir üretim dalından başlayarak bütün bir ekonomiyi, bir ülkeden başlayarak bütün kapitalist

dünyaya yayılır.

Küresel boyuttaki ekonomik krizin genel bir çöküntü yaratıp yaratmayacağı, yada hangi sorunları üreteceğini şimdiden kestiremiyoruz. Ama halihazırda tüm dünyada olduğu gibi yaşadığımız ülkelerde de durgunluktan daralmaya doğru seyir izleyen ekonominin kriz gerçeği ile karşı karşıyayız. Ve gün geçtikçe bu krizin gündemleştiği saldırı politikaları da açığa çıkmaktadır. Toplu işten çıkarmalar, bazı sanayi işletmelerin iflas ilan etmesi, çalışma saatlerinin uzatılması ya da şartlarının ağırlaştırılması, sosyal harcamalarda yeni kısıntılar, tüketim maddelerinde fiyat artışları, banka kurtarmaların faturasının halka kesilmesi vb. gibi.

Geçmiş deneyimlerimizden de bilmekteyiz ki; kapitalistler, krizin faturasını halka yıkmak istemektedir. Ancak bunu başarabilmeleri için devlet zoru kaçınılmaz bir gereksinimlidir. Dolayısıyla sözkonusu krize karşı mücadele perspektifi ekonomik, sosyal istemlerin ötesine taşarak siyasal bir

karakter taşımak durumundadır. Bunun bir boyutu devletlerin baskı ve terörüne karşı koyacak dirençli örgütlemek iken, diğer yanı örgütlenen bu direncin siyasal hak ve özgürlüklerin savunulmasına dayalı bir cephe haline getirebilmektir.

Avrupa devletleri stratejik öngörülerıyla bugünlere çoktan hazırlıklarını tamamlamış durumdadır. Son yıllarda baskı, terör ve polis cinayetleri gibi olayların yeniden görülüyor hale gelmesi bir raslantı değildir. Bu demektir ki uzun dönemdir ATİK'in gündemleştirmeye çalıştığı sosyal hakların savunulması perspektifli projesi daha da canlılık kazanacaktır. Çünkü kriz, uyuklayan kitleleri sarsıp tarih sahnesine çıkarır. Bu sahnede yerini alan kitleler, toplumun ve siyasetin rutin dönemlerindeki çerçevesini sarsarlar. Ve eğer işçilerin ve emekçilerin bilinç ve örgütlenme düzeyi henüz kapitalizmi yıkacak düzeyde değilse, kapitalistler krizin faturasını onların sırtına bindirerek krizlerini aşarlar.

Hollanda'dan bir Mücadele okuru

“BİZ VATANDAŞLARIMIZI KORUMAK İÇİN BUNU (KATLIAM) YAPIYORUZ ”

Siyonist İsrail'in başbakanı E. Olmert Filistin'de gerçekleştirdikleri katliamı savunmak için tüm dünya halklarının gözünün içine bakarak bu yalanı söylüyor.

Yüzlerce Filistinli çocuğun bombalarla parçalanması...

Yüzlerce kadın, erkek masum Filistinli öldürülmesi...

İç çocuklarla dolu okulların uçaklardan atılan füzelerle yakılması, yıkılması...

Evlerin, hastanelerin, camilerin gemilerden atılan bombalarla yerle bir edilmesi...

Hasta ve yaralıları ulaştırmaya çabalayan doktorların, uçaklardan atılan füzelerle ambulansların içerisinde katledilmeleri...

Evet tüm yukarıda yazdıklarımız, siyonist İsrail devletinin başbakanı E. Olmert'in söylediğine göre kendi vatandaşlarını korumak için yaptıkları “masumane” davranışlar, eylemler, katliamlar. E. Olmert'e göre İsrail vatandaşlarını korumak için bütün Filistinlileri çocuk, kadın demeden katletmek gerekiyor. E. Olmert'in ağababaları ABD emperyalistleri de özgürlük ve demokrasi götürmek için Afganistan'da ve Irak'ta yüzbinlerce yoksul insanları katletmediler mi? O da ağababalarından öğrendiğini yapıyor, hem de onların olurlarını ve taktiklerini alarak.

Siyonist İsrail devleti 27 Aralık'tan bu yana karadan, denizden, havadan ablukaya aldığı Gazze'yi bombalıyor. Tüm dünyanın gözleri önünde Gazze'de bir katliam gerçekleşiyor.

Aralık ayı içerisinde ABD başkanı G. W. Bush'u ziyaret eden E. Olmert, İsrail'e dönüşünden kısa bir süre sonra, önce Mısır'ı ardından Türkiye'yi ziyaret etti. Bu ziyaretlerden kısa bir zaman sonra da Hamas'ın ateşkesi bozduğu – Güney İsrail'e füze saldırılarında bulunması- bahanesiyle 27 Aralık'ta Gazze'ye uçaklarla füze saldırısında bulundu. Aynı zamanda Gazze'yi denizden gemiler ve karadan tanklarla ablukaya aldı. Gazze üzerinde dolaşan insansız uçakları vasıtasıyla hareket halinde olan her yere ve her şeye gemilerden, tanklardan bomba, uçaklardan füzeler yağdırmaya başladı.

Gazze'de yaşayan Filistinlileri uzun bir süredir ambargolarla açlığa, yoksulluğa mahkum eden siyonist İsrail'in bu denli güçlü ve kapsamlı son saldırılarının amacı “Gazze şeridinde hâkim olan Hamas'ın susturulması, geriletilmesi, güçten düşürülmesi, zayıflatılması buradaki iktidarına son verilmesi” olarak dile getirilse de esas amaç Filistin halkının haklı direnişin bitirilmesi, Filistin halkının teslim alınmasıdır. Ortadoğu'daki halkların haklı takdirini kazanmış direniş kalelerinden birinin düşürülmesidir.

Bu önemli direniş kalesinin düşü-

rülmesi emperyalistler için yolu düzle-yeceğinden, diğer direniş odaklarını da gerileteceğinden olsa önemlidir. Ancak Hamas'ın hedef alınmasının nedenlerini açıkça ortaya koymak gerekiyor. Gazze'de FKÖ'ye üstünlük sağlayarak hâkim hale gelen Hamas, dinci bir örgütlenmedir. FKÖ lideri M. Abbas'ın işbirlikçi çizgisine karşın direnişten yanadır. Bunun içindir ki ABD ve AB emperyalistleri M. Abbas'la görüşmelerin sürdürülmesi, anlaşmaların yapılması için Hamas'ın ezilmesi, bu başarılamıyorsa güçten düşürülmesi ve

böylece uzlaşmacı-işbirlikçi bir çizgiye çekilmesini istiyorlar. Bunun için de siyonist İsrail devletinin saldırılarına sessiz kalıyorlar. Sessiz kalmaktan da öteye ABD dönemi Başkan Çek Cumhuriyet'i Dışişleri Bakanı, bir ABD yetkilisi, ABD Başkanı G. W. Bush gibi açıklamalarda bulunuyor: “Saldırılarından Hamas sorumludur”, “İsrail devletinin kendini koruma hakkı vardır”.

ABD ve AB ülkeleri İsrail'in büyük saldırılarına karşı çıkmayarak İsrail'i desteklemektedirler. Aynı zamanda başta Mısır olmak üzere tüm Arap ülke yönetimleri, Hamas'ın hizaya getirilmesi adına İsrail'in Gazze'de gerçekleştirdiği katliama sessiz kalmaktadırlar. Lübnan'da faaliyet yürüten, Güney Lübnan'da iktidar olan Hizbullah dahi Hamas'ı Gazze'ye yönelik saldırılarda yalnız bırakmıştır. Güney Lübnan'dan atılan birkaç füzenin İsrail topraklarına düşmesinin hemen ardından Hizbullah açıklama yaparak saldırıları kendilerinin yapmadıklarını ifade etti. Yani İsrail saldırıları karşısında Hamas'ı yalnız bıraktıklarını ilan ettiler.

Gazze'de yaşanan bu insanlık dramına, açıkçası Filistin halkının katledilmesine karşı tavrı geliştirenler Avrupa'da, Asya'da, Amerika'da ve en önemlisi de İsrail'de emekçiler, ezilen halklar oldu. Siyonist İsrail devletinin Gazze'ye yönelik saldırılarının başlamasının hemen ardından tüm dünya halkları, ezilenler,

yoksullar; emekçiler “Filistin halkı yalnız değildir”, “Diren Filistin seninleyiz” pankartlarıyla sokakları işgal ettiler. Dünyanın neresinde bir İsrail konsolosluğu varsa dünya halkları orada birikti ve yapılan katliamdan dolayı İsrail devletini lanetledi. Dünya halklarının hedefinde sadece İsrail devleti yoktu. Bu katliamın birinci derecede sorumlusu emperyalistleri, katliama sessiz kalan kendi işbirlikçi hükümetlerini, iktidarlarını da halklar yürüyüşlerde, mitinglerde lanetlediler.

Siyonist İsrail devletinin Gazze'ye

mesisi, üstelik İsrail başbakanı tarafından kabul edilmemesinin de çabasıyla sinirlenen Erdoğan'ın Osmanlı'nın torunu olduğu aklına gelerek bu yönlü E. Olmert'e sitemler gönderdi. E. Olmert'in Şubat ayında yapılacak seçimlerde partisinin pozisyonunu güçlendirmek için Gazze'ye saldırdığını, Gazze'de çocukları, kadınları öldürttüğünü –bir başbakana yakışmayacak bir şekilde(!)- söyledi. Televizyonlara yaptığı açıklamalarda, basına verdiği demeçlerde İsrail'in fosfor bombaları kullandığını açıkladı. (Halbuki Erdoğan'ın başında bulunduğu T.C., ulusal mücadele yürüten Kürt gerilla güçlerine ve Irak Kürdistanı'na yönelik uzun süreden bu yana İsrail'den aldığı fosfor bombalarını kullanmaktaydı). Erdoğan daha da ileri giderek kendisinin de Mart'ta yapılacak seçimlerde pozisyonunu güçlendirmek ve müslüman Gazze'yi sahiplendiğini tabanına mesaj vermek için İsrail'e yönelik eleştirilerinin dozajını arttırdı. Ama hiçbir fiili tavır takınılmadı. Örneğin Venezuela Devlet Başkanı Chavez, İsrail'in Filistinlilere uyguladığı katliamdan dolayı İsrail konsolosunu ülkesinden kovdu. Ülkemizde Konya Hava Jet üssünde eğitim gören İsraili pilotlar Gazze'de sivil halkın üzerine füze yağdırıyor. Erdoğan buna bile fiili tavır takınmıyor. Bu ikiyüzlülük değil de nedir?

İsrail'in 27 Aralık'ta başlatmış olduğu Gazze operasyonu 16. gününde yeni bir evreye girerek, yani kara operasyonu ile hızını artırarak devam etmektedir. İsrail yedek askerlerini de silah altına alarak Gazze'ye sevk etmeye başladı. Önümüzdeki günlerde sokak çatışmalarının yoğunlaşacağı, katliamların artacağı görülmektedir. Bugüne değin yaşanan bombalamalarda ölü sayısı 930'u geçmiş, yaralı sayısı ise 4000'e yaklaşmıştır. Kara harekâtının genişlemesi, sokak çatışmalarının başlamasıyla bu sayı artacaktır.

Filistin halkı geçmişte olduğu gibi siyonist İsrail devletine karşı mücadelesini, kahramanca direnişini bugün de sürdürmektedir. Ancak bu direnişin zafere ulaşması için sağlıklı bir önderliğe ihtiyacı vardır. Filistin halkının direnişinin yarattığı değerlerle, Filistin halkının gerçek öncüsüyle buluşmasıyla ve onun önderliğinde gerçekleştireceği direnişle ancak zafere ulaşacaktır. Yoksa ne İslami gericiliği Filistin topraklarında hâkim kılmaya çalışan Hamas önderliğiyle ne de emperyalistlerin çözüm önerilerine endekslenen teslimiyetçi bir politika izleyen El Fetih önderliğiyle Filistin'e özgürlük gelmez.

Filistin'e özgürlük Filistin halkının devrimci bir önderlik etrafında kenetlenerek emperyalist güçlerin ve siyonist İsrail'in politikalarına karşı tavizsiz direnişle gelecektir.

O günler uzak değildir...

Binlerce Kişi Avrupa'da Gazze Katliamını Protesto Etti!

Köln

Hamburg

Augsburg

Darmstadt

HAMBURG

Hamburg merkezi tren garının önünde saat 14:00'de başlayan yürüyüş, saat 16:00 gibi sona erdi. Yürüyüşe Filistin'le Dayanışma Komitesi, Şura, Die Linke, DİDF, DEKÖP-A bileşenleri, İLPS, SoL ve değişik birçok kesim katılım sağladılar. DEKÖP-Hamburg bileşenleri, İLPS, Filistin'le Dayanışma Komitesi ve SoL gibi örgütler devrimci blok oluşturarak yürüyüşte yerlerini aldılar.

Yürüyüş boyunca sık sık "Gazze'deki İsrail katliamı durdurun", "İsrail öldürüyor, ABD ve Almanya finanse ediyor", "Yaşasın enternasyonal dayanışma" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüş boyunca polisin geniş güvenlik önlemleri aldığı görüldü.

Yürüyüş başlangıcında Türkiyeli faşistlerle yaşanan tartışmaların dışında, yürüyüş olumsuz bir şekilde sona erdi.

Aynı gün saat 18:00'de İsrail yanlıları da şehir merkezinde bir miting düzenlediler. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı mitingi yaptırılmama çabası polis tarafından engellendi. Polis yüzden fazla kişinin kimliklerini alarak bölgede dolaşma yasağı verdi.

KÖLN

Siyonist İsrail Devletinin Gazze'deki katliamın 22. gününü geride bırakırken, bu süre içerisinde 1.500'e yakın insan katledildi ve yüzlerce insan sakat bırakıldı. Dünyanın gözü önünde yapılan bu katliama ABD ve AB ülkeleri sadece seyirci kalmamış, bu katliamı ekonomik anlamda bizzat destekledikleri de bilinen bir gerçek. Bu tutum başta Filistin ve Dünya halklarının nefretini kazanmakta ve yapılan protestolar dünyanın her tarafına yayılmaktadır.

Filistin halkının sesine ses katmak ve bölgede yaşanan katliamı lanetlemek için, Köln şehrinde aralarında ATİK, YDG ve İLPS gibi kurumların da bulunduğu birçok devrimci-demokrat kurumlar 17 Ocak'ta ortak bir eylem düzenlediler. 2.000 kişinin katıldığı eylem Köln-Dom Kilisesi önünde yapılan miting ile saat 15:00'te başlatıldı. Yürüyüş güzergahı boyunca "Tod, tod, tod dem Faschismus überall", "Stopp das Masseur, Stoppt den Krieg, Intifada bis zum Sieg", "Hoch die Internationale Solidarität", "Mörder Israel raus aus Gaza" gibi Sloganlar atıldı.

Coşkulu geçen yürüyüş, insanlar tarafından büyük ilgi gördü ve saat 17:00'de Köln-Dom Kilisesi önünde yapılan bir mitingle sonlandırıldı.

STUTTART

İsrail'in Filistin'e yönelik vahşi katliamı devam ederken, dünyanın her yerinde katliam karşıtı gösteriler ve eylemler de devam

ediyor. Bunlara bir yenisi de Stuttgart'a Enternasyonal Eylem Birliği'nin çağrısıyla ana istasyon karşısında saat 14:00 civarlarında yaklaşık 2 bini aşkın kitle toplanmasıyla gerçekleşti. Burada yapılan çeşitli konuşmalardan sonra kitle coşkulu sloganlarla yürüyüşe geçti.

Yürüyüş güzergahı boyunca katliamı lanetleyen ve İsrail karşıtı sloganlar atıldı. Yürüyüş Marktplatz Meydanı'na geldiğinde yapılan konuşmalarla ve hergün Stuttgart Schloßplatz'da 15:00-17:00 arası yapılan basın açıklamalarına katılım çağrısı ile bitirildi.

DARMSTADT

10 Ocak 2009 tarihinde Darmstadt'ta yaklaşık 1500 kişiyle siyonist İsrail'in Gazze'ye karşı saldırıları protesto edildi. Saat 13:00'de Marktplatz'da toplanan kitle Luisenplatz'a doğru yürüyüşe geçti. ATİK, YDG, Darmstadt Halkevi Girişimi ve Darmstadt Çarşısı'nın oluşturduğu yaklaşık 80 kişilik kortejde "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Hoch die Internationale Solidarität" ve "Tod, tod, tod dem Faschismus überall" sloganları dikkat çekti.

Filistinli görevlilerin "megafon ile slogan atmayın" uyarısına aldırmayan kitle, slogan ve marşlar eşliğinde yürüyüşe devam etti. ATİK kortejinin canlılığı etraftaki kitlenin dikkatini çekti ve yürüyüş esnasında korteje katılanlar olduğu gözlemlendi. Miting alanına gelen kitle, basın açıklaması yaptıktan sonra sloganlarla dağıldı.

AUGSBURG

27 Aralık günü Siyonist İsrail devleti tarafından Filistin'in Gazze şehrine yapılan saldırı Enternasyonal Kültür Merkezi tarafından 02 Ocak günü şehir merkezinde yaklaşık 35 kişinin katılımı ile protesto edildi. İkinci gösteri ise içinde ATİF'in de yer aldığı anti-faşist birlik tarafından 09 Ocak'ta Şehir merkezinde 150 kişinin katılımı ile gerçekleştirildi.

Miting alanında ATİF adına Almanca ve Türkçe yapılan açıklamalarda bu vahşete ve insanlık suçuna karşı durmanın meşruluğu dile getirilirken, "İsrail saldırısının sona erdirilmesi ve İsrail'in Filistin topraklarını terk etmesi" gerektiği vurgulandı.

Yapılan açıklamada "Gök kubbenin altındaki alt üst oluşlar, emperyalist partentli barış nutukları, Filistin halkının mücadelesini, dahası küçük generallerin ateşini söndürmeye siyonizmin gücü yetmeyecektir." denildi. Açıklama yapıldıktan sonra diğer konuşmacılar söz haklarını kullandılar ve sonra miting bitirildi

FRANKFURT

Frankfurt'ta siyonist İsrail'in Gazze se-

ridindeki saldırılarını protesto etmek amacıyla bir eylem gerçekleştirildi. Yaklaşık 10.000 kişinin katıldığı bu eylem Hessen Filistinliler Cemaati tarafından organize edildi. Frankfurt ana istasyonda saat 13:00 de toplanan kalabalık, tarihi Römer alanına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşün hemen başlangıcında organizasyon görevlileri tarafından, aralarında ATİF, YEK-KOM taraftarlarının bulunduğu kitlenin bayraklarının açılması ve bildirilerinin dağıtılması engellenmeye çalışıldı. Yapılan tartışmalar sonucunda ATİF ve YEK-KOM taraftarları yürüyüşe devam ettiler.

ATİK imza kampanyası katılan kitle tarafından yoğun ilgi gördü. Yine ATİK tarafından çıkarılan türkçe ve almanca bildiriler dağıtıldı. Yürüyüşte sık sık "yaşasın enternasyonal dayanışma!, bebek katili İsrail!, siyonizme karşı omuz omuz!, terörist İsrail!, savasa son! " vb. arapça ve almanca sloganlar atıldı. Bir eylemci tarafından İsrail bayrağı yakılmaya çalışılırken çevresindeki eylemciler tarafından engellendi. Yürüyüşte Filistin'de ölen çocukların resimleri döviz olarak taşındı. Siyonist İsrail'in Gazze şeridindeki hava saldırısında Gazze sağlık kuruluşunun verdiği bilgiye göre 500'e yakın ölü ve 2300 e yakın yaralı bulunmaktadır. Haber yayına hazırlandığı sırada İsrail'in kuşatılan Gazze'ye karadan saldırdığı bildirildi.

Filistin cemaati tarafından düzenlenen etkinliğe ATİF, YDG, ADHK, YEK-KOM, DİDF gibi türkiyeli örgütlerin yanı sıra Sol Parti, Barış Grubu ve AntiFa gibi kurumlar da yürüyüşte yer aldılar.

AMSTERDAM

Hollanda'nın başkenti Amsterdamda, İsrailin Gazze'ye yönelik saldırısı beş bin kişinin katılımı ile pretesto edildi. Cumartesi saat onüçte Amsterdam muzeumplein de kitlelerin alana gelmesiyle başlayan mitingde çeşitli kurumların yaptığı konuşmalarda; İsrail'in katliamcı politikaları kınanarak, saldırıyı derhal durdurulması talep edildi. Yine bazı kurum temsilcilerinin Avrupa'nın bu saldırıya karşı derhal tavir almasını ve İsrail'e yönelik bir yaptırım başlatmasını dile getirdiğinde, toplanan kitleler hep bir ağızdan Avrupa birliğine tepkilerini yuhalayarak dile getirdiler. Hollandalı eski bir parlamenterin yaptığı konuşmada; Hollanda hükümetinin bu saldırı karşısındaki duyarsızlığını pretesto ederek Hollanda hükümetini derhal tavir almaya ve "yüzlerce insanın katledilmesine ortak olmayın!" çağrısında bulundu.

Konuşmalardan sonra yürüyüşe başlandı, Amsterdamın merkezi yerlerinde ve insanların kalabalık olduğu sokaklarda ya-

pılan yürüyüş, yaklaşık olarak iki saat sürdü. Gerek başlangıçta gerekse yürüyüş esnasında gür sloganlar atan kitleler, İsrail'in derhal saldırıyı durdurmasını, katliama son vermesini istediler. Yürüyüş boyunca katil İsrail!, terorist İsrail!, Terorist ABD! sloganları coşkulu bir şekilde haykırıldı. Mitingin başlandığı alana tekrar geri dönülmesiyle birlikte yapılan konuşmalar ve müzik dinletisinden sonra miting bitirildi. Yürüyüşe Ortadoğulu kitlenin yoğun katılım sağladığı ve yoğun bir şekilde de güvenlik önlemleri alınması dikkat çeken noktalar idi.

Hollanda Türkiyeli işçiler Federasyonu tarafından çıkarılan Hollandaca bildirinin dağıtımını yoğun ilgi gördü.

DÜSSELDORF

Düsseldorf şehrinde İsrail'in Gazze şeridindeki insan katliamı protesto edildi. Saat 12'de Düsseldorf Garı'nın önünde bir araya gelen yaklaşık 6000 gösterici yürüyüşe start verdi. Eyleme katılanların özellikle NRW'de yaşayan Ortadoğu kökenli göçmenlerin olması dikkat çekiciydi. Çeşitli dünya görüşüne sahip olan göstericilerin ortaklaştığı noktada; Sionist İsrail devletinin Gazze'ye yönelik yapmış olduğu katliamı lanetlemektir. ATİK, İLPS ve YDG flamalarının yanı sıra almanca ve türkçe "Yaşasın Filistin Halkının Direnişi" ATİK imzalı pankart ilgi topladı.

İSVİÇRE

Siyonist İsrail devletinin Filistin halkına yönelik katliamı, İsviçre'nin Başkenti Bern'de yapılan bir yürüyüş/miting ile protesto edildi.. Arap kurumların düzenlediği yürüyüşe, yaklaşık 8 bin kişi katıldı.

İsrail'in toplu katliamlarına karşı öfkenin yüksek olduğu yürüyüşe, İTİF güçleri de bileşeni olduğu İDGP ile birlikte, İDGP imzalı "Stopp den Angriff in Palastina" pankartının ardından ATİK-İLPS bayrak ve flamalarıyla katıldılar. Yürüyüş güzergahı boyunca ATİK ve İDGP'nin çıkarmış olduğu bildiriler dağıtılmış ve kitleler tarafından yoğun ilgi çekmiştir. İsrail'e karşı öfke ve nefret dolu mesaj ve sloganların atıldığı yürüyüşte, emperyalist-gerici saldırganlığa ve katliamlara karşı enternasyonalist dayanışma, halkların kardeşliği vurguları önemliydi. Özellikle İTİF kortejinde bulunan YDG'li arkadaşlarımızın hareketli ve coşkulu tutumları tüm korteje bir dinamizm ve coşku katmaktaydı.

Hava koşullarının çok soğuk olmasına rağmen, katılım beklenen düzeyin altında olmasına karşın olumlu oldu.

ILPS: 'Emperyalizme Karşı Mücadele Eden Tüm Dünya Halklarıyla Dayanışıyoruz'

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) bir basın açıklaması yayınlayarak, Amerikan emperyalizmine ve İsrail siyonizmine karşı mücadele eden Filistinli, Arap ve tüm dünya halklarıyla dayanışma içerisinde olduğunu duyurdu. Uluslararası Koordinasyon Komitesi Başkanı Prof. Jose Maria Sison imzasını taşıyan açıklamada ayrıca, Ortadoğu'da Amerika ile işbirliği yaparak İsrail'i doğrudan ve dolaylı olarak destekleyen, bölgenin petrol kaynaklarını Amerikan petrol devlerine peşkeş çeken ve Filistinli, Arap ve Ortadoğu'nun diğer halklarının direnişini sindiren hükümetler kınanıyor. Açıklamanın tam metni ise şöyle;

ILPS İSRAİL'İN KARADAN GAZZE'Yİ İŞGAL ETMESİNİ VE FİLİSTİN HALKINA KARŞI ARTARAK DEVAM EDEN KATLIAMI KINAMAKTADIR.

27 Aralık 2008 tarihinden beri Amerika destekli Siyonist İsrail'in Gazze'de yaşayan Filistinliler'e karşı saldırısı sürüyor. F-16 jet uçakları ve Apaçi heli-

kopterleriyle başlayan hava ve savaş gemilerinden yönetilen ağır silahlarla bombardıman şeklinde karadan ve denizden sürdürülen saldırının amacı, Gazze'deki Filistinliler'in yüzlercesini katletmek, binlercesini yaralamak, Filistinliler'in evlerini, camilerini, okullarını, kamu binalarını, petrol istasyonlarını, enerji, su ve altyapı tesislerini ortadan kaldırmaktır.

Filistin halkına karşı yürütülen katliam ve kamu ile özel malların imhası, Gazze topraklarının ihlali ile dün akşamdan beri daha da kızışarak sürüyor. İsraili saldırganlar, yiyecek ve ilaç desteğini yasaklamış durumda. Tüm enerji ve petrol tesisleri yıkılmış ve bu nedenle araçlar ve hastaneler de hizmet dışı kalmış. İsrail ordusu Filistinli tıp personelini öldürmüş ve ambulansların hava, deniz ve kara saldırısında yaralanan kurbanlara ulaşmalarına engel olmuştur.

ABD emperyalizmi, hiçbir sınır tanımadan ve hiçbir suçluluk hissetmeden Filistin halkından öç alan ve yıkıma

uçurmuş siyonistlere destekte kararlı. Açık bir şekilde siyonistleri, saldırılarını artırmaya teşvik etmekte ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin katliamı durdurma ve ateşkes sağlama amaçlı tüm girişimlerini sekteye uğratmak için her türlü çabayı sarfetmektedir. ABD, İsrail'deki siyonistleriyle birlikte Gazze ve tüm Filistin'deki Filistinliler'den tam bir teslimiyet ve boyun eğme bekliyor.

Amerikan emperyalizmi gerici karekterine uygun olarak hareket etmektedir. 1948' den beri sürekli Filistin halkına karşı saldırıyı artırması, Filistin' i işgal etmesi ve milyonlarca Filistinli' yi yurtlarından sürmesi için Amerika, İsrail'e her türlü askeri, politik ve ekonomik kaynağı sunmaktadır. Amerika İsrail'i Amerikan emperyalizminin bölgedeki hegemonyasını kurmak, bölgedeki ülkeleri tehdit ve şantaj ile kendisinin askeri ve politik müşterileri haline getirmek ve son olarak petrol kaynaklarını kontrol etmek için köprü olarak kullanmaktadır.

Biz Uluslararası Halkların Mücade-

le Ligi olarak Gazze'deki Filistin halkına karşı ABD destekli yürütülen saldırı savaşını birkez daha kınıyor ve Filistin halkının siyonist İsrail ve akıl hocası ABD'ye karşı yürüttüğü direnişe dayanışmamızı ve desteğimizi bir kez daha deklare ediyoruz.

Bu bağlamda, ayrıca Ortadoğu'da Amerika ile işbirliği yaparak İsrail'i doğrudan ve dolaylı olarak destekleyen, bölgenin petrol kaynaklarını Amerikan petrol devlerine peşkeş çeken ve Filistinli, Arap ve Ortadoğu'nun diğer halklarının direnişini sindiren hükümetleri kınıyor ve protesto ediyoruz. Ne yazık ki Arap halklarının büyük çoğunluğunun Filistin halkına vereceği en etkili destek, hükümetleri tarafından engellenmektedir.

Bizler, Halkların Uluslararası Mücadele Ligi olarak Amerikan emperyalizmine ve İsrail siyonizmine karşı mücadele eden Filistinli, Arap ve tüm dünya halklarıyla dayanışma içerisindeyiz.

"NATO'NUN İLERİ ÜSSÜ: İSRAİL"

Dünyada İsrail ve NATO karşıtı eylemlilikler sürerken, Strasburg NATO-Koordinasyonu yaptığı açıklama ile İsrail ve NATO arasındaki ilişkiye vurgu yaptı. "ABD, AB ve İsrail'in tarihsel bağları" başlıklı yapılan açıklamada İsrail'in bir NATO üssü olduğu, kuruluşundan itibaren Batı'nın çıkarlarını Ortadoğu ve Arap dünyasında koruyan ileri karakolu olduğu vurgusu yapıldı. Açıklama şöyle devam ediyor:

NATO Konsey'i 1994'te Akdeniz Diyalogu'nun inşasına başladı. Amaç, üye olan yedi ülke ile (Cezayir, Mısır, İsrail, Ürdün, Fas, Moritanya, Tunus), Filistin'i ve Filistin devletinin inşa edilmesi perspektiflerini tamamen inkâr ederek bölgedeki güvenlik sorunları üzerinde diyalog oluşturmaktır.

Ancak İsrail'in NATO'yla özel ortaklığı 2001'de bilgi alanıyla ilgili güvenlik anlaşmasıyla başlamaktadır. 2005'te, NATO İsrail Savunma Kuvvetleri ile birlikte İsrail deniz sahasında gemi manevraları örgütledi. 2006'da ise, İsrail NATO'da kalıcı gözücü konumunu elde ediyor ve bu durum, ülkenin içişleriyle ilgili örgütün aldığı kararları veto etme hakkını kendisine tanımaktadır. Odur budur, sürekli olarak İsrail askeri harekâtlara katılması için davet edilmektedir ve kendisine beklediği desteği sunmadığında ise NATO'yu eleştirme hakkını kendinde görmektedir; tıpkı Lübnan savaşında olduğu gibi.

Ekonomik olarak, özellikle Avrupa için İsrail özel bir ortaktır. On yıldır eko-

nomik işbirliği tam genişleme sürecindedir.

İfade edilmelidir ki İsrail, AB'nin araştırma ve gelişme programına katılanlar arasında Avrupalı olmayan tek ülkedir. Art arda gelen hükümetlerinin, Türkiye ile aynı zeminde birliğe girme taleplerinin daha fazla dile getirilmesinde bu yatmaktadır. Müttefikin adaylığı ABD tarafından destek görecekti; tıpkı 1973'te Birleşik Krallığın gibi veya bugün Türkiye'ninki gibi.

Bu ekonomik işbirliği, Aralık 2008'den beri ve Barselona Süreci'nin oluşmasıyla birlikte daha da güçlendi. (Dikkat edelim ki Akdeniz Diyaloguna üye 7 ülkenin hepsi Barselona Süreci'ne üyedirler; yoksa Arap ülkelerinin Filistin katliamı karşısında sessiz kalmalarının anahtarı bu mudur?...) İşte sonuç olarak NATO'ya girme ve Akdeniz Birliği'nin kurulması üzerinden mermere kazılmak üzere ekonomik, askeri ve güvenlik bağları bu şekilde oluştu. Bu çeşitli işbirlikleri "Uluslararası Topluluğun", sözde savunma eylemi adı

I WANT YOU

altında Arap dünyasına karşı medeniyet denilen kirli savaş yürüten İsrail'e desteğinin nedenini açıklamaktadır.

PEKİ YA FİLİSTİN???

Uluslararası Topluluk tarafından Filistin'in varlık olarak yok olması ve İsrail Devleti'nin tanınmasını ifade eden Naqbah'tan bu yana, Filistinliler siyonist işgalci politikanın boyunduruğu altında yaşamaktalar. Aylara varan bir hazırlığın ardından, 27 Aralık'ta, İsrail yeniden emperyalist politikasını "Sertleşmiş Kurşun" adlı askeri harekâtıyla Filistinliler'e karşı güçlendirdi.

Hamas'ın roketatarlarına karşı kendini savunma adı altında, Gazze halkına dayatılan ve ateşkesle birlikte kaldırılmış olması gerekmesine rağmen ekonomik ve ölümcül kuşatmadan hiç bahsetmezsiniz, Tzahal Gazze şeridi üstüne en büyük askeri saldırısını başlattı. Her gün, İsrail ordusu halka saldırmakta ve bile bile sivil konutları hedef almaktadır. Bunlar tam da terörist eylemlerdir. İsrail'i askeri olarak beslemekle birlikte ABD ve Avrupa, Gazze'yi ve Batı Şeria'yı daha çok modern askeri malzemeler için deney sahasına dönüştürmektedirler. Bu tam olarak İsrail'le özel ilişkileri teşhir olan ve bugünün cinayetleri karşısında büyük sessizliği ile Güney Osetya'da Gürcistan'a saldırı döneminde ateşli anti-Rus açıklamalarıyla özellikle tezat oluşturan NATO'nun "anti-terörist" nutuklarının ikiyüzlülüğüdür.

İsrail, ABD ve Avrupa arasında-

ki özel ekonomik ortaklık ve bununla birlikte NATO ile askeri ortaklık, İsrail yönetimini cezasız kalacak şekilde rahatlatmaktadır. Stratejik olarak, İran'a karşı baskıyı elden bırakmamanın aracı olarak İsrail'in askeri nükleer birikimini korumak da NATO'nun çıkarıdır. Ortadoğu'da İsrail nükleer silahlara sahip olan ve Uluslararası Atom Enerjisi Örgütü (AIEA) yetkililerin denetimi yasak olan tek ülkedir. Bütün bunlar İsrail'e, yeni güçlendirilmiş ortaklık anlaşmalarıyla daha da desteklenen yıkıcı askeri saldırısı için yeşil ışık yakmaktadır.

ARTIK İZİN VERMEYELİM! HEP BİRLİKTE NATO'YA KARŞI!

Dün ve bugün, Filistinliler NATO'nun yürüttüğü emperyalist ve askeri politikaların kurbanıdır. Yarın başka halklar olacak. Afganistan'da, Kosova'da veya Filistin'de, NATO sadece iktidarların kapitalist çıkarlarını korumaktadır.

Filistin halkını destekleyerek etnik temizliğe, bir halkın bombalanmasına, barbarca kuşatma altında tutulup boğulmasına karşı çıkmak, NATO'nun ve üyelerinin yürüttüğü veya desteklediği küresel politikalara karşı çıkmaktır.

3 ve 4 Nisan 2009'da, NATO 60. yıldönümünü Strasbourg ve Baden-Baden'de kutlayacak. Bu buluşmanın emperyalist ve kapitalist niteliğine karşı, herkesi 1 Nisan'dan 5 Nisan'a kadar Strasbourg'daki karşıt zirvede harekete çağırıyoruz.

Strasbourg NATO-Karşıtı Koordinasyonu

<http://sommet-otan-2009.blogspot.com>

IG Metal Sendikası'ndan Heinz Klee ile Röportaj

Heinz Klee, bir işçi ve IG Metall Sendikası'nda faaliyet yürütmekte. Kendisiyle kriz ve aktüel konular üzerine sohbet ettik

Mücadele: Merhaba. Bize kendinizi tanıttirmisiniz?

HK: Merhaba, adım Heinz Klee, Almanya Komünist Partisi'nin Yeniden İnşası için İşçi Birliği* Merkez Komite üyesiyim. Bir işçiyim ve IG Metall Frankfurt yönetiminde bulunuyorum.

M: Sohbet konumuzun ana temasını Küresel Mali Kriz oluşturuyor. Sizce bu krizi meydana getiren sebep neydi?

HK: Bu ve bundan önceki krizlerin

nedenini sistemin kendisinde yani sömürücü karakterinde aramak gerekiyor. 7 saatlik bir iş gününü göz önüne aldığımızda, bir işçi bu 7 saatten sadece bir saatini kendisi için çalışmaktadır. Geriye kalan 6 saatinde ise patronu için çalışmaktadır ve bu işçiye geri dönmez. Kapitalistler işçinin ürettiğini ele geçirirler, ona bedava sahip olurlar ve biriktirirler. Tüketimin de üzerinde bir üretim oluşur ve dolayısıyla krizler, küresel çapta krizler baş gösterir. Şimdi bu krizin bir özelliği var. O eski sosyalist blok artık ortada yok ve o ülkeler artık kapitalizmle yönetiliyorlar. Kapitalizm bugün bu ülkelerde de kâr yapamaz hale geldi. Bu şu anlama geliyor: 'Rusya'da kapitalizm şahlanıyor' çarpıtmalarına rağmen dünyada bugün varolan kapitalist pazar alanı artık kendi sınırlarını çoktan çizmiştir ve daralmaktadır. Bu çarpıtmalar, doğru değildir. O topraklarda sosyalizm artık yaşamamasına rağmen kendi izlerini bırakmıştır ve kapitalizmin o topraklarda da sonu gelmiştir. Bu krizin ikinci özelliği ise şu: Alman monopol burjuvazisinin dünya halklarına hediye ettiği 2. Emperyalist paylaşım savaşı ve akabindeki yıkımdan sonra, 70'lere kadar ekonomide bir yeniden yapılandırılma süreci yaşandı.

Ekonomi belli bir seviyeye kadar yapılandırıldıktan sonra üretim kapitalist sistem içinde artık daha fazla artırılamaz hale geldi. Finanskapitalin ağırlıkta olduğu bir ekonomik süreç başlatıldı. Bu da şunu bize açıkça göstermektedir ki, kapitalizm kendisini yenileyemez hale gelmiştir.

M: Peki kapitalistler sizce ne gibi bir çözüm üretebilirler?

HK: Kapitalistlerin, fazladan ürettikleri malları yok etmekten başka yapacakları hiçbir şeyleri yoktur. Bu, tipik kapitalist bir çözümdür. İşçilerin ve halkların ürettikleri yok edilmek zorundadır. Kapitalizm 1929 büyük bunalımını Almanya'da faşizm ve savaşla aşmıştır, başka bir deyişle dünya çapında savaş yoluyla, insanların ve ürettiklerinin yok edilmesiyle aşmıştır. Ekonomide savaş sonrası tekrardan bir canlanma yakalayabilmek için milyonlarca insan katledildi. Deyim yerindeyse kapitalizm kendi krizlerini çözmek için, daha büyük bir krize, yani savaşlara hazırlık yapar.

M: Önümüzdeki süreçlerde bizleri Almanya'da neler bekliyor sizce?

HK: Bizi çok derin bir ekonomik kriz bekliyor, çünkü yaşanan küresel çapta bir krizdir. Alman burjuvazisi üretimin yarısını ihraç etmektedir. Burjuvazi, ihracattan yeterli miktarda kâr elde edemeyecek duruma gelecek ve bu durum krizi daha da derinleştirecektir. Sanırım biz Almanya'da en az iki yıl daha kriz dönemi yaşayacağız. Sonrasında ekonominin gelişmeyeceği uzun bir durgunluk dönemi bizleri bekliyor, ki Alman kapitalizmi bu süreçte savaş üretimine ve silahlanmaya yatırım yapacak ve gelişmeyi sağlamaya çalışacaktır. Silahlanma ile çözüm metodu 1929 yılı sonrasında bir kurtuluş olarak sunuldu ve akabinde savaşların yaşanmasına neden oldu. Zaten kapitalistlere de bu ülkede bunu yapmaktan başka çıkar yol kalmıyor.

M: 1929 krizinden bahsettiniz. Son yaşanan küresel kriz ile arasında farklılıklar görüyor musunuz?

HK: Krizler doğası gereği benzerlikler taşırlar. Etkileri bakımından birçok benzerlikleri mevcuttur; Üretim gerilemesi ve ardından gelen bankaların iflasları, akabinde işçi sınıfının ve ezilen halkların yoksullaşması ve sefalet çekmesi. Bu saydıklarım kısmi olarak daha bizi bekleyen şeyler. Üretimdeki bu ani çökme, 1929 bunalımı öncesi ile benzerlik taşımaktadır. Aradaki fark ise, sonuçları bakımından 1929 bunalımına oranla daha vahim bir gelecek bizi beklemektedir. Zira işçi sınıfı 1920'lere 30'lara oranla, kendisine dayanışma

gösterebilecek bir sosyalist ülkeden yoksundurlar.

M: Deutsche Bank menejeri J. Ackermann krizin çıktığı ilk günlerde, bankanın devlet yardımına ihtiyacı olmadığını söylemişti. Ancak yaptığı son çıkışlarıyla bu fikrinden caymış görünüyor. Onun bu söylemini değiştiren neydi?

HK: Bana kalırsa O düşüncesini hiçbir zaman değiştirmedir. Monopolistler, devletten ülke gelirlerinin dağılımında sınıf bütçesi olarak yararlanırlar. Deutsche Bank kâr amaçlı yatırım yapamadığı yüksek miktarda kârlara sahiptir. Ne yapacak bu durumda? Devlete baskı yaparak, devletin Deutsche Bank tahvillerinin bir kısmını satın almasını sağlar. Bunun da adı, devlet borçlanması olarak karşımıza çıkar. Böylece vergilerimiz devlet borçları olarak Deutsche Bank'a akar, banka bu sayede faizlerden milyarlarca Euro kazanır. Bu demektir ki, Alman devleti bu yollarla Deutsche Bank'ı kuruluşundan beridir finanse etmektedir. Şimdiki durumda ise, DB bu halkın soygunundan daha fazla para elde etmenin peşindedir. Bir örnek vermek gerekirse; Hypo Real Estate (HRE) yönetim kurulu DB tarafından oluşturulmaktadır. Bu HRE spekülasyon yoluyla krizden haberdar edilir, ki normalde iflas etmesi gerekirdi. Ancak şimdiki durumda vergilerimiz yoluyla oluşan devlet kasasından 80 Milyar Euro yardım alıyor. HRE yönetimi zaten Deutsche Bank demek. Yani Deutsche Bank dışı karşı 'biz birşey istemiyoruz' derken, gerçekte ise devlet kasasından en çok payı alan da kendisi.

M: İşçi sınıfının durumuna gelecek olursak; II. Emperyalist paylaşım savaşından itibaren işçi sınıfının durumunun analiz ettiğinizde sizce işçilerin safında durum şimdi nasıl?

HK: İşçi sınıfı hareketi Almanya'da faşizm nedeniyle II. emperyalist paylaşım savaşı döneminde sonra tarihi yenilgilerinden birini aldı. Faşizm yıllarında yüzlerce komünist Avrupa'nın her yerinde olduğu gibi Almanya'da da Alman monopol burjuvazisi tarafından katledildi, işkencelerden geçirildi, tasfiye edildi. Özellikle Almanya Komünist Partisi (KPD), hüküm süren faşizm tarafından büyük bir darbe aldı. Daha sonrasında ise '50'li yıllarda esen Modern Revizyonizm'in dümene geçmesiyle birlikte büyük bir sorun olarak KPD'nin karşısına çıktığını görüyoruz. Almanya topraklarında Komünist Partisi (KP) kuruluşundan itibaren uzun bir dönem illegal mücadele yürütmek durumunda kaldı ve bu parti günümüzde hala

yasaktır. KP'nin olmadığı bir işçi sınıfı hareketi öndersizdir ve başarısızlığa mahkumdur.

Revizyonizm, KP'yi dağıttı, ki bizler Almanya Komünist Partisi'nin Yeniden İnşası için İşçi Birliği olarak 40 yıldır KP'nin inşası için mücadele yürütmekteyiz. İşçi sınıfı, komünistler ve sosyal-demokratlar olarak ikiye ayrılmışlardı. Komünist hareketin yenilgisinden ve revizyonizmin etkilerinden kaynaklı olarak sosyal-demokratlar da kendi içlerinde ayrılmalara uğradılar. İşçi sınıfı sadece bölünmekle kalmadı, deyim yerindeyse bugün atomlarına kadar ayrıştırılmıştır. Yani işçi sınıfı bir çoğunluk olarak hiçbir partiye ait değil ve çoğunlu yine sendikalarda gerçek anlamda örgütlü değildir. Son yaşanan küresel ekonomik krizin baş gösterdiği bu günlerde, çözülmesi gereken esas sorun tam da budur. Bizler, faşizm dönemlerinde de savaş amaçlı yapılan devletin yeniden yapılandırılmasına karşı mücadele içindeyiz. Birçok iş alanındaki işçilerle konferanslar örgütlendi. 2009 yılında yapılması tasarlanan genel seçimler dönemini kapsayan bir kampanya ile ajitasyonumuza ağırlık vermeyi amaçlıyoruz. Amaç devletin yeniden yapılandırıldığına dikkat çekmek, sloganımız ise "Devletin yeniden yapılandırılmasına karşı seçim mücadelesi yerine, sınıf mücadelesi!" Birçok şehirde işçilerle, işçi temsilcilikleriyle bu kampanya başlatılacaktır. Birçok ajitasyon materyalleri hazırlanmaktadır. Mesajımız, "Küresel ekonomik krize karşı mücadele, kapitalizme karşı mücadeleden geçer!" olacaktır. Bunun yanında içeride ve dışarda militaristleş-tirmeye yönelik birlik cephe aksiyonları temelinde mücadele yürütülmelidir. Bu mücadele bugün çok cılızdır, ancak mücadelenin gelişimi açısından önemli bir yerde durmaktadır.

M: Sendikaların durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz? İşçi sınıfının çıkarlarını temsil ettiklerini düşünüyor musunuz?

HK: Hayır. Sendikalar duruşlarıyla vahim bir durum arz ediyor, çünkü sendikalar genel olarak ele aldığımızda burjuvaziye can simidi olarak hizmet ediyorlar. Sendikalar, devletin kapitalistlere 500 milyar Euro'luk yardım paketini red etmiyorlar. Onlar, bu sistem içerisinde bu dehşet verici sömürüye karşı nasıl mücadele edileceği noktasında herhangi bir programa sahip değil. Bakın size bir örnek vereyim; Krizin başlamasıyla birlikte fazla saat hesapları ve işçilerin fazla çalışmadan kaynaklı elde ettikleri çalışmama hakları yıkıma

uğradı. Sonrasında eksi hesaplar açıldı ve kiralık işçiler kapı önüne konuldular. Şimdi ise kısa çalışma programı uygulanacaklar. İş ve işçi bulma kurumları ile sosyal yardım kasaları boşalıyor. Eğer milyonlarca insan kısa çalışma nedeniyle evlerine gönderilirlerse, sosyal yardım kasaları daha hızlı bir şekilde boşalacaktır. **"Bankalara para yardımının yapılması doğrudur"** parolası yerine **"Kapitalistlere, bankalara cent bile verilmemeli, tüm yardımlar sosyal yardım kasalarına, yani işsizlik ve hastalık sigortasına, emekliliğe aktarılmalıdır! Ve Hartz yasaları kaldırılmalıdır!"** paroları ileri sürülmeli ve bunun mücadelesi verilmelidir. Böylelikle, işsizlerin bir yıl daha işsizlik sigortası yardımıyla fakirleşmeleri önlenmeli, kiralık işçiliğin dehşet verici etkileri frenlenmeli ve gençlik için ise, gençlerin diskalifiye edilmeleri politikalarına son verilmelidir. Kapitalistlerin, eğitim normlarına uyulması için mücadele yürütülmesi gerekiyor. Kısa çalışma sistemine geçildiği takdirde, meslek öğrencilerinin pratik yapma olanakları da azalmış olacaktır; çünkü ustalar öğrencilere zaman ayıramayacaktır.

M: Bugünlerde gündemi sarsan bir başka olay ile karşı karşıyayız, İsrail'in Filistin'i kana boyadığı bir süreçten geçmekteyiz. Neler söyleyeceksiniz?

HK: Ortadoğu'daki bu durum çok karmaşık bir hal arz ediyor, hem uluslararası alanda da bu böyle, ki katillerin ve katliamcılarının ülkesinde yaşayan bir komünistin gözünde bu karmaşık durum daha da karmaşık bir hale geliyor. İsrail bir devlet olarak varlığını, Alman monopol burjuvazi faşizmine ve zayıf Alman direnişine borçludur. Bu, İsrail diye bir devletin olmasında önemli bir nedendir. Bizler İsrail ve Filistin halklarının birlikte yaşadığı bir devlet modelini savunuyor ve önemsiyoruz. Tabii bu bugünkü İsrail devletinde mümkün değil. Bizler ister İsrail'de ister Filistin'de olsun, her devrimci hareketi destekleriz. Her iki tarafın da gerici hareketlerini desteklemeyiz.

M: Bu gerici hareketten kastınız, Filistin tarafı için Hamas herhalde..

HK: Elbette

M: Tabii bu konuda çeşitli düşünceler var. Hamas'ın desteklenmesi gibi. Sizce "İsrail koşulsuz olarak Hamas ile diyaloga girmelidir ve Hamas desteklenmelidir!" önerisi desteklenmeli mi?

HK: Ben bir komünist olarak bunu desteklemem. Bir komünist olarak sadece benimle birlikte dünya devrimine yürüyen hareketleri desteklerim. Dünya devrimi önünde engel teşkil eden, benimle bir adım bile yürümeyen hareketleri bir komünist olarak desteklemem sözkonusu olamaz. Bizler objektif olarak, son yaşanan krizin de gösterdiği gibi, dünya tarihinin önemli bir dönüm noktasında bulunmaktayız; bu dönüm noktası Lenin tarafından da ifade edilen devrim öncesi dönemdir. Sübjektif alanda, dünyanın her yerinde olduğu gibi

bu ülkede devrimi yapmak zorundayız. Bu ülkede burjuvaziye karşı yapılan mücadele ve gerçekleştirilen bir devrim, Ortadoğu halklarına asıl katkısı sunacaktır, zira Alman devleti Ortadoğu'da ikili oynamaktadır ve halkları birbirine kışkırtmaktadır. Önümüzdeki süreçte Alman askerleri bölgeye sevk edilmesi gündeme gelecektir. Bu insanlık açısından vahim bir durum arz ediyor, öyle ki katliama uğrayanlar kendi katilleriyle birlikte olacaklar. Bu demektir ki, asıl yapılması gereken, **'Esas düşman içtedir ve Alman emperyalizmidir!'** şiarından yola çıkarak mücadele yürütmek, Ortadoğu halklarının daha fazla sefalet ve acı çekmemelerini sağlayacaktır.

M: Almanya'da var olan sol hareketin durumuna gelirse; Alman çözümün İsrail-Filistin savaşında çok farklı düşünceleri savundukları biliniyor ve hatta zıt fikirlerin yaşandığı bir konu olarak karşımızda duruyor.

HK: Bu süreçte Alman solunda bir karışıklık, şaşkınlık yaşanmakta ve o bu karışıklığı giderecek gücü gösterememektedir. Bu karışıklık bugünden yarına açıklığa kavuşamayacaktır. Ancak bizim örgüt olarak bu noktadaki düşüncelerimiz kamuoyuna sunuldu.

M: Bildiğiniz gibi bu eyalette seçimler yapıldı ve Koch hükümeti yani Hıristiyan demokratlar ve liberaller yeniden iktidara geldiler. Ancak 8 aylık bir zamanı ele aldığımızda, hiç te normal bir seçim sürecinin olduğunu söyleyemeyiz ve sonucunda yeniden erken seçim yapıldı. Önce birinci parti olan SPD bu turda kaybetti. Sizce politik değişimin yaşanmamasında Ypsilanti mi hatalıydı?

HK: Aslında problem 2009 genel seçimlerinde de yaşanacak problemle aynı. Sendikaların kendilerini bu mücadele seyrinin dışında tutmaları sorunun esasını oluşturuyor. Yapılması gereken; sendikaların net bir perspektif ortaya koymalarıydı; yani **'Koch seçilmemeli! Koch gitmeli! O bir ırkçıdır!'** bu parolaların seslendirilmesi yeterli olurdu. İkincisi; sendikaların diğer partilere talepler sunmaları gerekirdi. Bu talepler şöyle sıralanmalıydı; Hartz yasalarına karşı mücadele, militaristleşmeye karşı mücadele! (ki Hessen'de eyalet komuta merkezi kurulmaya çalışılıyor), devamlı iş saatlerinin kısaltılmasına yönelik yasaların çıkarılması, (ki ancak böyle Almanya çapında haftalık 35 saatlik çalışma koşulu için mücadele edilenebilir), bankaların değil, yoksulların yardım alabilecekleri ortamın sağlanmasını talep etmek, Hessen'de herke-

se eşit vatandaşlık hakkının tanınması (böylelikle ırkçılığın önüne geçilmiş olunacaktı). Sendikalar, bu krizin de etkisiyle tamamen ezilmek istemiyorlarsa, önümüzdeki sürece iyi hazırlanmak durumundadırlar ve politik mücadele yürütmeli, her iş yerinde protesto aksiyonları örgütlemelidirler.

M: Peki "Sol parti" (Die Linke)'yi nasıl değerlendiriyorsunuz?

HK: Bu günün Sol partisi DDR kökenli PDS' (Demokratik Sosyalizm Partisi)'den türemiştir. Sol parti, İtalya ve Fransa'daki benzerlerinden farklılık taşımaktadır. En önemli farkı, yapının geldiği köken bakımından Doğu Almanya oluşudur. BRD emperyalizmi, bir başka devleti, zamanın halklar tarafından tanınmış Doğu Almanya'yı ilhak ve işgal etmiş ve kendisine katmıştır. Bu yüzden ki PDS diğer partilerden farklılıklar taşımaktadır. Alman emperyalizmini az da olsa zayıflatma anlamında önemli bir adım ise, Doğu Almanya'nın tekrardan ayrılması istemidir. Bu, genel

komünist hareketin tanıdığı en demokratik bir taleptir. Doğu Almanya'nın ayrılması Alman emperyalizminden kopuş, onu zayıflatacaktır. Bunun olması için bir partiye ihtiyaç vardır, bu da PDS olabilir. Ancak şahsi kanaatim odur ki, PDS batıya açılmakla ve Lafontin benzeri „solcuları“ kendi içerisine almakla büyük bir hata yapmıştır. Lafontin'in yaşamındaki hedefi, Sol Parti'nin güçlenmesi ve günün birinde SPD'yi de kanatlarının altına alarak iktidara gelmektir, yani Sol Parti'yi SPD ile birleştirmektir. Bununla birlikte, doğu blokunda bir parti ihtiyacı dağıtılmış oldu. Böylelikle işgale karşı mücadele zayıflatılmış oldu. Benim düşünceme göre, doğuda bir Sol Parti bir ihtiyaçtır. Bizler doğuda örgütlenme yapmamaktayız, KPD oluşumları doğuda yapılmamaktadır. Bunu şuna benzetebiliriz; Avusturya Komünist Partisi'nin olduğu yerde, Almanya Komünist Partisi örgütlenemez. Bizler birlikte yürütülecek bir mücadelenin iki

ayrı ülkesindeki oluşumları ve amaç Alman emperyalizmini batıdan ve doğudan her iki taraftan cendereye almak ve emperyalizmi yıkmaktır.

M: Göçmenlerin durumu hakkında ne düşünüyorsunuz? Sendikal mücadelede durumlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

HK: Ben, bir vatandaş olarak, öncelikle talepleri kendimize yöneltmemiz gerektiğini düşünüyorum, göçmenlere değil. Bu ülkede yaşayan ve mücadele eden her vatandaşın kendi bayrağına yazması gereken slogan şu olmalı; **"İsteyen herkese oturma veya vatandaşlık hakkı!"** Kana dayalı vatandaşlık hakkı kaldırılmalıdır!. Göçmenlerin iş yerlerinde işçi temsilciliklerine seçilmelerine olanakların tanınması gerekmektedir. Bunu yapması gereken, taleplerin muhatabı olması gereken kesim biziz, bu sistemde vatandaş olanlardır. Böylelikle sınıf içerisindeki bölünme ortadan kalkmış olur, göçmenlerle daha iyi bağ kurulabilir ve mücadele ortamında

alman kapitalizmine karşı sınıf cephesi yaratılabilir. Dünya ekonomik krizinin tek çözüm yolu olarak kapitalistler savaşı önümüze süreceklerdir. Bu kriz de göstermiştir ki, işçi sınıfının ve insanlığın bu krizden çıkmasının tek yolu göçmen ve yerli işçilerin birleşerek kapitalizmi devrim yoluyla devirmek, sosyalist devrimi başarıyla devam ettirmek ve akabinde aşırı üretim yoluyla açığa çıkan krizlerin, savaşların olmadığı planlı bir ekonomik sistem geliştirmektir. Bu kapitalistlerin sahip olmadıkları bir gelecek demektir.

M: Son olarak Türkiye'ye değinecek olursak; Türkiye başbakanı krizden az etkileneceklerini, her türlü önlemin alın-

dığını duyurdu. Sizce O bunu başardı mı? Türkiye işçi sınıfı bu krizden az mı etkilenecek?

HK: Başta Alman emperyalizmi olmak üzere birçok emperyalist devlet, birçok ülkede olduğu gibi Türkiye'de de üretim alanları kurmuşlardır. Krizden etkilenen emperyalistlerin fabrikaları, dolayısıyla fabrikaların kurulu olduğu ülke de etkilenecektir. İkincisi bu krizin devamı bir dünya savaşı olacaktır. 1. Ve 2. Emperyalist paylaşım savaşında olduğu gibi, Alman emperyalizmi, Türkiye halklarını bu savaşa sokmak için elinden geleni yapacaktır. Bir başka deyişle sonuçları bakımından Alman emperyalizmi Türkiye halklarına sefaleti, yoksulluğu ve cehennemi yaşatmanın planlarını mutlaka yapacaktır.

M: Heinz Klee, bize değerli zamanınızı ayırdığınız için teşekkürler

HK: Ben teşekkür ederim

BUGÜNÜN ÇOCUKLARI YARINKİ DEVRİMLERİN YAPI TAŞLARINI ÖRÜYORLAR

Her halkın kendine göre bir mücadeleye geleneği vardır. Ve bu gelenek ne kadar köklü ise sonraki kuşakların da katacakları o denli yüce olur. Dünyada, kimi halklar mücadeleleri ile sadece kendileri için değil ayrıca tüm dünya için de bir gelenek yaratırlar. Kalkışmaları ile sadece kendi kaderlerini değil dünya halklarının da kaderlerini değiştirmede önemli bir rol üstlenirler. İşte bu yüce halklardan birinin de Yunanistan halkı olduğunu söyleyebiliriz. Bunu sadece son günlerde ortaya çıkan ve SİSTEMİ YAKIP-YIKAN öğrenci hareketinden kaynaklı söylemiyoruz. Tarihte, faşizme karşı halkların verdiği mücadelede, bu halk en uzun süre direnen halk olmuştur. O günlerde Avrupa kıtasında yeşeren en güçlü komünist hareketlerden biri, Yunanistan komünist hareketidir. Devamında, faşist güçlerin ülkeden kovulmasından sonra, yaşanan iç savaşta kahramanca mücadele etmiş ve lakin önderliğin yetmezliğine bir devrim kurban edilmiştir. Sonrasında, gelen cunta ve cuntaya karşı direnişte önemli bir dönemeç noktasıdır. Politeknik üniversitesi öğrencilerinin ateşlediği ve tüm halkın katıldığı direniş, cuntayı alaşağı etmeyi başarmıştır. O günden bugüne kadar sayısız sınıf, öğrenci ve köylü hareketi bu halkın tarih sayfalarında yerini almıştır.

Yaşanan bu son patlama da göstermektedir ki, sosyalizmde yaşanan gerilemeye, sistemin tüm ideolojik-politik saldırılarına rağmen gençlik ve halk katmanları emperyalist-kapitalist sisteme boyun eğmeyecek, ona biat etmeyeceklerdir. Halkın tüm tabakalarında sisteme, onun kendilerine hazırladığı geleceğe duyulan tepki son yıllarda kendini pek çok defa farklı biçimlerde ortaya koydu. İşçi sınıfının haklarına yönelik saldırılar karşısında başlattığı direnişler, 2006-2007 yıllarında sokaklara dökülen üniversite ve lise öğrencilerinin direnişleri, öğretmenlerin bir ay süren direnişi, en son sosyal güvenlik saldırısına karşı yüzbinlerin sokakları mesken eylemesi, bugünkü patlamanın da mayası oldu. Toplumda siteme ve saldırılarına karşı biriken öfke, "çocuklar" üzerinden kendini ifade etti. Ki bu ifade hiç te egemenlerin hoşuna gitmedi. Dünya basınında her ne kadar Anarşistler ön plana çıkarılsa da, asıl başrol oyuncusu onbeş, onaltı yaşındaki bu orta

okul ve liseli "çocuklar" oldu. SİSTEMİ betimleyen-temsil eden her şey, doğal patlamanın hedefi oldu. Halkın ezici çoğunluğu da, bu kalkışmaya "sessiz" destek sunmuştur. Bunun içindir ki, hükümet ve sistemin temsilcileri bu denli korkuya kapıldılar. Bunun için, "soldan" "sağdan" temsilcileri ile biraraya gelip patlamanın başka boyutlar almaması için ellerinden geleni yaptılar. Bunun için, Avrupalı emperyalistler bu denli korkuya kapıldılar.

Kitleler, sistem içi güçlerin (Reformistler, revizyonistler ve envai çeşitleri) kendilerine sunduğu mücadele yolunun dışına çıktılar. Kitleler, ayak olmaktan çıkıp baş olmaya kalktılar. Mücadelenin kaderini kendi ellerine almaya başladılar. Ki bu sadece sistemin değil, sitemin sübabı olan güçlerin de hoşuna gitmedi. Bu güçler, sistemle kitlelerin çatışmasında ekmek verenlerine ihanet etmeyip, sahiplerinin tarafında saf tuttular. Bir kez daha kitlelere ihanet ettiler. Kolay zamanlarda "devrim" diye ahkam kesenler, en küçük bir patlama ve sistemle kitlenin çatışması durumunda ise kuyruklarını kısıp efendilerinin yanında soluk aldılar. Çünkü, onlar kitlelerden değil, sistemin kendisinden besleniyorlar. Komünist hareketin zayıf olduğu bir dönemde gene "Kedinin olmadığı yerde fareler cirit atmaya devam ediyor".

Burada bu süreçte rol oynayan kimi güçlere daha yakından bakmak faydalı olacaktır. Yukarıda da ifade ettiğimiz bu güçlerin başında revizyonist YKP (Yunanistan "Komünist" Partisi-KKE) ve reformizmin resmi temsilcisi olan SİRİZA-SİNASPİSMOS (Radikal Sol Koalisyonu- Sol koalisyon) gelmekte. YKP, yakın zamandaki öğrenci hareketinde de olduğu gibi

başından itibaren patlamanın karşısında olmaya devam etti. Sürekli olarak kitle hareketlerinin dışında kendi dünyasında yaşayan bu parti, bu defa işi daha da ileriye götürerek kitleye düşmanlık aşamasına vardırdı. Eylemler devam ederken, başbakanın çağrısına uyararak "kriz" toplantısına katılması, toplantı sonrasında yaptığı açıklamalarla bu patlamanın istihbarat birimlerinin ve provokatörlerin işi olduğunu söylemesi, "Komünist Parti"nin nerede durduğuna, kimin safında yer aldığına en açık kanıt oldu. Ki bu sadece bugün için cereyan eden bir durum değil. Politeknik isyanı döneminde okul işgallerini de benzer şekilde CIA ve KİP-EİP (Yunan istihbaratı) provokasyonu olarak değerlendiren ve o isyanda yer almayan parti gene bu "Komünist Parti"dir. Bu tavrı sonrası yapılan kamuoyu yoklamalarında desteğinin "artırılması" da sistemin teşekkürü olarak kabul edilmelidir. Kitlelerin gözünde teşhir olurken sistem için ise sübab olmuştur. Fakat bütün yıpranmışlığına karşın hala en önemli güç olması itibarı ile gençlik ve halk hareketinin önünde duran en önemli engel olmaya da devam etmekte.

Diğer bir güç olan SİRİZA-SİNASPİSMOS ise, gene başbakanın çağrısına uyan diğer güç olmuştur. Hem sokaklarda hem de Başbakanlık Konutu'nda olmaya çalışmış, fakat sonunda sistemin limanında demirlemiştir. Gençlik içinde önemli bir güce sahip olsa da bu kesimi örgütlemeye ve yönlendirmeye yeterli örgütlülüğe sahip olmayan SİNASPİSMOS istemese de süreç dahil olmak zorunda kalmıştır. Gençliğin "şiddeti" karşısında ilk zamanlarda ses çıkarmayan ve destekleyen bu güç, sistemin ve devlet mekanizmalarının baskısı sonucu bu "şiddeti" kınamak zorunda kalmıştır.

Devrimci güçler ise kendiliğinden gelişen patlamaya önderlik edememiş, patlamanın isyana dönüşmesi

için gerekenleri yerine getirememiştir. Kitleler bir kez daha örgütlü güçleri aşarak kendiliğinden harekete geçmiştir. Gençlik patlamasının genel bir halk ayaklanmasına dönüşmesi için zorunlu olan ortak hareket etmeyi grup çıkarlarına heba etmişlerdir. Devrimci güçlerin ortak hareket etmesi durumunda sürecin farklı boyutlara sıçrama olanağı mevcuttu ve bunu da 10 Aralık günü yapılan grevde bu güçlerin yürüttüğü kitlenin sendikalardan, revizyonistlerden ve reformistlerden daha fazla olması göstermiştir. Bağımsız hareket eden, sokağa çıkmak isteyen binlerce kişi devrimci güçlerin safına gelmiştir. İdeolojik ve örgütsel olarak hazır olmayan devrimci güçler, kitlelerin beklentilerine yanıt olamamışlardır. Kaybolan itibarın kazanılması fırsatını bir kez daha elinin tersiyle itmiştir. YKP (M-L)'nin uzun süredir ortaya attığı ve çağrısını yaptığı "Direniş Cephesi" talebi gerekli ilgiyi bu güçlerden bulamamıştır. Hiçbir örgütün tek başına bir şey yapamayacağı bu süreçte ortaya konan bu politika, solun kitlelerle bütünleşmesinin, güven inşa etmesinin ve ayaklanmanın geniş çaplı bir isyana dönüşmesinin çözüm anahtarı olabileceken, başarılı olunamamıştır. Keza benzer şekilde de üniversitelerde Militan Gençlik Hareketi, başlatılan işgallerin ve eylemlerin devam etmesi ve bununla orta ve lise öğrenci eylemlerinin üniversitelerle birleştirilmesi çabası da benzer şekilde gerekli karşılığı bulamamıştır. Sonuç olarak ta direniş birleştirilememiştir.

Anarşistler noktasında ise, kendiliğinden ortaya çıkan bu patlama diğer güçleri olduğu gibi Anarşistler'i de kendile birlikte sürüklemiştir. Dünya basınında yer aldığı gibi bu güçler sürecin başrol oyuncusu olamamışlardır. Sadece, sistemin bir mekanizması olan polisi hedef alarak, kitlenin sistemin bütününe yönelmesinin çarpıcı unsurları olmuştur. Atina, Selanik gibi birkaç şehirde yoğun olan ve faaliyet gösterebilen Anarşistlere karşın yakma-yıkma olaylarının ülkenin en ücra köşelerine kadar yayılmış olması, Anarşistlerin oynadıkları rolünde çapını ortaya koymaktadır.

SONUÇ

Yunanistan emekçileri ve gençliği, sistemin dünyada ve kendi ülkelerinde dayattığı saldırılara karşı her de-

fasında sokaklara çıkarak tepkilerini ortaya koydular. Ve bundan sonra da koymaya ve hatta çok daha şiddetli bir biçimde koymaya da devam edecekler. Kitleler, bu sistemden hoşnut değiller ve sistemin kendilerine dayattığı geleceği kabul etmemekteler. Kitleler sistemin işsizlik, yoksulluk, eğitim ve sağlık hakkından mahrumiyet anlamına geldiğinin farkındalar. “Çocuklar” üzerinden ortaya çıkan genel patlama, bir nevi gelecek olan büyük ayaklanmaların da habercisi durumunda, halkımızın dediği gibi; “Çocuktan Al Haberi”. Bu çocuklar, yarının sistem için ne ifade ettiğinin

sinyallerini vermekte.

Bu patlamanın ilk anda ortaya çıkardığı en önemli sorun ise, **S İ Y A S A L HEDEFLERİ OLAN ÖRGÜTLÜ MÜCADELENİN** hala kitleler nazarında kavranama-

miş olmasıdır. İçinde olduğumuz bu yüzyılda daha pek çok patlama ve isyanla karşı karşıya kalacağız. Ancak, bunlar örgütlü ve düzeni hedefleyen rotaya giremezlerse eğer, sonuç alıcı da olamayacaktır. Bundan dolayı başta Yunan Komünistleri olmak üzere tüm dünya komünist hareketlerinin ilk ve ertelenemez görevi, kitle hareketlerinin örgütlü bir duruşa kavuşturulmasıdır. Dünyada kitleler yüzlerine yeniden sola dönmekte ve şunu talep etmekte; “Oynaman gereken rolü oyna ve kitlelere karşı olan sorumluluklarını yerine getir.”

Yunanistan’dan Mücadele okurları

Yunanistan’da sendikacıya saldırı

Yunanistan’da sermaye sahiplerinin emekçilere yönelik saldırılarına her geçen gün bir yenisi daha ekleniyor. Son olarak özel sektördeki temizlik işçileri arasında sendikal örgütlenme çalışması yürüten Bulgar asıllı sendikacı Konstandiva Kuneva, “kimliği belirsiz” kişiler tarafından kezzaplı saldırıya uğradı. Yüzünde ciddi yanıklar meydana gelen Kuneva’nın hala bir gözünü kaybetme riski bulunuyor. Bu saldırının emekçilerin haklarını korumak için mücadele eden bir sendikacıya yönelik olması, egemenlerin toplumun örgütlenmesinden duyduğu rahatsızlığı göstermesi nedeniyle ayrı bir önem taşıyor. Konstandiva Kuneva Yunan sermaye sahiplerini rahatsız etti ve bunun sonucunda saldırıya uğradı.

Ancak egemen sınıfların toplumu terörize etmeye yönelik tüm saldırılarına rağmen Konstandiva Kuneva ile binlerce insanın dayanışmasını engelleyemedi.

Kadın sendikacıya yönelik bu saldırıya karşı binlerce insan, 22 Ocak akşamı “devlet terörüne geçit yok” diyerek sokaklara döküldü. Propileia Meydanı’nda toplanan kitle, bu-

radan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na doğru yürüdü. Aralarında “SINIF YÜRÜYÜŞÜ”nün de bulunduğu sendikalar, bazı kitle örgütleri ve devrimci guruplar, yürüyüşte yer aldı. Yol boyunca dağıtılan bildirilerde toplumda korku ve dehşet yaratılmak istendiğine dikkat çekilerek Konstandiva Kuneva ile dayanışma çağrıları yapıldı. **“Dayanışma, örgütlenme, mücadele silahımızdır”, “Cinayet ve boyun eğdirmeye hayır”, “Konstandiva’nın mücadelesi mücadelemizdir”** şeklinde sloganlar da atan kitlenin yürüyüşü polis tarafından bakanlık önünde kesildi. Sermaye sahiplerinin gelişen kitle eylemlerine karşısında duyduğu rahatsızlık burada da yaşanan polis saldırısıyla bir kez daha açığa çıktı. Polis gaz bombaları ile kitleyi dağıtmaya çalışılsa da kitlenin karalı tutumu nedeniyle bu hedefine ulaşamadı. Kolkola giren binlerce insan, yoğun gaz bombası saldırısı altında bakanlığa kadar yürüdü. Yürüyüş burada son bulmasına rağmen “SINIF YÜRÜYÜŞÜ” polisin kitleye yönelik devam eden saldırısını engellemek için bir süre daha sloganlarla yürüyüşe devam etti.

Yunanistan Mücadele okurları

Yunanistan’da öğrenci eylemleri devam ediyor

Yunanistan’da onbeş yaşındaki lise öğrencisi Aleksis Grigoropoulos’un, polis tarafından vurarak öldürülmesinin üzerinden bir ayı aşkın süre geçerken kitlesel öğrenci eylemleri devam ediyor. Son olarak 10 Ocak tarihinde binlerce, öğrenci meclisin bulunduğu Sindagma Meydanı’na yürüdü. Öğrenci dernekleri tarafından gerçekleştirilen yürüyüş bazı demokratik kurumlar da katıldı. Propileia Meydanı’nda toplanan öğrenciler yürüyüş boyunca polisin eylemlere yönelik saldırganlığına dikkat çektiler. Öyle ki son dönemde artan polis terörü yaşamın her alanında hissedilir duruma geldi. Özellikle Atina’nın belli noktalarında sürekli olarak çevik kuvvet nöbet tutmakta ve kimlik kontrolü yapmakta. Bu durum toplum üzerindeki devlet baskısının artmasının bir göstergesi. Diğer yandan

yine son dönemde gerçekleşen başta İsrail katliamlarına karşı protesto eylemleri olmak üzere tüm muhalif eylemlere yönelik polisin sert müdahalesi yaşandı. Ülkede artan tüm bu polis saldırılarına karşı yürüşe katılan binlerce insan bu terörü kabul etmeyeceklerini bir kez daha haykırdı. Kitlenin Sindagma Meydanı’na varması ile yine polisin önce yoğun gaz bombası ile başlayan saldırısı oldu. Bu saldırıda seksenin üzerinde öğrenci gözaltına alındı. Bazı öğrenciler de aldıkları darbeler nedeniyle hastaneye kaldırıldı. Saldırganlığı hastaneye de taşıyan polisin taburcu olan öğrencilere bir kez daha saldırması dikkat çekti. Aynı günün akşamında polisin terörünü protesto etmek için Yunanistan Emniyet Genel Müdürlüğü önünde de bir eylem gerçekleştirildi.

Yunanistan Mücadele okurları

Sermaye sahiplerinin cinayetleri cezasız kalmayacak

Yunanistan’da mülteci ve göçmenler için ülkeye girişte başlayan polis işkencesi hayatın her yerine işlemiş durumda. Polisin sürekli olarak potansiyel suçlu muamelesi yaptığı mülteci ve göçmenlerin maruz kaldığı işkenceler, altı aylık oturma için gidilen Yabancılar Şube Müdürlüğü’nde ise had safhaya ulaşmakta. Batı Avrupa’ya gitmemeleri için sürekli oturma verilmemesi bir politika olarak uygulanan Yunanistan’da yüzbinlerce insan, bu altı ay süreli kağıtlarla yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor. Bu kağıtlarla ülke dışına çıkamayan mülteci ve göçmenler hiçbir sosyal yardım almazken, her altı ayda bir polise giderek bu kağıtları yenilemek zorunda. Bu kağıt yenileme işlemi ise tam anlamıyla bir işkenceye dönüştürülmüştür. Sabahın erken saatlerinde çamur içindeki ve kaldırım dahi olmayan dar bir sokakta toplanan yüzlerce insan, araç trafiğini engellediği gibi basit gerekçelerle, polisin fiili saldırısına uğramakta. Yine polis tarafından keyfi gerekçelerle –ki genelde gerekçede göstermeden- **“bugün git yarın gel”** denmektedir. Tüm bu uygulamaları ile insanların kişiliğine yönelik saldırılar hedeflenmektedir. Son yıllarda süreklilik arz eden bu uygulamalarla yetinmeyen Yunan devleti artık insanları katletmektedir.

24 yaşındaki Bangladeşli Hüseyin Zahidul Cahavgir, 3 Ocak Cumartesi günü sabah saatlerinde Atina Petru Rali’de bulunan “Yabancılar Şube Müdürlüğü” arkasında Salaminas Sokağı’ndaki su yolunda ölü bulundu. Cahavgir mültecilik dilekçesi için gerekli kağıdı almak için Yabancılar Şube Müdürlüğü’ne gitmişti. İkinci göçmendir orada ölen! Daha birbuçuk ay önce (26.10.2008) Pakistanlı Movdaser Muhammet Asfpaf aynı su yoluna polis tarafından düşürülerek katledilmişti.

Tüm bu uygulamalara karşı 11 Ocak Pazar günü bir yürüyüş gerçekleştirildi. Aralarında göçmen dernekleri ve yabancılarla Yunanca dersleri veren bazı demokratik kurumlar tarafından gerçekleştirilen yürüyüşe “Sınıf Yürüyüşü” de katıldı. Omonia Meydanı’nda toplanan kitleye hitaben başta Yunanca ve İngilizce olmak üzere çeşitli dillerde yapılan konuşmalarda Yunan devletinin politikaları protesto edildi. Örgütlenme çağrılarının da yapıldığı konuşmaların ardından meclisin bulunduğu Sindagma Meydanı’na “Katil polis, göçmenlerden elini çek”, “Sermaye sahiplerinin cinayetleri cezasız kalmayacak” vb sloganların atıldığı yürüyüş gerçekleştirildi.

Yunanistan Mücadele okurları

İşçiler, Öğrenciler ve şimdi de Köylüler sokakta

Yunanistan’da işçiler ve öğrencilerden sonra şimdi de köylüler sokaklara çıkarak hükümetin tarım politikasını protesto ediyor. 20 Ocak günü ülkeyi birbirine bağlayan oto yollarına ve çevre yollarına çıkan köylüler, sembolik yol kapatma eylemleri yaparak, **“eğer hükümet AB doğrultusunda uygulanan tarım politikasını değiştirip, köylülere destek sunmaz ve ürünlerinin fiyatlarına zam yapılmazsa ’90 lı yıllarda olduğu gibi yeni bir köylü hareketiyle karşı karşıya kalacak”** mesajını verdiler. Larisa, Girit, Kavala, Ksanti, Serez, Karditsa, Lamia ve daha birçok ilde üreticiler başlayan eylemlerin sonuç alana kadar devam edeceğini, adım atılmadığı takdirde birkaç saatlik yol kapama eylemlerinin uzun süreli yapılmaya başlayacağını ifade ederek kararlılıklarını

ortaya koydular. Ulaşım sektörünün en önemli gelir kalemlerinden biri olduğu Yunanistan’da, ülkeyi birbirine bağlayan yolların kapanması hükümeti endişelendirmekte. Tabii sadece Yunanistan hükümetini değil aynı zamanda AB’de bundan olumsuz etkilenenler. Birincisi; bu eylemlerin, kriz içinde olan diğer Avrupa ülkelerine yayılması tehlikesi, ikincisi ise AB için önemli ticaret yolu olan Yunanistan’da eylemler sonucu ticaretinin sekteye uğraması riski bulunmakta. Krizden en çok etkilenen AB ülkelerinden biri olan Yunanistan’da hükümetin beklentileri karşılama zor olacağı ve mücadelelerin de geliştiği düşünülürse eylemlerin gelişerek devam edeceğini söyleyebiliriz.

Yunanistan Mücadele okurları

SİSTEMİN KADINI YOZLAŞTIRMA POLİTİKALARINA KARŞI BİR BAŞKALDIRI OLARAK ÜLKE KURULTAYLARIMIZI VE ATİK 8. KADINLAR KURULTAYIMIZI BAŞARIYLA SONUÇLANDIRDIK !

2009 yılını, dünya ezilen halklarının daha çok refah, barış, huzur, iş ve daha çok özgürlük için mücadele edeceği bir yıl olarak karşıladık. Çünkü 2009 yılına savaşın ve ekonomik krizin gölgesinde girdik.

ABD'de başlayan ve hızla dünyayı saran mali ve ekonomik krizler, insanlığın korkulu rüyası haline geldi.

Son yıllarda emperyalistler tüm Avrupa'da, kan can pahasına mücadelelerle kazanılmış sosyal hakları teker teker gaspederken, emekçiler birkaç sentlik zam için sokaklara dökülmek zorunda kalırken, işsizlik ve yoksulluk çığ gibi büyürken, hükümet ve muhalafetiyle burjuva politik partiler, çöken soygun ve talan sistemini kurtarma adına birkaç gün içinde trilyonları ortaya seriverdiler. Tabii bu faturayı vergiler, zamlar ve işten çıkartmalarla yine emekçilere ödettirmekteler.

Sömürülen dünya emekçileri ve ezilen halklar üzerinde kanlı şiddet

2008'in son günlerinde, ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki jandarması siyonist İsrail devleti, Ortadoğu'yu yine kan gölüne çevirdi. Çoğu çocuk ve kadın olmak üzere yüzlerce insan katledildi, binlercesi ağır yaralı ama hastahaneler dahi bombalandığı için tedavi edilememekteler. Şu anda her ne kadar ateşkes ilan edilmiş olsa da, ambargo kalkmamış, en acil ihtiyaçlar dahi karşılanamamakta ve ateşkesin ne kadar süreceği bilinmediğinden halk tedirgin. Filistin'de bir insanlık suçu işleniyor, insanlık vicdanı katlediliyor. Tüm dünya ezilen halkları Filistin halkına karşı işlenen bu suçu protesto için ayakta, egemenler üç maymunları oynamaktalar. Dahası bu vahşeti, "İsrail'in savunma hakkı" olarak bile dillendirebildiler...

Ve yine geçmiş tarihimizden de biliriz ki; böylesi süreçler ırkçılığın, şövenizmin, faşizmin boy verdiği süreçler olmaktadır...

tüm vahşiliğiyle sürdürülüyor. Bal kanlar, Afganistan, Irak, Kafkasya'da emperyalistlerin kendi çıkarları uğruna döktükleri kanlar hala akmaya devam etmekte.

İşte tüm bütün bu nedenlerden dolayıdır ki 2009, emekçiler cephesinde daha çetin mücadelelere gebe bir yıl olacak.

Dünyadaki tüm bu gelişmeler

hiç şüphe yok ki, kadınların zaten eşit olmayan durumlarını daha da eşitsizleştirmektedir. Kadına yönelik şiddet ve baskı daha da tırmandırılmakta, artan işsizlik nedeniyle ilk işten atılanlar kadınlar olmakta, dolayısıyla giderek yoksulluk büyürken, kadınların metalaştırılması daha da

boyutlandırılmakta.. Çocuklarımızın ihtiyaçlarını, eğitim masraflarını karşılayabilmek giderek zorlaşmakta, çocuklarımız geleceksizliğin girdabına doğru yuvarlanmaktadır.

Yerküremizin içinden geçtiği bu süreçte, örgütlü gücümüzü büyütmenin önemi daha fazla kendisini dayatmaktadır. Bu nedenle, tam da bu süreçte "Emperyalist Küreselleşme Bağlamında; CİNSİYET AYRIMCI POLİTİKALAR, AİLE VE KADIN, GENÇ KADINLARIN SORUNLARI VE POLİTİK GÖREVLERİMİZ" gündemiyle gerçekleştirdiğimiz ülke kurultaylarımız ve merkezi kurultayımız daha büyük bir anlam kazanmıştır.

Kapitalist sistemin kendi ömrünü daha fazla uzatabilmek için, kadınları var gücüyle yozlaştırarak kendi potasında eritmeye, teslim almaya çalıştığı bu süreçte, kurultaylarımız bir başkaldırı, bir karşı duruştu hiç şüphesiz.... Özellikle de uzun yıllardan sonra bu yıl ilk kez üç ülkede birden merkezi kurultaydan önce

ülke kurultaylarımızı gerçekleştirmiş olmamız ise; bu başkaldırının, bu karşı duruşun büyütülmesi idi...

ATİK 8. KADINLAR KURULTAYI

ATİK 8. Kadınlar Kurultayımızı, 16 – 18 Ocak 2009 tarihlerinde Frankfurt'ta 28 delege ve 100 civarında bir katılımı başarı ile gerçekleştirdik.

Kurultayımızın ilk günü iş günü olduğundan dolayı, delegelerin çoğunluğunun zamanında toplanamaması, kurultayın belirlenen saatte geç başlamasına neden oldu. Bu aksaklık önümüzdeki kurultaylarda ders çıkartmamız gereken bir konu olarak ele alınmalı. İlk gün geç saatte de olsa 20 delegenin toplanması ile kurultayımızı başlattık Delege tespiti, saygı duruşu, açılış konuşması ve divan seçimini gerçekleştirdikten sonra ilk günkü oturumu sona erdirdik.

İkinci gün, MLPD'den Banetta arkadaşın sunduğu dayanışma mesajı ile kurultayımızı başlattık. Banetta, kadınların örgütlenmesinin ve enternasyonal kadın dayanışmasının önemine vurgu yaptıktan sonra, 2011'de Venezuela'da ger-

çekleştirilecek olan Dünya Kadınlar Konferansı'nın önemini anlattı.

Ülke kurultaylarında tartışılarak gelinen siyasi perspektif taslağımızın görsel olarak sunumundan sonra, "Cinsiyet Ayrımcı Politikalar", "Kadın ve Aile" ve "Genç Kadınların Sorunları" olmak üzere üç ayrı çalışma grubu oluşturuldu ve hararetli tartışmalarla grup çalışmaları gerçekleştirildi. Grup sözcülerinin, çalışmaların sonuçlarını aktardıkları bölümde her üç grupta da çözüm önerileri olarak önemli verilerin elde edildiğini görebildik. Ardından, gerçekleştirilen ülke kurultaylarından elde edilen sonuçlar önceden hazırlanmış raporlarla aktarıldı. Perspektif hakkında tek tek katılımcılara söz verilen bölümde yine coşkulu tartışmalara tanık olduk.

Kurultayımıza, İLPS üyeleri olarak Arnavutluk'tan yazar Dr. Lauer Stroka, Hindistan Kadına Karşı Şiddet Komitesi, Filipinler'den Gabriela Kadın Örgütü, CARC (İtalya Yeni Komünist Partisi) dostlarımızdan gelen mesajlar enternasyonal dayanışma coşkusunu doruklara taşıyordu.

Ayrıca Almanya Sol Parti Milletvekili sayın Hüseyin Kenan Aydın, dayanışma mesajında, kadınların toplumdaki eşitsizliğini ve verdikleri mücadeleyi, Filistin'de işgal altındaki kadınlarla dayanışmanın önemine vurgu yaparak kurultayımıza başarı dileklerini iletiyordu.

Siyasi Perspektif taslağının onaylanmasından sonra Faaliyet Raporu sunuldu ve tartışıldı. Bir yıl boyunca yürüttüğümüz faaliyetlerimizdeki başarılarımızı ve eksikliklerimizi masaya yatırdığımız bu bölümde, delege arkadaşlardan Kadınlar Komisyonu'nun tüzük hazırlığı alt çalışmalarını başlatması önerisi geldi. Sunulan öneri oy çokluğu ile kabul edildi.

Mali Rapor'un sunumu ve onaylanmasından sonra, Yeni Kadın dergimizin logosunun belirlenmesine sıra geldi. Dönem dönem kesintilere uğrasa da 18 yıldır yayınlanmakta olan dergimiz, hala kendisini temsil edecek bir logo sahibi değildi.. Üç yıldır logo çalışmamız sür-

mekteydi. Bu yıl elimizde topladığımız çalışmalarımızı delegelerimizin onayına sunduk ve en fazla oy alan yukarıdaki logoyu, dergimizin logosu olarak belirledik.

Son olarak yeni yönetim organımızı ve ATİK 20. Kongresi'nde Kadınlar Komisyonu'nu temsil edecek olan 12 asıl ve 2 yedek delegemizi de oy birliği ile seçerek kurultayımızı coşku içinde, birlik sloganları eşliğinde sona erdirdik.

ÜLKELERDEN KADINLAR KURULTAYLARI:

AVUSTURYA

İlk olarak 29/30 Kasım'da Avusturya-İnnsbruck'ta ATİGF 7. Kadınlar Kurultayı'ni örgütledik. Kurultayımız, 17'si delege 70 civa-

ında katılımcı ile başlatıldıysa da, ilerleyen süreçte 23 delege ile 110 civarında katılımcıya ulaştı. Avusturya genelinde katılımı gereken delege sayısı 26 olmakla birlikte bazı nedenlerle üç delege kurultaya katılamamıştı. Avusturya Kurultayımızın kendi içinde taşıdığı birçok olumluluğun ve başarının yanında en fazla öne çıkan olumluk, yerli örgütlerin kurultayımıza sundukları katılım idi. İçinden geçtiğimiz süreçte güçlü kadın örgütlenmelerini ve çalışmalarını hayata geçirebilmek için, dışımızdaki kurumlarla ortak çalışmalar örgütlenmesi çok büyük bir önem taşımaktadır. Kurultayımıza katılan SPÖ Belediye üyesi ve kadın hakları savunucusu, Avusturya Sendikalar Birliği Kadınlar Sekreteri, Yeşiller Partisi'nden bir avukat kadın, "Avusturya'daki kadınların, özel olarak ta göçmen kadınların durumları" konulu su-

numlarını sunduktan sonra, "Kadına Yönelik Şiddete Hayır" konulu kampanyamızda bizlerle birlikte çalışmak istediklerini dile getirdikleri, kurultayımız aracılığı ile ileriye atılmış bir adımdı hiç şüphesiz... Kurultayımız gündemler doğrultusundaki tartışmalardan sonra yeni yönetim organının ve ATİK 8. Kadınlar Kurultayı'nda ATİGF Kadınlar Komitesi'ni temsil edecek olan 10 delegenin seçilmesi ile başarı ile sonuçlandırıldı.

İSVİÇRE

İkinci kurultayımız ise bir hafta sonra İsviçre'de gerçekleştirildi. 6 Aralık'ta Zürih'te gerçekleştirdiğimiz kurultayımız, İTİF tarihinde bir ilkti. İlk Kadınlar Kurultayı olmasına rağmen sahiplenme ve katılım açısından ATİF Kadımalesef en vasat kurultayımız olsa da, kadın arkadaşların tüm tecrübelerine rağmen bir ilki

gerçekleştirmiş olmaları ve kendi sorunlarını tartışıp çözümler üretmeye çalışmaları önemliydi. Bu anlamda kurultay, katılımcılar ve bizler tarafından başarılı olarak değerlendirilmiştir. Biliyoruz ki İsviçre açısından bu bir deneyimdi ve bu deneyim, ürünlerini gelecekte verecektir. Kurultayımız 10 delege ve

30 civarında kadın arkadaşın katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Gündemler doğrultusunda sürdürülen tartışmalardan sonra İTİF Kadınlar Komitesi'ni ve İTİF'li kadınları, ATİK Kadınlar Kurultayı'nda temsil edecek olan 5 delege seçilerek Kurultay başarı ile sonuçlandırıldı.

ALMANYA

13-14 Aralık'ta ise, 15 yıllık bir aradan sonra Almanya-Duisburg'ta ATİF 3. Kadınlar Kurultayımız başarıyla gerçekleştirildi. 17 delege ve 70 civarında katılımı başlayan Kurultayımız, süreç içerisinde 23 delege ile 100 civarında katılıma ulaştı. Almanya özgülünde toplam 31 delegenin katılımı gerekirken, bazı bölgelerimizin sorumsuz bir yaklaşım sergileyerek delegelerini göndermemiş olmaları elbet tartışılması gereken ve kurultayımıza gölge düşüren bir konu idi. ATİF Kadınlar Kurultayı'nda, siyasi atmosferin yüksek oluşu, bölgelerden katılan kadın arkadaşların alanlarında raporları tartışıp hazırlıklı bir şekilde gelmiş olmaları ve tartışmalara canlı bir şekilde katılmış olmaları, en öne çıkan olumlu yan idi. MLPD adına konuşma yapan Anna'nın sıcak mesajı, Corrage'nin gönderdiği mesaj, ADKH adına sunulan mesaj kurultaydaki kadınların dayanışma coşkusunu yükseltti. Kurultayımız, iki gün boyunca gündemler doğrultusunda sürdürülen canlı tartışmalar sonucunda yönetim organını ve ATİF'li Kadın arkadaşları ATİK Kadınlar Kurultayı'nda temsil edecek olan 12 delegesini seçtikten sonra başarı ile sonuçlandırıldı.

Hessen seçimlerinin düşündürdükleri

Tarih 2008 Haziran'ını gösterdiğinde Almanya'nın finans merkezi Hessen eyaletinde seçimler yapılmaktaydı. Yapılan bu seçimlerde, 8 yıldan beri eyaleti yöneten CDU'nun (Hristiyan Demokratlar) çoğunluğu elden gitmiş, SPD oylarını artırmış, 'komünist!' diye damgalanan Sol Parti meclise girmiş, eyalet başbakanı CDU'lu Koch yaptığı ırkçı açıklamalarla kamuoyundan büyük bir tepki almıştı. Halkın tepki olarak Ypsilanti'nin SPD'sini seçmesine rağmen, hükümeti oluşturacak çoğunluğa erişilememişti. Son altı yılın en aktüel teması, yani öğrenim har(a)çları, SPD-Yeşiller ve Sol Parti birlikteliğiyle yürürlükten kaldırılmıştı.

Bu zafer nidaları arasında hükümet ise bir türlü kurulmak bilmiyordu. 'Politik değişim!' (Politik wechsel!) parolasıyla seçime giden partiler nihayet Koch'u devirmiş ancak bir türlü hükümeti oluşturacak konsept oluşturulamıyordu. SPD Hessen Teskilat Başkanı Andrea Ypsilanti, yaptığı bir açıklama ile hem SPD'nin hem de ülkenin karışmasına neden oldu. Seçimin ertesi günü yaptığı "**Sol parti ile hiçbir şekilde koalisyon yapılmayacak**" açıklamasının tersine, sonraki günlerde Sol Parti'nin desteklediği bir azınlık hükümetinden yana olduğunu duyurması, sinirlerin gerilmesine neden oldu. SPD-CDU büyük koalisyonu bu açıklamayla alarm zilleri çalmaya başlamıştı.

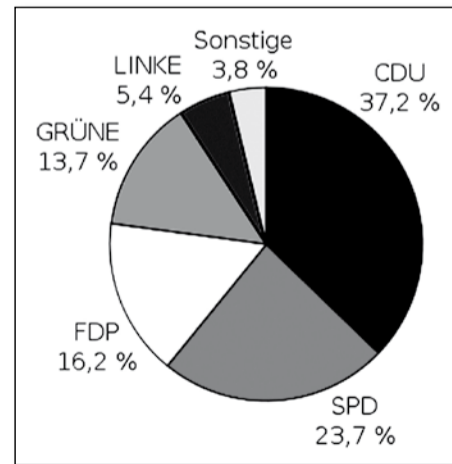
SPD başkanı'nın tasfiye edildiği süreci geride bırakan SPD, kendisini burjuvaziye daha fazla teslim ederek, tarihsel ihanetinde ne kadar ısrarlı olduğunu gösteriyordu. Tek bir sorun vardı; o da finans merkezi Hessen'de başgöstermekteydi. Ypsilanti son hızla hükümeti kurmaya devam ediyor, Sol Parti'nin desteği altında SPD-Yeşiller hükümeti oluşturulmaya çalışılmaktaydı. Ancak ne olursa, güven oylamasının olduğu gün, SPD'li 4 milletvekili bu oyunu daha fazla sürdürmeyeceklerini ve kurulacak hükümete destek veremeyeceklerini deklare etmesiyle oldu. Parti içinde yürütülecek mücadelede çoğunluğun kararının yerine getirilmesi gerektiğini herkes bilirdi. Hessen SPD çoğunluk olarak azınlık hükümetinden yana tavır almış, an-

cak bu 4 milletvekilinin son ataklarını kimse hesaba katmamıştı. Ve olan oldu. Güven oylaması yapılmadan kurulması planlanan hükümet lağvedildi ve yeni seçim süreci başlatıldı ve tarih olarak 18 Ocak 2009 belirlendi.

Koch yaptığı hatanın farkına varmıştı. Göçmenler hakkında daha sessiz olacak, ekonomik krizin etkilerini sonuna kadar kullanacak ve en önemlisi de, en büyük rakibi SPD içinde yaşanan çatlağı sonuna kadar derinleştirecekti. Hessen kamuoyu, kendi içinde birliği sağlayamayan bir partiden yana oy kullanamazdı. Daha kendi partisine söz geçiremeyen birinden Başbakan olamazdı. Hem de böylesi bir süreçte, ekonomik krizin olduğu bir süreçte, Ypsilanti SPD'si bu işi kıvıramazdı. Tüm bunları dikkate alan SPD, Başbakan adayını değiştirerek, adı sanı pek az duyulmuş Thorsten Schaefer'i Başbakan adayı olarak kamuoyuna sunmuştu.

Seçim günü beklenen oldu. Koch tekrar iktidara geldi, ancak bu kez tek başına değil, zira liberal demokratlarla birlikte koalisyon yapılması gerekmişti. SPD oylarını büyük oranda Yeşiller'e kaptırdı. Koch yaptığı ilk açıklamayla zaman kaybedilmemesinden bahsetti. Yeni hükümet hemen kurulmalı ve işlere kaldığı yerden devam etmeli.

Neydi kalınan yer? Sosyal eşitsizlik artmaktaydı, işsizlik çoğalmaktaydı, eğitim ticarileştirilmekteydi, liseler 8 yıla indirgenmekteydi, göçmenler

daha fazla baskı altına alınmaktaydı, iltica hakları geri alınmaktaydı, ırkçılık yükselmekteydi. İşte buradan devam edilmeliydi.

Şurası bilinir ki: Alman burjuvazisi

için bazı durumlar haricinde iktidara kimin geldiği pek o kadar önemli değildir. Önemli olan sistemin işlemsidir. Ancak sistemin tıkanıp, krize girdiği noktalarda, burjuvazi iktidarı kime vermesi gerektiğini iyi hesaplamak zorunda kalır. Almanya çapında oluşturduğu sözümona güçlü bir koalisyonla hem içerde, hem de dışarda güven sağlama yoluna gitmişti. Küresel çapta yaşanan krizin etkilerinin hissedileceği önümüzdeki süreçte kimin Almanya'yı ve Hessen'i yöneteceği önem arz etmektedir. Krizin faturası bir şekilde işçi sınıfına çıkarılmak zorundadır. Burjuvazi, bu görevi en layıkıyla başarabilen yönetici ve partilere ihtiyaç duymaktadır. SPD, 98 yılından bu yana uyguladığı politikalarla sosyal yıkıma neden olmuş, işçi ve emekçilerin nezdinde teşhir olmuştu. Agenda 2010, Hartz yasaları SPD ve Yeşiller döneminde çıkarılmış, Almanya 2. Emperyalist paylaşım savaşından sonra ilk defa ülke dışına asker göndererek emperyalist açılımlar yapmıştı. Böylesi bir süreçte daha 'güçlü' bir hükümet gerekliydi.

Peki ya Hessen'de? Hessen'in önemli bir merkez olduğunu belirtmiştik. Ypsilanti'nin köylü kurnazı çıkışları, ve SPD'de yürütülen yeniden revize sürecinin tamamlanamaması, süreci Koch'un lehine çevirdi. Alman burjuvazisi için Koch'un bu süreçte iktidara yeniden taşınması ve yarım kalan yıkım politikalarına devam edilmesi gerekiyordu. Ve nitekim Koch'un gelmesiyle birlikte, durdurulan havaalanının genişletilmesi projesine devam edildi. Mahkeme genişleme projesine onay verdi. Kelstebach ormanında direnen emperyalistler ormandan atıldılar, orman-

lık alan tel örgülerle çevrildi. Koch'un gelişiyi çevre katliamı başlatılmış oldu. Bu noktada SPD'nin tavrının CDU'dan farklı olamayacağını belirtmek gerekiyor. ATOM enerji santrallerinin Yeşiller tarafından kaldırıl(a)madığını gözönüne aldığımızda, önemli olanın Alman burjuvazisinin istekleri olduğu daha net olarak karşımızda duracaktır.

Alman burjuvazisi birkaç ay önce istenmeyen kişiyi usta bir taktikle tekrar iktidara getirmeyi başarmış oldu.

Peki ya parlamento dışı muhalefet nerede kaldı? Seçimlerden 4 gün önce '**Eğitim hakkımıza sahip çıkalım!**' ve '**sosyal ilerlemeyi mücadele ederek kazanalım!**' yürüyüşleri yapıldı. Aralarında ATİF ve YDG'nin de olduğu birçok yerli ve göçmen kurum bu etkinliklerde yer aldılar ve sokaklarda taleplerini haykırdılar. 10 bin üzerinde kitle Koch ve CDU hükümetine nefretlerini haykırdılar.

Yeterince muhalif kimliğin ön plana çıkmamasında ise genelde Alman solunda yatan bir hastalık kendisini hissettiriyor. Yapılan birlik toplantılarının İsrail'in işgaline denk düşmesiyle birlikte birlik içerisinde İsrail'i kinamama kararı çıkmış, savaşa insani ve savaş karşıtı bir hal verilerek özde savaşa onay verir bir pozisyon sergilenmişti. Aynı muhalefetin tüm nefretini Koch'a yöneltmesi ve sistemin sömürü yönünü görememesi, dikkate alınması gereken bir başka yön. Kısacası, muhalif olma adına egemenlerle aynı kulvarda koşan bir muhalif birliğin seçimde halka gerçek yönü göstermesini beklemek hayal olur. Sistemin krizi, halk içinde ilerici kesimin daha da ön plana çıkmasını beraberinde getiriyor.

ONURLU AYDIN MÜCADELESİNİN SİMGESİ HRANT DİNK'İ SAYGIYLA ANIYORUZ...

19 Ocak 2007 tarihinde, AGOS gazetesinin önünde, Türk Devletinin faşist uzantıları değerli ve onurlu aydınlarımızdan Hrant Dink'i hunharca katlettiler. Ogün Samast ve Yasin Halyal gibi katiller ve onları koruyanlar, yönlendirenler, teşvik edenler bir bir açığa çıkmış olsa da, faşizmin -artık geleneksel bir hal alan- katilleri koruma oyunu tam iki yıldır bin bir türlü dalavereyle yine sürdürülmektedir.

Katillerin adil yargılanması şöyle dursun, yargılamanın her evresinde halka gözdağı verme uygulama ve politikaları sinsice devam etmektedir. Emniyeti, Jandarması, Valisi, MİT'i, Parti Başkanları, tetikçileri ve nihayet bağımsız olmayan yargısıyla bütün kesimler, faşist devletin emrinde halka karşı oluşturulan tam bir organize

fe konuldu ve hunharca katledildi.

TC tarihi soykırım, katliam, vahşet, işkence, baskı ve her türlü dalavereyle doludur. 1915- 1922 arası Ermeni-Süryani-Helen halklarına karşı işlenen soykırım, 1920'de Komünist Mustafa Suphi ve arkadaşlarının sinsice katledilmesi, 1925- 1938 arası Ağrı, Koçgiri, Dersim katliamları gibi Kürt halkına karşı defalarca işlenen insanlık suçları ortadadır. Yine 1978'de Maraş'ta, 1980'de Çorum'da, 1993'de Sivas-Madımak'ta, 1995'te Gazi'de Alevi halkımıza yönelik katliamlar, 19 Aralık 2000'de

Cezaevlerinde devrimci tutsakların hunharca katledilmesi gibi toplu suçların hiç birisinin hesabı verilmemiştir.

Bugün de katliamcı, inkar ve imha-

suç şebekesidirler. Yüzeyle ve derindeki yüzüyle, bürokratik ve parlamentarist biçimiyle, militarist ve sivil güçleriyle, sözde laik ve Türk-İslam sentezci bütünlüklü yüzü ve maskeleriyle TC devletinin bütün bünyesi kangrenlidir. Patlayan 'ergenekon' çibaniyle dahi temizlenemeyecek kadar irin doludur. Türk Devleti ve onun kirli uzantıları, bu katliamda olduğu gibi, ve niteliği gereği, sivil faşistlere hem rol vermiş hem yol vermiştir. Yargılamanın seyrine bakılırsa senaryoda bir çoklarına yeni roller vermeye devam edilmektedir.

Ermeni halkının mütevazı sesi olan AGOS gazetesinin o dönemdeki Genel Yayın Yönetmeni olan Hrant Dink, Ermeni ulusunun topluca tehcir katliamına ve soykırıma uğradığını ifade ediyordu. O, Türk Devletinin kendi tarihiyle yüzleşmesi gerektiğini cecurca söyleyen bir aydıydı. O'nun bu söylemleri bütün güçleriyle faşizmi ve destekçilerini deşifre ettiği için hede-

cı politikalar, Kürt halkına, bütün diğer azınlıklara, sosyalistlere, devrimcilere ve onurlu aydınlar karşı sistemli bir şekilde uygulanmaya devam ediyor. Susurluk-Şemdinli-Ergenekon gibi yargılama aldatmacaları da egemen klikler arası göstermelik kavgalardır. Egemenler arasındaki bu dalaştan Türk Devleti'nin demokratikleşeceğini umanlar ham hayal beslemektedirler. Faşizmi altetmeden yargılamanın adil olabileceğini zannetmek beyhude bir beklentidir ve dünyanın hiç bir yerinde görülmemiştir. Dizginsiz sömürü, faşist katliam, azgın zulüm ve insanlık dışı işkencelerin hesabı çeşitli milliyetlerden işçi sınıfının ve halkın ortak-birleşik mücadelesi ve zaferiyle ancak olasıdır.

Katledilişinin 2. yılında Hrant Dink'i saygıyla anıyoruz!

Hepimiz Tanıyız! Hepimiz Yargılanıyoruz, Hepimiz Ermeniyiz!

Yaşasın Halkların Kardeşliği!
Faşist Katillerden Hesap Sorulsun!

Göçmenin Sesi

Geride bıraktığımız 2008 yılı göçmenler açısından oldukça zor bir yıl oldu. Göçmenlere yönelik saldırıların daha da yoğunlaştığı bir yıl oldu. Fransa ülkedeki göçmenlere karşı yeni politikalar oluşturarak saldırılarını daha da yoğunlaştırarak adeta ülkede yaşayan göçmenler üzerinde devlet terörü estirerek etkisiz hale getirme ve göz dağı vermeye çalışıyor. Yine bu anlayış sonucudur ki 2008 de 30.0000 göçmeni yurtdışı etti. Fransa'nın bu saldırıları diğer AB ülkeleri için (GÖÇMENLERE saldırı için) referans oldu. Almanya uyum ve Entegrasyon adı altında saldırılarını sistemleştirerek kimlik-sizleştirme çabalarına hız vererek göçmenlere yönelik özellikle göçmenlerin aile birleşimi konusunda dayattığı Almanca testi yeni uygulamalar ekleyerek devam ediyor. Avrupa Birliğinin bu iki büyük ülkenin göçmenlere yönelik yaklaşımları beraberinde Avrupa birliğinin göçmenler politikasının oluşturulmasında ve merkezi göçmenler politikasını oluşturulmasında belirleyici rol oynadı ve oynamaya da devam edecektir. Avrupa Birliği emperyalistleri öteden beri göçmenlere yönelik ön yargılı tutumları ve göçmenleri potansiyel suçlu gösterme çabaları geniş kesimlerde göçmenlere yönelik güvensizlik yaratmada epey yol kat ettiklerini söylemek yanlış değildir. Bu vb. Olumsuzluklara karşı göçmenler olarak, için de geçtiğimiz süreç ve sürecin özgünlüklerini iyi görmek ve bilimsel bir gözle tahlil edilmeden bu sorunların üstesinde gelmek mümkün değildir.

Emperyalist mali Kriz in uluslararası piyasaları allak bullak ettiği bir dönem den geçiyoruz. Emperyalist Kriz in daha da yaygınlaşarak devam etmesi beraberinde iş piyasasında peş peşe iflazlar, büyük yatırım bankalarının batması, Fabrikaların kapanması, işsizler ordusuna her geçen gün yenilerin katılması göçmenlerin bu gelişmelerden en çok etkilenen kesim olarak kendilerini top un ağızında görmeleri veya bu gelişmelerden ilk nasibini alacak olanların göçmenler olması kaçınılmazdır. Onun için Avrupa

da yaşayan göçmenler emperyalist burjuvazinin Avrupalı emekçilere, ezilenlere yönelik ekonomik ve siyasi saldırılara karşı emekçi kardeşlerinin yanında bu saldırılara karşı mücadele de birlikte mücadelenin duvarını örür bunun adımları atılırsa (ki bunun dünde daha fazla zemini vardır.) yaratılmak istenen bu olumsuz havayı değiştirebilir ve emekçi kesimlerin güvenini yeniden kazanılabilir. Bu bakımdan göçmenlerin yerli emekçilerle ayrılaşan ve ayrışan sorunları da netleşmiş olur. Ayrılaşan sorunları birlikte mücadele fikri daha da belirgin olarak hafızalara kazınırken, ayrışan sorunlarda yerli emekçi kardeşlerin haklı desteklerini alırlar.

Bu refleksler Avrupa da yaşayan göçmenlerin siyasalaşmasına, bilinçlenmesine vesile olacaktır. Sonuç olarak göçmenlerin eksik ayağı olan örgütlenmeleridir. Bu güne kadar bu alanda atılan adımlar göçmenlerin kendi sorunları noktasında bir araya gelmeden ziyade, farklı temellerden küçük yapılanmalar ister istemez marjinal ve hedefe ulaşmada uzak refleksler olarak kaldılar. Onun için bu gün ivedilikle yapılması gereken tüm göçmenlerin kendilerini hiç bir etki altında kalmadan kendini ifade edecek ve karşılaştıkları sorunlarını birlikte konuşacakları, tartışacakları mevzilerinde yoksun olmalarıdır. Burada önemli olan bunun mücadelesini vererek bunu başarmaktır.....

Bunu başarmak elbetteki kolay olmayacaktır. Ama imkansız da değildir. Önemli olan imkansız olarak görüneni başarmak için mücadele etmektir. Özellikle Türkiyeli göçmenlerin diğer milliyetlerden göçmenlere nazaran daha avantajlı durumda olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü Türkiyeli göçmenler diğer milliyetlerden göçmenlerden daha politize olmalarının verdiği avantajı iyi kullanabilirlerse diğer milliyetlerden emekçilerin örgütlenmelerinde iyi bir referans olabilirler, bu durum da his edilen eksikliğin giderilmesinde volan kayışı olabilirler.

Sorun böyle bir çalışmanın önemini kavramak ve bilince çıkarmaktır.

Avrupa Türkiyeli İşçiler Ko

Mücadele Yazı Kurulundan

ATİK'in son yıllardaki gelişimine karşın tüzüğünde bu gelişime uygun olarak yeniden ele alınmasını dayatmıştı. Bu doğrultuda Nisan 2008'de başarılı bir tüzük kurultayı gerçekleştirilmiş, ATİK tüzüğü yenilenmişti. Tüm kitemizin yoğun katılımıyla yenilenen tüzüğün, girdiğimiz bu kurultaylar sürecinde bölgelerimizde ki tartışmalarda lazım olacağı gereğinden dolayı gazetemizde yayınlamayı uygun gördük. Tüzük daha sonra çeşitli dillerde bir broşür olarak yeniden yayınlanacaktır.

Madde 1:

Konfederasyon Adı ve İdare Merkezi:

- a) Konfederasyonun adı **Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu**, bu adın kısaltılmış hali **ATİK**'tir. Kuruluş tarihi **19-20 Aralık 1986**'dır.
- b) **Konfederasyonun idare merkezi Hollanda'dadır.** Konfederasyonun tüzüğü, adı ve idare merkezi Hollanda'da noterlikçe tasdiklidir.

Madde 2:

Politik Nitelik ve İdare Sistemi:

- a) ATİK; **anti-emperyalist, anti-faşist** politik çizgiye sahip demokratik kitle örgütüdür.
- b) Demokratik Merkezizetçilik ilkesine bağlı olarak; konfederasyonal ilişki sistemiyle yönetilir.

Madde 3:

Temel Amaçlar ve Görevler:

- a) Avrupa'da yaşayan çeşitli milliyetlerden Türkiyeli göçmen işçi ve emekçilerin ekonomik, demokratik, akademik, kültürel, hukuksal, sosyal ve politik talepleri uğruna mücadele yürütmek.
- b) Din, dil, ırk, renk, cinsiyet ve milliyet ayrımı gözetmeksizin, Avrupa'da yaşayan bütün işçiler, emekçiler ve halklar arasında **enternasyonal birlik, dayanışma ve kardeşlik** ilişkilerinin gelişmesi için çalışmak.
- c) Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının **demokrasi, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin** taleplerini Avrupa kamuoyuna duyurmak ve bu mücadele ile her yönlü aktif dayanışma içinde olmak.
- d) Kamusal, kurumsal, kültürel ve bireysel biçimler şeklinde görünen **ırkçı-ayırıcı-horlayıcı anlayışları ve politikaları red etmek.** Eşitsizlikler yaratan ve derinleştiren devletsel politikalara, yasalara ve uygulamalara karşı çıkmak;

Avrupa'da yaşayan göçmenler ve yerli vatandaşlar arası bütün toplumsal ilişkilerde **eşit haklar** ilkesini savunmak.

- e) Bütün **gerici ve haksız savaflara** karşı çıkmak; Dünya'da nihai barışı savunmak.
- f) Dünya çapında işçi ve emekçilerin, ezilen halkların anti-emperyalist, anti-faşist nitelikli **bağımsızlık ve özgürlük mücadeleleri** ile enternasyonal dayanışmayı geliştirmek. Uluslararası demokratik mücadele birliklerinin kurulmasını ve geliştirilmesini teşvik etmek.
- g) **Nerede olursa olsun, ulusal baskıya ve şovenizme karşı çıkmak;** ulusların kendi geleceğini özgürce belirleme hakkını kayıtsız-şartsız savunmak; özel olarak, Türkiye'de Kürt ulusu başta olmak üzere, çeşitli milliyetler ve azınlıklar üzerindeki milli baskıya ve zoraki asimilasyon politikalarına karşı çıkmak.

Madde 4:

Kadın Hakları:

- a) Kadının sınıfsal, ulusal ya da toplumsal kökeni ve kimliğinden dolayı **cinsel baskı ve sömürüye** maruz kalmasına karşı çıkmak. Nereden ve kimden gelirse gelsin **kadına yönelik her türden şiddete karşı** mücadele yürütmek.
- b) Emekçi kadınların politik katılımçılık, toplumsal eşitlik (emanzipasyon), fırsat ve temsiliyet eşitliği gibi haklarını pekiştirmek uğruna 'pozitif ayrımcılık' ilkesini gözetmek.

Madde 5:

Generasyon Hakları:

- a) Çocuklara yönelik her türlü cinsel istismara, çocuk işçiliğine, çocuk emeğinin sömürülmesine ve çocuklara yönelik her türden şiddete karşı aktif tavır almak.
- b) Genel olarak gençliğinin, özel olarak Türkiyeli göçmen işçi ve öğrenci gençliğin, sosyal-kültürel-akademik-demokratik hak ve talepleri uğruna aktif mücadele yürütmek.
- c) Genç insanlara yönelik yozlaştırma, uyuşturma, kimliksizleştirme ve kişisizleştirme politikalarına karşı çıkmak. Genç kuşakların kültürel-sanatsal-sportif aktivite, ücretsiz eğitim, örgütlenme ve çalışma haklarını savunmak.
- d) Yaşlı insanların sosyal güvenli koşullar, sevgi ve saygınlık içinde yaşamlarını sürdürebilme haklarını savunmak.

Madde 6:

Azınlık Hakları ve Diğer Önemli Haklar:

- a) Bedensel, zihinsel ve ruhsal engelli insanların toplumsal entegrasyon ve rehabilitasyon haklarının geliştiri-

lmesine katkı sunmak. Yaşamlarını kolaylaştırıcı önlemlerin alınması için mücadele etmek.

- b) Etnik kökenlerinden, kendilerine özgün kültürlerinden ve inançlarından dolayı insanların baskıya ve sömürüye maruz kalmalarına karşı gelmek. Bu kesimlerin farklı kültürlerini, kimliklerini, dillerini koruma ve geliştirme haklarını savunmak.
- c) İnsan haklarını savunmak, işkenceye ve kötü muameleye karşı çıkmak. Temel hak ve özgürlüklerin gasp edilmesine karşı aktif mücadele yürütmek.
- d) Eşcinsel, lezbiyen, biseksüel ve transseksüellere yönelik ayrımcılığa, horlamaya, nefrete ve şiddete karşı çıkmak.
- e) Genetik manipülasyon yoluyla canlı organizmaların ve beslenme kaynaklarının bozulmasına karşı çıkmak.
- f) Doğanın tahrip edilmesine, ekolojik dengenin bozulmasına ve çevrenin kirletilmesine karşı çıkmak. Doğayı ve ekosistemi koruma mücadelesi yürütmek.
- g) Hayvanların haklarını ve canlı nesilleri korumak, bu hakların ihlal edilmesine karşı çıkmak.

Madde 7:

Birlikte Çalışma

Konfederasyon, tüzükte belirlenen amaçlar doğrultusunda başka demokratik kurumlarla, kuruluşlarla ve ilericilerle ortak çalışmayı benimser.

Madde 8:

Üyelik Şartları ve Sistemi:

- a) Konfederasyon tüzüğünü kabul etmek.
- b) Konfederasyonun tüzüğünde belirlenen amaçlar doğrultusunda çalışmak.
- c) Aidat ödemek; konfederasyona üyelik koşulu olarak; federasyonlar dernek başına yıllık **300 €**, komite başına **150 €** üyelik aidatı öderler.
- d) Konfederasyona dernekler düzeyinde üyelik, sadece federasyonal örgütlenmenin henüz oluşmadığı ülkelerde geçerlidir.
- e) Konfederasyona federasyon düzeyinde üyelik en az **iki (2)** derneğe **bir (1)** komiteye sahip olmakla olanaklıdır.
- f) Üyelik başvurusu yazılı müracaatla olur. Üye olmak isteyen federasyon, Genel Konsey'e tüzük kabulü beyanı ve katılım başvurusu ile birlikte müracaat eder. Konfederasyon Genel Konseyi müracaattan sonraki ilk toplantısında, üyelik başvurusunu değerlendirir ve bu konudaki kararını 2/3 çoğunluğa göre alır.
- g) Üyelik başvurusu hakkındaki olumlu ya da olumsuz karar üye olmak isteyen federasyon yönetim kuruluna

en geç bir ay içinde bildirilir. Kararın olumlu olması halinde federasyonun üyeliği kabul edilmiş olur. Kararın olumsuz olması halinde üye olmak isteyen federasyon yönetim kurulu Konfederasyon Kongresi'ne başvurarak, Genel Konsey'in kararının yeniden görüşülmesini isteyebilir.

- h) Üyeliği kabul edilmeyen federasyonun Konfederasyon Kongresi'nde söz hakkı vardır, oy kullanma hakkı yoktur.

Madde 9:

Üyelikten Çıkma ve Çıkarılma:

- a) Konfederasyonumuz gönüllü birlik ilkesini benimser. Her federasyon, dernek ve komite gerekçelerini belirterek konfederasyon üyeliğinden çıkabilir. Gönüllü üye olmak durumunda olduğu gibi, üyelikten çıkmak ta gönüllülük ilkesine dayanarak yazılı yapılır.
- b) Konfederasyon tüzüğüne, kongre kararlarına uymayan federasyon, dernek ve komiteler önce yazılı olarak uyarılır, olumsuz tavırlarının tekrarlanması halinde üyelikleri Genel Konsey tarafından dondurulur. Bağlayıcı kararı Konfederasyon Kongresi verir.
- c) Herhangi bir sebepten dolayı üyelikten çıkan veya çıkarılan federasyonlara, dernek ve komitelere zimmetli olan ancak konfederasyona ait değerli malların (demirbaş, para, belge, arşiv, vs. gibi) teslimatı yazılı liste halinde Genel Konsey'e yapılır.

Madde 10:

Federasyon, Dernek ve Komitelerin Üyelik Hakları:

- a) Her üye, bütün yönetici organların politikalarını ve çalışma tarzını değerlendirme ve eleştirme hakkına sahiptir.
- b) Konfederasyona bağlı federasyon, dernek ve komitelere üye olan her birey merkezi yönetim ve denetim organlarına seçilebilir. Seçim esnasında aday üyeden en az 3 aylık üyelik şartı aranır.
- c) Bütün merkezi komisyonlar Genel Konsey'in inisiyatifinde ve denetiminde çalışırlar. Komisyonların üyeleri Genel Konsey tarafından atanır veya düşürülür.

Madde 11:

Üyelerin Yükümlülükleri:

- a) Her üye federasyon, dernek, komite ve komisyonlar, Konfederasyon Kongresi'nde alınan kararları ve Genel Konsey'in aldığı kararları uygulamakla yükümlüdür.
- b) Her federasyon, dernek ve komiteler, tüzükte belirlenen aidatı düzenli ödemek ve ulaştırmakla yükümlüdür.

nfederasyonu Yeni Tüzüğü

Madde 12:

Konfederasyon Kongre'sinde Delegation Hakkı

- Her federasyon kendisine üye dernek başına her **on (10)** dernek üyesi için bir **(1) delege**, her komite için bir (1) delege hakkına sahiptir.
- Her federasyon, direk konfederasyona bağlı dernek veya yan örgütler, Konfederasyon Kongresi'ne katılacak delegelerin seçimini yukarıdaki maddede göre kendi kongresinde seçerler. Federasyon Kongresi'ne katılacak delegeler ise, Dernek Kongresi'nde veya Dernek toplam üyelerinin salt çoğunluğunun (%51) katılımıyla yapılan resmi üye toplantılarında seçilirler.
- Genel Konsey üyeleri, konfederasyon kongresinde yönetici organlara seçilme hakkına sahiptirler. Ancak, seçme hakkına sahip olabilmeleri için, alt kongrelerde bizzat delege olarak seçilmiş olmaları gereklidir.
- Konfederasyona bağlı faaliyet yürüten **Yeni Demokratik Gençlik (YDG)** ve **Kadınlar Komisyonu**, kendi kongrelerine katılan kayıtlı delege sayısının 1/3'ü oranında temsili delegelerini seçerek konfederasyon kongresine katılırlar.
- Genel Konsey'e bağlı diğer bütün komisyonlar konfederasyon kongresi'nde birer (1) Delege ile temsil edilirler.

Madde 13:

Konfederasyon Kurulları:

- Konfederasyon Kongresi** (olağan ve olağanüstü) - (KK)
- Genel Konsey** - (GK)
- Denetim Kurulu** - (DK)

Madde 14:

Konfederasyona Bağlı Kurumlar:

- Konfederasyona bağlı özgün faaliyet yürüten yan örgütler;
- Yeni Demokratik Gençlik** ve
  - Kadınlar Komisyonu**'dur.

Madde 15:

Konfederasyonun Yayın Organı:

Konfederasyonun merkezi yayın organı **MÜCADELE** gazetesidir.

Madde 16:

Konfederasyon Kongresi:

- Konfederasyon Kongresi**, ATİK'in en yüksek karar organıdır.
- Konfederasyon Kongresi, her **iki (2)** yılda bir salt çoğunlukla (% 51) toplanır. Konfederasyon Kongresi, olağan ve olağanüstü olmak üzere iki şekilde yapılır.
- Konfederasyon Olağan Kongresi:** Genel Konsey'in kararıyla en

fazla 6 ay ertelenebilir. Ertelenmesi durumunda, Genel Konsey, erteleme kararını gerekçeleri ile beraber federasyonlara ve bağlı derneklere iletir. Federasyonlar ve bağlı dernekler, erteleme kararını kendi içlerinde tartışarak cevabını en geç bir (1) ay içinde Genel Konsey'e bildirirler. Federasyonlar ve konfederasyona direk bağlı olan derneklerin 2/3 (üçte iki) çoğunluğunun karşıt kararıyla Genel Konsey'in erteleme kararı geçersiz olur.

d) Konfederasyon Olağanüstü Kongresi:

özel durumlarda Genel Konsey'in yazılı çağırısıyla üye federasyonlara, bağlı örgütlere, direk konfederasyona bağlı dernek ve komitelere, en az 1 ay öncesinden bildirilmek koşuluyla, toplanır. Veya mevcut federasyon ve konfederasyona bağlı örgüt, dernek ve komitelerin 1/3'ünün yazılı talepleriyle ve müracaat tarihinden sonra en geç 1 (bir) ay içinde toplanır.

- Konfederasyon Kongresi, Genel Konsey'in politik perspektif, çalışma ve mali raporlarını değerlendirir. Bu raporlar her kongrede delegelerin onayına sunulur. Delegelerce onaylanır veya onaylanmayabilir.
- Konfederasyon Kongresi politik ve örgütsel bütün konularda gelecek dönem çalışmaları için genel ve özel perspektifler sunar, tebliğleri değerlendirir. Genel Konsey'i ve Denetim Kurulu'nu seçer.
- Konfederasyon Kongresi, Genel Konsey'in üyelik konusunda aldığı herhangi bir kararı salt çoğunlukla (%51) bozabilir.

Madde 17:

Genel Konsey'in Yetkileri ve Görevleri:

- Genel Konsey**, iki kongre arasında konfederasyonun en yüksek icraat organıdır. Genel Konsey'in sayısal bileşimi her kongrede dönemsel ihtiyaca göre yeniden belirlenebilir.
- Genel Konsey üyeleri, Konfederasyon Kongresi tarafından seçilir. Genel Konsey, Konfederasyon Kongresi'ne karşı sorumludur ve kararlarını pratiğe uygulamakla yükümlüdür.
- Genel Konsey içindeki asli görev bölümleri:** Başkan, Başkan Yardımcısı, Sekreter, Mali Sorumlu, Gençlik Sorumlusu ve Kadınlar Sorumlusu, Enternasyonal İlişkiler Sorumlusu ve Kültür-Sanat Sorumlusu şeklinde yapılır. Genel Konsey ihtiyaca göre kendi içinden Genel Konsey Yürütmesi seçebilir.
- Genel Konsey Başkanı, konfederasyonun dışa karşı tek hukuki temsilcisidir. Başkanın olmadığı durumlarda ise Başkan Yardımcısı bu sorumluluğu üstlenir.
- Genel Konsey seçimi açık oyla yapılır (bir delegenin itirazı halinde oylama

gizli olur). Oy pusulalarına en fazla .....aday ismi yazılarak, adaylar tek tek seçilir. En fazla oy alan .... kişi Genel Konsey'in asıl üyelerini teşkil ederler. Asıl üyeler belirlendikten sonra yine en fazla oyu alan diğer iki (2) kişi Genel Konsey yedek üyeliğine seçilmiş olur.

- Genel Konsey, kongreden sonra en geç bir **(1) ay içinde** toplanır ve kendi arasında görev taksimi yapar. Genel Konsey bir (1) yılda en az üç (3) defa toplanır.
- Genel Konsey yeni üye alma konusunda tam yetkilidir ve aynı zamanda Konfederasyon Kongresi'nin kararlarına uymayan federasyonların üyeliklerini Denetim Kurulu'nun çoğunluk onayını da alarak, kongreye kadar askıya alma hakkına sahiptir. Nihai kararı Konfederasyon Kongresi verir.
- Genel Konsey tarafından üyeliği askıya alınan herhangi bir federasyon, örgüt veya konfederasyona direk bağlı dernek, gelecek ilk Konfederasyon Kongresi'nde nihai bir kararın verilmesini talep eder.
- Konfederasyon Kongresi, Genel Konsey'in kararlarını salt çoğunlukla bozabilir. Genel Konsey kendi içindeki kararları salt çoğunlukla alır. Genel Konsey'in kendi içindeki oylamalar esnasında eşit oy durumunda Başkan 2 (iki) oy hakkına sahiptir.
- Genel Konsey toplantılarına **iki (2)** defa önemli bir gerekçe sunmadan katılmayan bir üyenin, Genel Konsey üyeliği gelecek kongreye kadar dondurulur.
- Genel Konsey, kendi üyelerinden herhangi birisinin disiplinsizlik yapması halinde, uyarı cezası verme veya 2/3 çoğunlukla Genel Konsey üyeliğini askıya alma (üyeliği dondurma) hakkına sahiptir. Konfederasyon Kongresi, Genel Konsey'in kendi üyesi hakkında aldığı kararı, bu kararın kongrede görüşülmesi talebi olduğunda, yeniden değerlendirir ve bağlayıcı nihai karar alabilir.
- Alt organlar Genel Konsey Üyelerine örgütsel planda tavır alamazlar. Konfederasyona bağlı alt kurumlar ve organlar herhangi bir Genel Konsey Üyesi hakkındaki olası eleştirilerini veya şikayetlerini Genel Konsey'e veya Denetim Kurulu'na yazılı veya sözlü olarak sunabilirler. Genel Konsey veya Denetim Kurulu, bu eleştirileri ve durumu değerlendirir ve onlara yazılı veya sözlü resmi bir cevap vermekle mükelleftir.

Madde 18:

Denetim Kurulu'nun Yetki ve Görevleri:

- Denetim Kurulu Kongre tarafından seçilir**, bir (1) Başkan ve iki (2) Üye'den oluşur.

b) Denetim Kurulunun görevi; Genel Konsey'in aldığı kararların ve yürüttüğü çalışmaların Konfederasyon Kongresi kararlarına ve tüzüğe uygunluğunu denetlemektir. Denetim Kurulu, Genel Konsey ile sürekli bir iletişim halinde olur.

- Denetim Kurulu kongreden en az yedi (7) gün önce Genel Konsey'in mali ve karar defterlerini denetler ve Konfederasyon kongresine Denetim Kurulu raporunu sunar. Denetim Kurulu'nun raporları kongrelerde onaya sunulmaz.
- Denetim Kurulu konfederasyona üye federasyon, örgüt, komisyon ve dernekler arasında ve içinde olan anlaşmazlıklara Genel Konsey'in teklifleriyle müdahale eder, denetler ve rapor düzenler.
- Denetim Kurulu normal süresi içinde toplanmayan Genel Konseyi uyarma ve toplantıya çağırma hakkına sahiptir.

Madde 19:

Konfederasyonun Gelir ve Giderleri:

- Konfederasyonun düzenli gelirleri;** üye aidatları, yayın ödenekleri ve bağışlardır. Ayrıca, kültürel etkinlikler, yardımlar v.b. yollarla ek gelirler elde edilebilir. Gelirler kişisel çıkarlar için değil, kolektifin çıkarları için harcanır. (Mavi bölüm düzenlemez)
- Konfederasyonun bütçe düzenlemesi ve harcamalar Mali Sorumlu'nun denetiminde Genel Konsey Üyeleri tarafından yapılır.
- Genel Konsey gerek görürse, ... sayıda kişiyi yalnızca konfederasyonun idare işleriyle uğraşabilmesi için profesyonel olarak çalıştırır ve bu kişilerin faaliyet masraflarını konfederasyon gelirlerinden karşılar.

Madde 20:

Tüzük Değişikliği Meselesi:

Bu Tüzük, Konfederasyon Kongresi'nde hazır bulunan delegelerin 2/3 (üçte iki) çoğunluğu ile, bütün noktalarda, değiştirilebilir.

Madde 21:

Feshedilme Prosedürü:

- Konfederasyon Kongresi'nde **4/5 (beşte dört)** çoğunlukla alınan kararlar konfederasyon feshedilir.
- Konfederasyonun feshedilmesi kararını alan Konfederasyon Kongresi, demirbaşlarının ne olacağı konusunda da karar alır.

Madde 22:

Tüzükteki Madde ve Şıklar:

Bu tüzük toplam 22 maddeden ve 79 şıktan oluşmaktadır.

Kanla Beslenen Siyonist Devlet

Fikret Başkaya

Siyonist İsrail devletinin yaptığı her katliamın ardından tepkiler yükseliyor. Gösteriler, yürüyüşler yapılıyor, İsrail ve Amerikan bayrakları yakılıyor. İsrail'in koşulsuz destekçileri ABD ve Avrupa lânetleniyor, insanlar Filistin'de ölenler, yaralananlar, evleri yıkılıp aç, susuz, çaresiz kalanlar için ağlıyor... "Konunun uzmanı" medya yorumcuları ve gazetelerin köşe yazarları siyonizmden, kolonyalizmden, emperyalizmden hiç söz etmeden saatlerce konuşup, sayfalarca yazıyor... Televizyon stüdyolarına davet edilen "seçkin dış politika dehalari" neden sorusunu yok sayıp, nasilla idare ediyor ve derin tahliller yapıyor... Ve İsrail'in saldırıları daha da yoğunlaşarak devam ediyor. Her saldırı, her katliam, her yıkım sanki bir ilkmiş gibi algılanıyor ve öncekileri unutturuyor. Bu tepkiler haklı, insanî ve yerinde: lâkin kınamak, lanetlemek, üzüntü duymak, ağlamak, hicâp duymak, Filistin halkının yüzyıllık trajedisine son vermeye yetmiyor, çekilen acılara dermân olmuyor, olması mümkün değil. Spinoza, "**gül, ağla ama anla**"[1] demiştir. Zira, anlamak aşmaktır. Filistin halkının binlerce yıldır üzerinde yaşadığı topraklar neden ve nasıl sömürgeleştirildi? Filistin'in Müslüman-Arap halkı neden topraklarından kovuldu? Neden Filistin'de Ürdün'de Suriye'de, Lübnan'da Mısır'da mülteci kamplarında yaşıyor ve neden kesintisiz terör, katliam ve vahşete maruz kalıyor? Siyonist devlet ne menem birşeydir, varlık nedeni ve misyonu nedir? Neden sömürgeci/emperyalist ülkeler (ABD, AB ve uzantıları) İsrail'in katliamlarını sadece desteklemekle kalmıyor üstelik onu özendiriyor? Türkiye'de insanlar siyonist vahşetten büyük utanç ve ızdırap duyar katliamları lânetleyip, mahkum ederken TC ne yaptı, ne yapıyor? Hükümet çevrelerinden yapılan açıklamalar ne anlama geliyor. Türkiye'de kaç kişinin İsrail/ Türkiye arasındaki "stratejik ittifak"tan haberi var? Onyıllardır onuru için mücadele ederken insanlığın insan-

lığını da test eden, insanlık suçunu ve ayıbı yüze vuran Filistin halkının dramı nasıl sona erebilir?

Siyonizm, ırkçı/şoven bir ideoloji ve politik bir harekettir. Sanıldığı ve iddia edildiği gibi dinle, Yahudilik'le ilgili değildir, dolayısıyla Yahudi çoğunluğunu temsil ve angaje etmiyor. "Seçilmiş halk, vaadedilmiş topraklar", vb. gibi bir dizi dinî efsane ve ideolojik söyleme dayanıyor. Kutsal metinlere yapılan gönderme, Hıristiyanları ve Yahudileri aldatmayı, onların gözünde kolonyalist/emperyalist yayılmayı, etnik temizliği, katliamları 'meşrulaştırma', 'kabullendirme' amaçlı ideolojik bir manipülasyondan başka birşey değildir. İrkçi bir ideoloji olan siyonizm, doğası gereği yabancı düşmanlığı üzerine inşa edilmiştir ve başka halklarla bir arada yaşaması bu yüzden mümkün değildir. Filistin halkına yönelik sürekli saldırının, katliamların ve etnik temizliğin gerisinde siyonizmin bu inkârcı/dışlayıcı/yok sayıcı/yok edici niteliği yatmaktadır. Dünyanın dört bir yanına dağılmış Yahudileri bir ülkede toplama projesinin gerisinde, başta İngilizler olmak üzere sömürgeci/emperyalist güçler ve onların çıkarları vardı. Başka türlü ifade etmek gerekirse; siyonizm, emperyalist amaçlar için araçlaştırılmış ırkçı/yayılmacı bir politik harekettir. Siyonist rejimin tüm katliamları "öz savunma", "meşru müdafaa", siyonizme yönelik eleştiri anti-semitizm, siyonizme karşı direniş de terör sayılıyor. Böylece siyonist ideoloji ve hareket hem bir tür 'dokunulmazlık' kazanıyor hem de ideolojik terör estirme olanağı elde ediyor. Siyonizm düşmansız yaşayamaz ve eğer gerekirse mutlaka sanal bir düşman yaratır. Siyonistler Hitler'in iktidara geldiği günden emperyalist savaşın sonuna kadar Nazilerin en büyük müttefikleri ve destekçisiydi... İrkçi Nazilerle, ırkçı siyonistlerin çıkar ortaklığı söz konusuydu. Zira, Aryen ırkının temizliğini öncelikli amaç olarak gören ve saf Almanların (âri ırk) ege men olduğu bir dünya kurmak isteyen Naziler, başta Yahudiler olmak

üzere "kirli ırklardan" kurtulmak, Yahudiler'i Almanya'dan atmak istiyorlardı. Filistin'de bir devlet kurmak isteyen ve kendilerini seçilmiş halk sayan ırkçı siyonistler de Alman Yahudileri'nin göçertilmesi için her yolu deniyorlardı. Oysa Hitler iktidara geldiğinde siyonist harekete katılan Alman Yahudiler'in oranı sadece %5 civarındaydı... %95'i dinlerine, kültürlerine sahip çıkarak Almanya'da yaşamaktan, orada kalarak sivil hakları için mücadele etmekten yanaydı... Yazar ve gazeteci, siyonizmin önde gelen liderlerinden Theodore Herzl boşuna: "**Anti-semitler (Yahudi düşmanları) bizim en iyi müttefiklerimiz olacak**" dememişti.

Filistin'de gerçekleştirilen etnik temizlik, sürgün ve sürekli devlet terörü, bir dizi yalan, hurafe ve ideolojik söylemle de desteklendi. Birincisi, Filistinlilerin gönüllü olarak yurtlarını terkettikleri yalandır. İkincisi, "**halksız bir toprak, toprağı olmayan bir halk için**" sloganıyla ifade edilendir. Üçüncüsü, siyonist İsrail devletinin kuruluşunun uygarsatıcı bir girişim olduğu. Dördüncüsü, Filistin halkına yakıştırılan sıfatlarla ilgilidir; buna göre Araplar, "ilkel, terkedilmiş, yağmacı, talancı, haydut, soyguncu, hileci, yakıp/yıkan, Yahudiler'i terörize eden, vb. bir topluluktur... Kendi dışındakini bu şekilde tanımlamak her zaman sömürgeciliğin vazgeçilmez/değişmez kuralıdır... İşte bu yüzden Filistinliler mutlaka Filistin'den atılmalıydılar... Beşincisi de, siyonist devletin Yahudiler'in Arap tehdidine karşı yürüttükleri soylu bir kurtuluş savaşı sonucu kurulduğu safatasıdır. Filistinlilerin gönüllü olarak yurtlarını terkettikleri iddiası siyonistlerin bir uydurmasıydı, dolayısıyla üzerinde durmaya gerek yok. Halksız bir toprak... söylemine gelince; Filistin toprakları siyonistler tarafından sömürgeleştirilmediği dönemde, bölge Osmanlı İmparatorluğu'ndan koparılıp, İngiltere'nin mandası altına girdiği 1917 yılında orada %98'i Müslüman olmak üzere 1 milyon-

dan fazla insan yaşamaktaydı. Geri kalan %2'yi de Hristiyan ve Yahudi azınlıklar oluşturuyordu. Görece refah içinde yaşayan bir halk söz konusuydu. Şimdilerde Lübnan, Suriye, Ürdün, Gazze ve Batı Şeria'daki kamplarda yaşayan mülteci nüfus 4 milyon civarındadır. Mülteci kamplarındaki bu 4 milyonluk nüfus, Siyonist devletin kuruluşunun ilan edildiği 14 Mayıs 1948 öncesi ve hemen sonrasında yurtlarından kovulan 800 bin Filistinlinin çocuklarıdır... Fakat İsraili siyonist resmi tarihçilere göre, söz konusu 800 bin nüfus, Arap devletlerinin çağrısı üzerine ülkelerini terkettiler... Siz hiç davet üzerine öz-yurdunu terkedilen bir halk biliyor musunuz? Oysa tam tersi söz konusuydu, Filistinliler kendilerine dayatılan savaşın ve katliamların sonucunda vatanlarından sürüldüler... Filistin devletinin bir "ulusal kurtuluş savaşı" sonucu kurulduğu yakıştırmasına gelince: Böyle iddia herhalde kara mizah alanını ilgilendirebilir...

Sömürgeci/emperyalist Avrupalılar tarafından 'Orta-Doğu' denilen bölge, kolonyalist dönemde hep jeostratejik bir öneme sahip oldu. Fakat sadece kolonyalist kapitalist dönemde değil, tarih boyunca da hegemonya emelleri olan tüm güçlerin gözlerini bu bölgeye dikmeleri boşuna değildir. İngilizlerin Orta-Doğu'da bir Avrupa devleti kurma projesi, daha 1840'lı yıllarda kimi İngiliz dergilerinde yazılmaktaydı. Siyonizmin 'ruhanî babası' sayılan Theodore Herzl [1860-1904]. Ünlü İngiliz sömürgecilik teorisyeni ve mimarı Cecil Rhodes'a sunduğu siyonist programıyla ilgili olarak: "**Mâlum olduğu üzere, benim programım sömürgeci [colonial] bir programdır. Sizden siyonist projeyi desteklemek üzere ağırlığınızı koymanızı istiyorum.**" diyordu. 1895 de yayınlanan Yahudi Devleti adlı kitabında da: "**orada [Filistin- F.B.] Asya'ya karşı Avrupa için bir siper oluşturacağız, orada barbarlığa karşı uygarlığın ileri karakolu olacağız.**" diyor. Aslında Siyonist devlet

demek, Ortadoğu'daki 'Batı devleti' demektir. Başka türlü ifade edersek; Müslüman-Arap toprağındaki Siyonist İsrail, emperyalizmin/koloniya- lizmin o bölgeye taşmış bir uzantı- sıdır. Siyonist İsrail Devleti demek, Ortadoğu'daki ABD, AB ve uzantıları demektir. Siyonist rejim emperyalist çıkarlar için vazgeçilmez olduğu için koşulsuz destekleniyor. Bu gerçeği yok sayarak yapılan tahliller, ancak o tahlilleri yapanları ve ahmakları aldatmaya yarayabilir. Kolonyalizm ve emperyalizm kavramları kullanılmadan yapılan ve yapılacak tahlillerin bir kıymet-i harbiyesinin olması mümkün değildir. Siyonist rejim sürekli bir çatışma, savaş, terör ve şiddet sarmalı yaratarak, Arap Birliği'nin gerçekleşmesini engelliyor, bölge halklarının kendi ayakları üstünde durmasına imkan vermiyor, demokratikleşmenin önünü kapatıyor, bu arada çürümüş, emperyalizmin uşağı otokratik Arap rejimlerinin iktidarına süreklilik kazandırıyor ve bölgeyi saldırıya açık hale getiriyor, vb. Statu quo bu şekilde devam ettikçe emperyalizmin bölgenin kaynaklarını hoyratça yağmalaması mümkün oluyor. Bu yüzden başta ABD olmak üzere, Avrupa ve uzantılarının siyonist rejime verdiği desteği, sadece siyonist lobilerin marifeti saymak büyük bir yanılgıdır. Son tahlilde Siyonist lobilerin varlığı emperyalizmden bağımsız değil. Siyonist devletin destekçileriyle siyonist lobilerin gerisindekiler aynı odaklar. Eğer herhangi bir şekilde Siyonist İsrail Devleti emperyalizmin çıkarları açısından zararlı hale gelirse, kendisinden bekleneni veremez hale gelirse, anında siyonist lobilerin esamesi de okunmaz hale gelir. Bu yüzden Siyonist devletin varlığı, sürekli çatışma, savaş, şiddet, etnik temizlik, kolonyal yayılma olmadan mümkün değil. [Zira, efsanede Nil'den Fırat'a uzanan bölgenin vadedilmiş topraklar olduğu söyleniyor ki, bu daha fethedilecek çok toprak var demek...]. İşte bu yüzden Siyonist rejim kanla beslenen bir rejimdir. Varlık nedenini her seferinde daha çok öldürmeye, kan dökmeye, yakıp/yıkıma, tahrip etmeye, ortalığa terör ve korku salmaya borçlu tuhaf bir rejimdir. Canlıların su ile beslendikleri bilinir, sanki siyonist rejim bir istisna ve kanla besleniyor. Velhasıl tuhaf bir ölme/öldürme sarmalı... Durum böyleyken soruyu sorulması gerektiği gibi sormak gerekir. Naif, hanyayı/konyayı bilmekten aciz kimileri, "**neden ABD, Avrupa ve Birleşmiş Milletler [BM] siyonist rejimi durdurmak için ha-**

rekete geçmiyor" diye yakınıyor, hayıflanıyor... Eğer siyonist İsrail devletin ABD ve Avrupa olduğunu bilselerdi, bu tür hezeyanlara ve kuruntulara da kapılmazlardı. Siyonist rejimin neden teknoloji harikası yeni silahları Filistinli kadınlar ve çocuklar üzerinde denediğini de bilirlerdi... BM'ye gelince; söz konusu örgüt İkinci emperyalistler arası savaş sonrasında oluşturulan emperyalist statu quo yu sürdürmek üzere başta ABD olmak üzere emperyalist güçler tarafından oluşturulmuş bir örgüttür. Bu örgütün asıl misyonu, kimi soylu, evrensel, hümanist kavramlara gönderme yaparak ve bazı insancıl denilen [sözde uluslararası] örgütleri de [işte FAO, WHO, UNICEF, UNESCO, vb] araçlaştırarak, ideolojik mistifikasyon yaratmak, ortalama insanı aldatmaktır. Emperyalizmin çıkarlarının bekçiliğini yapmak, yanılısama yaratmak üzere oluşturulmuş bir örgütten Filistin halkı lehine birşeyler beklemek birşeyi olmadığı yerde aramak değil midir? Bir de hayli zamandır dillendirilen bir "uluslararası toplum" söylemi var. Şu uluslararası toplum denilen ne menem birşey ve kimlerden oluşuyor? Bu 'topluma' kimler dahil dersiniz? Mesela Nijerya, Suriye, Kolombiya, Tayland, v.b. de dahil mi? Aslında "uluslararası toplum" denilen kolektif emperyalizmin öteki adı, şu bildik ABD, Batı Avrupa ve uzantılarından başkası değil... Bu söylemin de ideolojik bulanıklık yaratmak üzere peydahlandığında şüphe yok...

Türkiye kuruluşunun hemen ardından siyonist devleti tanıyan [28 Mart 1949] ilk Müslüman ülkeydi. O zamandan beri ne zaman Müslüman-Araplar'la emperyalistler arasında bir çatışma çıksa, hep Batıların safında yer aldı. Sırtını Arap ulusuna, yüzünü emperyalizme çevirdi. Hem bir Batı uydusu ve NATO müttefiki olup, hem de bu tür çatışmalarda emperyalizm karşıtı bir politik duruş sergilemek zaten mümkün değildir. ABD'den "yardım" almak, ancak siyonist rejimle iyi geçinmekle mümkündür. Aradan geçen 60 yılda '**garp cephesinde yeni birşey yok**'... Emperyalizme karşı çıkmadan siyonist rejimin vahşetine ve aşırılıklarına karşı çıkılamayacağına göre! Üstelik bu utanç verici 'tercihi' Türkiye'nin 'milli çıkarları' gerekçesinin arkasına gizlenerek savunuyorlar ve bir 'diplomatik başarı' olarak da sunmaya çalışıyorlar... Bu yazıda "milli çıkar" denilen safsataya dair açılım yapmamız mümkün değil. Sadece sınıflı bir toplumda

"**milli çıkar**" diye birşeyin mümkün olmadığını, olamayacağını, bu tür söylemlerin birer egemen ideoloji kategorisi olduğunu söylemekle yetinelim. Öyle bir "Türkiye'nin ulusal çıkarı" ki, vahşet, etnik temizlik, katliamlar karşısında sessiz ve tepkisiz kalmayı haklı çıkarıyor... Sanki Filistin halkıyla İsrail arasında bir savaş varmış da, kalıcı bir barışla sorun çözülecekmiş gibi maalesef yaygın bir izlenim de yaratılmış durumda... Oysa oradaki durum "barış" kavramıyla ifade edilebilir değil. Barış, iki devlet veya iki taraf arasındaki savaşın sonundaki bir 'uzlaşma' durumunu ifade eder. Filistin söz konusu olduğunda "barış" kavramı uygun değil. Orada kolonyalist/emperyalist bir işgal, kuşatma ve topraklarından sürülmüşlük durumu var, dolayısıyla sorunun çözümü ancak sömürgeci/emperyalist gücün oradan atılmasıyla mümkün. Velhasıl durum ancak 'ulusal kurtuluş' kelimeleriyle ifade edilebilir... Bu tür ideolojik manipülasyonlar, saldırılarla saldırıya uğrayanı 'eşit statüde' görmek veya aynı zemin üzerinde saymakla ilgili... Biri sizin boğazınızı sıkmaya çalışırken korunma refleksiyle yaptıklarınız şiddet, terör gibi kelimelerle ifade edilebilir mi? Barışla ilgili olarak Romalı tarihçi Tacit, haklı olarak "**bir çöl yaratıyorlar sonra da ona barış diyorlar**"[2] demişti...

Siyonist rejimin son saldırısı ve vahşet görüntüleri, insanların vicdanını yaralıyor ve haklı tepkilere neden oluyor. Elbette acil yardımları gerektiren acil bir durum söz konusu ve olabildiğince çok yardım için acilen seferber olmak öncelikli ve gerekli ama yeterli değil. Eğer sizin devletin siyonist rejimin en büyük destekçilerinden biriye, o zaman acil yardımdan başka şeyler de yapmanız gerekecektir. Eğer ağlamak, sızlamak, lânetlemek, vb. bir işe yarasaydı, [daha öncesi de olmakla birlikte] 61 yıllık işgalin, kıyımın ve barbarlığın sonunun çoktan gelmesi gerekmez miydi? Türkiye İsrail'in "stratejik müttefiki", velhasıl ikisi arasında 'derin bir uyuşma' var. İttifak'ın anlamlarından biri de uyuşmadır ve ancak birbirlerine benzeyenler uyuşabilir... Türkiye İsrail'in en büyük silah müşterisi, İsrail'in hava kuvvetlerinin eğitiminin bir kısmı Türkiye'de gerçekleşiyor. Vücutları bombalarla paramparça olan çocukları, kadınları, Filistinli savaşçıları, her yaşta insanları öldürenlere, topraklarınızda katliam antrenmanları yapmasına karşı çıkmıyorsanız, döktüğünüz gözyaşları

ne demeye gelir? Timsah gözyaşları ikiyüzlülüğü ve sahtekârlığı gizlemek için değil mi? Türkiye ile İsrail arasındaki "Güvenlik ve Gizlilik Anlaşması" ne için ve kime karşı? Fakat iki devlet arasındaki anlaşmalar sadece "Stratejik İttifak", 'Güvenlik ve Gizlilik Anlaşması' "Askerî Eğitim ve İşbirliği Anlaşmasından" ibaret değil. Onlarca alanda yapılmış onlarca anlaşma var: Turizmden telekomünikasyona, Serbest Ticaret Anlaşması'ndan, Savunma Sanayii İşbirliği Anlaşması'na, vb...

Filistin halkının maruz kaldığı yüzyıllık şiddet ve vahşetten kurtulması, topraklarında onuruyla bağımsız ve özgür yaşaması başta Müslüman/ Arap halkları olmak üzere Türkiye de dahil, tüm Ortadoğu halklarının ortak yürüteceği, tutarlı, kararlı bir anti-kapitalist, anti-kolonyal, anti-emperyalist mücadeleyle mümkün. Fakat Filistin halkının kurtuluşu sadece onun kendi kurtuluşu da olmayacak, Filistin halkının gerçek anlamda kurtuluşu, aynı zamanda tüm bölge halklarının kurtuluşu da olacaktır. Bu yüzden enternasyonalist dayanışma ve işbirliği vazgeçilmezdir. Bunun için de işe öncelikle bölgenin emperyalizm tarafından araçlaştırılan çürümüş otokratik Arap rejimlerinin iktidarına son vererek başlamak gerekiyor. Zira altdilmesi gereken düşman sadece emperyalizm değil; kaldı ki, emperyalizm iç-uzantılar olmadan hükmedemez... Velhasıl dış düşman -iç düşman özdeşliği söz konusu. Bunun için de enternasyonalist dayanışmayı ve işbirliğini bir söylem olmaktan çıkarıp, ete-kemiğe büründürmek gerekiyor. Velhasıl radikal olmak gerekiyor ki, "**radikal olmak demek, sorunları kökeninden ele almaktır**" denmiştir. Aksi halde oradaki vahşetten hepimiz sorumlu olmaktan kurtulamayız. Bu yazıyı Filistin'de öldürülen çocukların anısına Hanoch Levin'den [3] bir dörtlülle bitirmek uygun düşüyor...

Sevgili baba, mezarımın üstünde durduğunda

Yaşlı ve yorgun ve çok yalnız,

Ve beni bu toprağa nasıl gömdüklerini gördüğünde

Benden seni affetmemi iste baba.

1 Baruch Spinoza [1632-1677] 17.

Yüzyılın önde gelen Hollandalı Filozof

2 Publius Cornelius Tacitus, [MS: 55-120] Tarihçi-Filozof.

3 Hanoch Levin [1943-1999] İsraili şair, yazar, oyun yazarı, tiyatro yönetmeni, dramaturg.

ATİGF'den Paneller Serisi

ABD'de konut kredileri yüzünden finans kapitalin yaşadığı kriz çok geçmeden sanayi kapitale de yansıdı. Bununla birlikte bazı ülkelerin borsaları iflas sınırına gelirken, diğer yandan üretim yapan sanayi kapitali de bu krizden 'üretim fazlası' sebebi ile etkilendi. Sanayi alanına yansıyan krizin faturası ise gene emekçi halktan çıkartılıyor.

Konuya ilişkin federasyonumuz ATİGF (Avusturya Türkiyeli İşçi-Gençlik Federasyonu) tarafından Avusturya'nın 5 bölgesinde seminer düzenledi. Viyana, Linz, Neumkirchen, Wörgl ve Innsbruck'ta gerçekleştirilen seminerlerin üçü Doç. Dr. Fikret Başkaya tarafından sunulurken diğer ikisi ATİK Konseyi Başkanı Ufuk Berdan tarafından sunuldu.

Bu panellere Viyana'da 80, Neunkirchen'de 35, Linz'de 60, Wörgl'da 40 ve Innsbruck'ta 90 olmak üzere toplam 305 kişi katıldı. Seminerlerde krizin tahlilinin yanı sıra böyle bir süreçte devrimci, demokrat, ilerici güçlerin önündeki görevlere de kısaca

değinildi. Özellikle somut koşulların somut tahlilleri yapıldığında krizin karakterinin, nasıl işlediğinin ve finans kapitalin üretim sanayisini ve devlet politikalarını nasıl etkilediği incelendiğinde ilerici olan herkesin ve her kurumun öncelikle geniş halk muhalefetine örgütlenmesi gerektiği su üstüne çıkan bir gerçektir.

Özelde ise panel pratiği bize şunu gösterdi: somut sorunlar üzerinden taktik politikalar üretildiğinde ilerleme sağlanmakta ve kitlelerin gücü gerçekten açığa çıkartılabilmektedir. Bunun en basit örneği ise panellere tahminimizden fazla insanın katılmasıdır. Özellikle kitlelerin somut sorunlarının konu, alınması kitle katılımını etkilemiştir. Diğer yandan her panel aynı zamanda geniş katılımlı eğitim çalışmaları gibi olmuştur. Her panelden sonra katılan kitle ile beraber soru cevap bölümü yapılarak kitlelerin kriz üzerine olan düşünceleri de alınmış, açılmayan konular da aydınlatılmıştır.

HANNOVER'DE "GENEL KURUL" COŞKUSU YAŞANDI ..!

ATİF'e bağlı Hannover Derneği, 25 Ocak 2009 tarihinde genel kurulunu gerçekleştirdi. Dernek üyelerinin %95'nin katıldığı Genel Kurul toplantısında, açılıştan sonra, devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Peşinden divan seçimi gerçekleştirildi. Daha sonra "Genel Kurul Gündemi" doğrultusunda, önce Yönetim Kurulu'nun faaliyet raporu okundu ve peşinden heyecanlı bir tartışma başladı. Tartışmayı önce gençler başlattı. Rapor'da "Gençlik Faaliyeti"nin değerlendirilmesini, gençler yetersiz ve haksız buldular.

Faaliyet raporuyla ilgili hemen hemen tüm üyeler görüşlerini bildirdiler ve raporu birçok yönüyle eleştirdiler. Yönetim Kurulu'nun faaliyetinin "olumlu" değerlendirilmesine karşı çıkan ve "olumsuz" gören bazı üyeler, "eğitim çalışmalarının yapılmamasını" ve "dernek lokalinin bulunamamasını" eleştiren üyeler, Yönetim Kurulu'nun bu konuda yetersiz kaldığı görüşünü dile getirdiler. Örgütlenme anlayışı ve pratik eksiklikler tartışılıp eleştiri ve öneriler ortaya kondu. Bu alanda öncelikle yapılması gerekenlerin başında birebir kitlelere gidip örgütlenme ve yeni üyeler kazanmak olduğu belirtildi.

En çok tartışılan konulardan biri de, üyelerin siyasal eğitimine ağırlık verilmemesi oldu.

Derneğin 2008 yılı içindeki faaliyetleri arasında yer alan; VW fabrikası önünde, kitlelerin yoğun olarak yer aldığı tren garında, şehir merkezlerinde

ve bazı semtlerde bildirilerin dağıtılması, yine şehir merkezinde ve yoksul bazı semtlerde "info-stand"ların açılması, neo-nazilere karşı yapılan eylemlere aktif olarak katılması ve birçok konuda siyasi duyarlılık gösterilmesi olumlu olarak değerlendirildi.

Siyonist İsrail devletinin Gazze işgali karşısında miting vb. türde eylemlerin örgütlenmeyip salt kitlelere bildirisi dağıtılmasıyla yetinilmesi ise eksik bulunup eleştirildi.

Dernek üyeliği içinde % 45 bir orana sahip olan kadınlar da kendi sorunlarını dile getiren konuşmalar yaptılar. Yeni Kadın Hannover Komitesi'ni neden fesh ettiklerini anlattılar ve tabandan çalışma başlatacaklarını açıkladılar.

Faaliyet raporunun tartışılması sırasında, "siyasi raporun" olmamasını eleştirenler de oldu.

Dernek yönetim kurulu ve denetim kurulu seçimlerinde ise yarışma yaşandı. Kapalı oylama sonucu 5 kişilik yönetim kuruluna bir kadın üye girerken, 3 kişilik denetim kuruluna ise bütünüyle kadınlar seçildi.

Seçim sırasında yaşanan yarışma, dernek faaliyetine gösterilen ilginin bir göstergesi olarak yorumlandı, özellikle genç kadınların görev alma konusundaki istekleri, derneğin 2009 yılı çalışma döneminde faaliyetlerinin daha canlı geçeceğinin göstergesini oluşturdu.

Hannover'den bir Mücadele Okuru
27.01.2009

Yeni BKA yasasına karşı çıkalım!

Hepimizin yakından takip ettiği kapitalist-emperyalist sistemin mali krizi gün geçtikçe derinleşmektedir. Bu krizin faturasını yine emekçilerden çıkarmaya çalışan kapitalist burjuvazi, çürümüş sistemlerinin

sözde 'Terörle mücadele' adı altında bilgisayar sahiplerinin bilgisi olmadan sisteme girip verilere el koyabilecek, bilgisayarını izleyebilecek. Ayrıca kimi durumlarda şüpheli görülen evlerde ev sahibinin izni alınmadan arama yapılabilir, telefonlar ve cep telefonları dinlenebilecek.

Toplumu tamamıyla kontrol altına almak isteyen kapitalistler, sokaklardaki kameralar, telefon dinlemeler ve interneti denetleme gibi kontroll mekanizmaları

yıllardır tanıdığımız uygulamalarıdır. us on BKA-yasasıyla birlikte Alman burjuvazisi bu uygulamaları meşrulaştırmak istemektedir ve demokrasiye, insan haklarına ne kadar önem verdiğini birkez daha göstermiştir.

Alman devleti, emniyet teşkilatına geniş yetki veren yeni yasayla, demokratik haklarımıza, kişisel özgürlüklerimize ve özel hayata müdahale edecek kadar ileriye gitmiş-

ne kadar sömürücü ve baskıcı olduğunu birkez daha göstermiştir. Bütün çözümsüzlüklerine rağmen kapitalistler sistemlerini ayakta tutabilmek, için anti-kapitalist, anti-emperyalist güçlere karşı sömürücü ve baskıcı yasalar çıkartmaktadır. Bu yasalar elbette ilerici, devrimci-demokrat göçmenleri'de hedeflemektedir.

Alman kapitalist burjuvazisi 'anti-terör' yasaları kapsamında

devrimci, demokrat ve yurtsever kişi ve kurumlara yönelik ciddi saldırılar gerçekleştirmektedir. Alman emperyalistleri dönem dönem yasalarını yeniden gözden geçirerek, baskı araçlarını artırmak istiyor. Özellikle yeni göç yasası, sınırdışılar, 129 / a-b maddeleri, toplanma yasası gibi anti-demokratik ve gerici yasaları, göçmenler ve göçmen örgütlerine yönelik çıkartılmıştır.

Almanya'da uzun zamandır tartışılan yeni BKA yasası 01.Ocak.2009 tarihinden itibaren yürürlüğe geçecektir. Federal Emniyet Teşkilatı'na (BKA) geniş yetkiler veren yasa tasarısı, birleşik meclis tarafından onaylandı. CDU ve SPD'den oluşan büyük koalisyon partileri milletvekillerinin oylarıyla, 168'e karşı, 375 oyla kabul edildi.

Yeni yasa ile Federal Emniyet Teşkilatı her şüphelendiği insanın

tir. Bu baskı yasalarına karşı gelmek demokratların ve ilericilerin görevi olduğunu düşünüyoruz. Bizim'de Federasyon olarak içinde bulunduğumuz Avrupa Demokratik Kitle Örgütleri Platformunun (DEKÖP-A) 'Baskı yasalarına hayır!' kampanyası bütün anti-demokratik yasalara karşı yürütülen bir kampanyadır. Hepinizi bu kampanyaya destek sunmaya ve anti-demokratik yasalara karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Anti-semitizm, „terörizme karşı mücadele“ ve Siyonizm [1]

Sibel ÖZBUDUN

“Ben barbarların atlarını iyi bilirim. Bir ben dururum onların karşısında, bir ben, gençliğin yüreğiyim her daim, yüreğiyim beyaz kanatlı atlıların.”[2]

“Piyonist” filmini seyrettikten sonra bugün Gazze’de olan-bitenleri konuşmak, ister istemez insanın aklına, “Dün nazilerin elinde tarihin en büyük soykırımlarından birine uğrayanlar, bugün nasıl olup da çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın, sivil demeden Filistinliler’i katleder?” sorusunu getiriyor.

Belki gündelik mantığa uygun bir soru bu, ama bence İsrail -ve ona mündemiç olan- Siyonizm sorunsalının tartışılacağı zemin bu değil.

Çünkü bu zeminden hareket edersek, iki tip sonuca ulaşabiliriz ancak.

Bunlardan ilki, Yahudiler’in Filistinliler’in başına gelenlerden sorumlu ilan ederek tüm bir halkı suçlamaktır - ki en son örneğini “Köpekler girebilir ama Yahudilerle Ermeniler (?) giremez” pankartında gördüğümüz, zaman zaman Yahudiler’in tarih boyunca uğradıkları belaları aslında hak ettiklerini öne sürmeye, Hitler’i haklı bulmaya dek varan fundamentalist mantıktır. Bir başka deyişle, duşmanı üzerinde anti-semitizm.

İkincisi ise, Yahudiler’in günümüzdeki davranışlarını, Filistin halkına uyguladıkları kırım politikalarını, onların tarihsel travmalarıyla açıklamaya çalışan psikolojik-apolojist görüştür. Bu mantığa göre Yahudiler’in başından, en sonuncusu Holocaust olmak üzere bir dizi kıyım geçtiğinden ve tarih boyunca sürülen, itilip kılınan bir halk olduklarından, derin bir güvensizlik içerisinde hissetmektedirler kendilerini. Bu nedenle de, içinde varlıklarını sürdürmeye çalıştıkları düşman Müslüman-Arap okyanusunda, kimi zaman “zercî” olarak nitelenebilecek tedbirlere başvurmakla birlikte, kendilerini savunmaktan başka bir şey yapmamaktadırlar aslında...

Bu yaklaşımların ikisi de tuzaklıdır ve günümüzde İsrail ve yapıp ettikleri üzerinde düşünürken, az ileride tartışacağımız üzere her ikisi de il-

ginç bir tarzda Siyonizm’i destekleyen argümanlar olarak ileri sürülen iki yaklaşımdan da uzak durmak gerekir.

Bunun için de öncelikli iş, kurulduğu 1948’den, hatta tasavvur edildiği 20. yüzyıl başlarından bu yana bir kıyım makinesi olarak işleyen İsrail Devleti ve onun Siyonizm’i ile Yahudi’liği ve Yahudiler’i birbirinden ayırt etmektir. 1948 öncesinde topraklarını hile-hurda ile satın alarak ya da paramiliter çete savaşlarıyla, 1948 sonrasında ise hem nizamî ordu hem de yerleşimcilerden oluşan çeteler ve başta ABD olmak üzere Batı Avrupalı güçlerin destek mahiyetindeki diplomatik (kim zaman da askerî) müdahaleleri aracılığıyla Filistinli Arapları sistemli biçimde topraklarından sürmeye çalışan, Siyonizm ve onun bedenlenmiş hâli olan İsrail Devleti’dir, Yahudiler değil.

Bunun somut kanıtı, Filistin topraklarında bir İsrail Devleti kurulmasını öngören Balfour Bildirgesi’nin yayınlanmasından (1917) çok önce, 1820’lerde Filistin topraklarında yaşayan 20 000 kadar Kudüs Yahudisi ile Filistinli Araplar arasında en ufak bir sorun yaşanmamasıdır. Bu dostça komşuluk ilişkileri, Filistin topraklarına Siyonist kolonların yerleşmeye başladığı 1880’lerde de süregitmiştir. Filistinliler, kolonların ne amaçla kurulduğunun, nihayetinde kendilerini topraklarından edecek bu sürecin başından beri farkındadır, bu nedenle kolonlara karşı daha ilk anda direnmeye koyulurlar; ancak bu direniş, anti-semit (Yahudi düşmanı) bir görünüme hiçbir zaman bürünmez. Üstelik bu tutum, Filistinliler’in topraklarından sürüldüğü, mülteci kamplarında kuşatma altında bir yaşama, yoksulluğa, açlığa, susuzluğa, salgın hastalıklara mahkûm kılındığı, katliamlara uğratıldığı 20. yüzyıl ikinci yarısına damgasını vuran Filistin direnişi boyunca sürecektir.

Anti-semitizm, esasında, Siyonizm’i besleyen ana kaynaklardan biri olarak ortaya çıkmaktadır. Siyonist devlet, tam da **“Yahudi’nin Yahudi olarak varlığını sürdürdürebilmesi için İsrail Devleti’ne ihtiyaç vardır ve İsrail Devleti’nin tek olası oluş biçimi ise Siyonizm’dir”** denklemine dayanır. Yahudi’nin (İsrail Ya-

hudileri için olduğu kadar, diaspora Yahudileri’nin de) İsrail Devleti’ne bağlılığını sürdürdürebilmek için, antisemitizm paranoyasının sürekli kılınması aslıdır. **“Anti-semitizmin yasallığını tanımazsanız, Siyonizmin meşruiyetini de inkâr etmiş olursunuz,”** der örneğin, Rus Siyonist ideologlardan Jacob Klatzkin. Ve de, **“Yahudi halkı çok kötü bir halktır; komşuları haklı olarak ondan nefret ederler... Öyleyse kurtuluşu topyekûn İsrail ülkesine göçmesindedir.”** Siyonizm’in en önemli ideologu ve aktivisti Theodor Herzl ise ekler: **“Tüm anti-semitler bizim sevgili dostlarımız; anti-semit bir politika izleyen bütün ülkeler ise, bağlaşıklarımızdır.”**

Üstelik bu “muhabbet” söylem düzleminde kalmamaktadır. O tarihlerde İngiliz mandası altında olan Filistin’de bir Yahudi Devleti kurulması için kolları sıvayan Theodor Herzl bir yandan, Kışinev pogromları mimarı, Çarlık Rusyası İçişleri Bakanı Von Plehve ile görüşüp Yahudiler’in Filistin’e göçü konusunda yardımını istiyor, Rus Siyonist önder Vladimir Jabotinsky (Siyonist milis örgütü Hagana’nın kurucusu) ile Beyaz Ordu’nun Yahudi düşmanı subayları arasında ilişki kurulmasını sağlıyor; bir yandan da Dünya Siyonist Örgütü ile Alman Naziler arasında görüşmeleri başlatıyordu. **“Bu görüşmelerin bir sonucu, Yahudilerin Almanya’dan Filistin’e göç işlemlerini düzenleyen ve kolaylaştıran (...) ‘Hifrat’ antlaşmasının imzalanması oldu.”** [3]

Dünya Siyonist Örgütü ile Naziler arasındaki dirsek temasının bir başka getirisi ise, Örgüt’e ait Anglo-Filistin Bankası ile Hitler arasında imzalanan anlaşmayla Nazi rejimine yönelik Yahudi boykotunun kırılmasıydı. Böylelikle Dünya Siyonist Örgütü Nazi mallarının Ortadoğu ve Kuzey Avrupa’daki ana pazarlayıcısı rolünü üstlenecekti. [4]

Nazi Partisi bu “jest”i karşılıksız bırakmayacaktı: SS Güvenlik Servisi’nden Baron Von Mildenstein Filistin’e altı aylık bir destek ziyaretinde bulunurken, Hitler’in Propaganda Bakanı Joseph Goebbels de 1934’te Siyonizmi öven bir rapor hazırlayacaktı. SS Başkanı Reinhardt Heydrich ise, bir makalesinde, Siyonistlere “iyi

dileklerini ve resmî desteklerini sunduklarını” belirtmekten çekinmiyordu.

1937’de “sosyalist” Siyonist milis örgütü Hagana, Siyonist kolonlara destek olmak üzere Yahudi servetinin Almanya dışına çıkartılması iznine karşılık, ajanlarından birini Berlin’de SS Güvenlik Servisi için casusluk yapmakla görevlendiriyordu. Ajan Feivel Polkes’in Adolf Eichmann’a verdiği şu bilgi, Siyonist-Nazi işbirliğinin “ruhuna” tercüman olmaktadır: **“Yahudi milliyetçi çevreleri radikal Alman politikasından çok hoşnut kaldılar, çünkü bu sayede Filistin’deki Yahudi toplumunun gücü öylesine artacak ki, görünür bir gelecekte Yahudiler Araplar karşısında sayısal üstünlük sağlayabilecekler.”** Ve bu “ruh”, Ben Gurion’un şu sözlerinde de yankılanmaktadır: **“Bilsem ki Almanya’daki bütün çocukları kurtarmak için ya hepsini İngiltere’ye nakletmek ya da yarısını Eretz İsrail’e götürmek gerek, ikinci şıkkı seçerdim.”** [5]

Dünya Siyonist Örgütü bu “ruh”la, 1933-35 arasında göçmen kağıdı alabilmek üzere kendilerine başvuran Alman Yahudileri’nin üçte ikisini, **“çocuk doğuramayacak kadar yaşlı, meslekî bilgiden yoksun oldukları ya da Siyonist olmadıkları”** gerekçesiyle geri çevirirken, ABD ya da İngiltere’de yaşayan 6000 genç ve eğitilmiş Yahudi’yi Filistin’e yerleştirecekti. Siyonistler öte yandan ABD ve İngiltere hükümetlerinin Nazi Almanya’sında yaşayan Yahudiler’e göstermelik de olsa sığınma hakkı sağlama çabalarını baltalıyor, hatta, örneğin Macaristan’da daha da ileri giderek, Nazilerle “Yahudi sorununun çözümlenmesi” konusunda gizli anlaşmalar imzalayabiliyordu. Tıpkı SS içinde de önemli görevler üstlenen, Yahudileri Kurtarma Komitesi’nden Dr. Rudolph Kastner’in altıyüz Yahudi ileri gelenin hayatlarının bağışlanması koşuluyla diğer dindaşlarının imhasına ses çıkartmayacağına taahhüt eden anlaşmayı imzaladığı gibi...

Ve nihayet, İzak Şamir’in 11 Ocak 1941’de Siyonist askerî örgüt İrgun ile 3. Reich arasında imzalanmasını önerdiği askerî antlaşma... Türkiye’deki Alman Büyükelçiliği dosyalarında ortaya çıktığı için **“Ankara Belgesi”** olarak

bilinen bu öneride “Yahudi sorununun çözümünün ön koşulunun Yahudi kitlelerin Avrupa’dan çıkartılması” olduğu belirtildikten sonra bu, “Yahudi halkının anavatanı olan Filistin’e yerleştirilmesi ve tarihi sınırları içinde bir Yahudi devletinin kurulması” koşuluna bağlanmaktadır. Belgenin geri kalanı ise daha da ilginçtir:

“UAÖ (Ulusal Askerî Örgüt = İrgun) Alman Reich’i ile onun yetkililerinin Almanya’daki Siyonist faaliyetleri ile Siyonist göç planları konusunda iyi niyetlerinin bilincinde olarak şu görüşlere sahiptir:

- Alman düşüncesine uygun olarak Avrupa’da kurulacak Yeni Düzen ile UAÖ’nün varlığında cisimleşen Yahudi ulusal hedefleri arasında ortak çıkarların varlığı mümkündür.

- Yeni Almanya ile İbraniâlemi arasında bir işbirliği mümkündür.

- Ulusal ve totaliter temelde bir tarihi bir Yahudi devletinin Alman Reich’ıyla yapılacak bir antlaşma çerçevesinde kurulması gelecekte Ortadoğu’daki güçlü Alman çıkarları açısından da gereklidir.

- Bu düşüncelerden yola çıkan Filistin’deki UAÖ, İsrail özgürlük hareketinin yukarıda belirtilen ulusal hedeflerinin Alman hükümeti tarafından tanınması koşuluyla savaşta Almanya’nın yanında aktif olarak yer almayı teklif eder.”[6]

Anti-semitizmin İsrail devletinin kuruluş evresinde Siyonistler’in elinde Yahudiler’in “vaat edilmiş topraklar”a dönüşünü, günümüzdeyse onların Siyonist Devlet’e bağlılıklarını güvence altına alacak bir araç işlevini gördüğü açıktır.

[Öte yandan, burada bir parantez açmakta fayda var. Siyonist söylence, Yahudiler’in Filistin toprakları üzerindeki “hak”ını, Eski Ahid’e, Rab ile İbrahim arasındaki akde dayandırmaktadır: “*Ve Kızıldeniz’den Filistinlilerin denizine kadar ve çölden ırmağa kadar sana hudut koyacağım; çünkü memleketin ahalisini sizin elinize vereceğim,*” (Çıkış, 23/31) ve “(...) *bütün Kenan diyarını sana ve senden sonra zürriyetine mülk olarak vereceğim ve onların Allahı olacağım.*” (Tekvin, 18/8). Oysa Roger Garaudy’nin belirttiği gibi bu sınırlar son derece muğlak ve son yüzyıl boyunca farklı Siyonist politikacılar tarafından farklı biçimlerde çizilmiştir. Böylelikle, “vaat edilmiş topraklar”ın sınırları, siyasal konjonktüre göre Kıbrıs’tan Haleb’e, Nil Nehri’nden Anadolu içlerine dek uzatılabilmektedir!”[7]...]

Dilerseniz bir de, söze başlar-ken dikkati çektiğimiz, Siyonizm’i meşrulaştıran ikinci söylem üzerinde

duralım: “*Yahudilerin, başından, en sonuncusu Holocaust olmak üzere bir dizi kıyım geçtiğinden ve tarih boyunca sürülen, itilip kakılan bir halk olduklarından, kendilerini derin bir güvensizlik içerisinde hissettikleri, bu nedenle de, içinde varlıklarını sürdürmeye çalıştıkları düşman Müslüman-Arap okyanusunda, kimi zaman “zecri” olarak nitelenebilecek tedbirlere başvurmakla birlikte, kendilerini savunmaktan başka bir şey yapmadıkları*” söylemi...

Gerçekten de İsrail Gazze üzerine son saldırısını da “güvenlik” gerekçesine bağlamıyor, Hamas’ın “İslâmî terörü” karşısında “Batı Dünyası”nın savunuculuğunu üstendiğinden dem vurmuyor mu?

Oysa Siyonizm, savunmacı değil, saldırgan bir ideolojidir. “Araplardan arındırılmış bir Filistin” idealini daha İsrail Devleti kurulmadan önce, en yetkili ağızlardan tekrar tekrar ifade etmiş ve bu idealini hayata geçirmek için eline geçen her fırsatı değerlendirmekten geri durmamıştır. Önde gelen ideologlarından Vladimir Jabtinsky’nin 1923 tarihli “Demir Duvar” başlıklı makalesinden okuyalım:

“*Ne şimdi ne de görünür bir gelecekte Araplarla bir uzlaşmaya varamamız söz konusu bile olamaz. (...) Her biriniz sömürgecilik tarihi üzerine az çok bir şeyler biliyorsunuz. Bir ülkenin, o ülkenin yerlisi olan insanların rızası ile sömürgeleştirilebileceğini kanıtlayan tek bir örnek gösterilir misiniz?* (...)

Yerliler kültürlü olsunlar olmasınlar, sömürgecilere karşı inatla direneceklerdir. Cortez ya da Pizarro’nun silahlı adamları gittikleri yerlerde eşkiyalar gibi davranmışlardı. Kızılderililer sömürgecilerin iyisine de kötüsüne de aynı uzlaşmaz şiddetle direndiler. Bütün yerli halklar mücadeleden geri durmadılar, çünkü nerede, ne zaman, hangi biçimde olursa olsun, sömürge olmak yerli bir halk için kabul edilemez bir şeydir.

“(...) *Araplar için de durum aynıdır. Şimdi aramızdaki bazı uzlaşma yanlıları, gerçek ve temel hedeflerimizi bir takım gizli formülasyonlarla allayıp pullayıp Araplara yutturabileceğimizi, Arapların bu oyuna gelecek kadar sersem olduklarını söyleyip bizleri ikna etmeye çalışıyorlar.* (...)

Biz Filistin’e karşılık ne Filistinliler’e ne de öteki Araplara hiçbir şey veremeyiz. Öyleyse gönül rızasıyla anlaşamayız. Bugün sömürgeleştirme faaliyeti, en sınırlandırılmış hâliyle bile, yerli halkın iradesine rağmen sürdürülmek zorundadır. Dolayısıyla bu faaliyet ancak ve an-

cak yöre halkının hiçbir şekilde kıramayacağı, adına Demir Duvar diyebileceğimiz bir güç kalkanının ardında sürdürülüp genişletilebilir. İşte bizim Arap politikamız budur. Bunu başka bir biçimde formüle etmeye kalkışmak olsa olsa ikiyüzlülüktür. (...)

Bu görüşlerimizin gayriahlâkî olduğunu savunan beylik yaklaşıma gelince, onlara iddialarının ‘tamamen gerçekdışı’ olduğunu söyleyerek cevap vereceğim. Bizim ahlâkımız budur. Başka bir ahlâk da yoktur. Araplar bizi yolumuzdan çevirmek konusunda karşılıklarına çıkacak en küçük umudu dahi ne en tatlı söze, ne de en leziz lokmaya değışeceklerdir; çünkü karşı karşıya olduğumuz, basit bir ayaktakımı değil, düpedüz bir halktır, hem de yaşayan bir halk. Ve hiçbir halk da kendi yazgısıyla ilgili böylesi bir sorun karşısında bu denli muazzam boyun eğişlere yanaşmaz; tabii ki bütün umutları silininceye dek; ta ki biz Demir Duvar’daki görünür her gediği tka-yıncaya kadar.”[8]

Siyonist ideolog ve önderlerin tümünün üzerinde hemfikir olduğu bu net mantık ve İngiliz hükümetinin açık desteğiyle, daha İsrail devletinin kurulmasından önce İrgun ve Hagana’ya bağlı milisler Filistin topraklarının dörtte üçünü ele geçirip üzerinde yaşayanları sürmüşlerdi bile. Filistin’deki yerleşimlerin örgütlenmesinden sorumlu Yahudi Ajansı Göçmen Dairesi Başkanı Joseph Weitz 1940’da şöyle yazmaktaydı: “*Şu nokta her birimiz tarafından açıkça bilinmelidir ki, bu topraklar üzerinde iki ayrı halka yer yoktur. Eğer Araplar bu küçücük ülkede yaşayacaklarsa biz hedefimize hiçbir zaman varamayacağız demektir. Öyleyse Arapları buradan uzaklaştırıp komşu ülkelere sürmeliyiz, hem de hepsini. Tek bir köy, tek bir aşiret kalmamacasına...*”[9]

Bu politika, hiç değişmeden süregider:

“*Arap nüfusunu oduncular- dan ve garsonlardan oluşan küçük bir topluluğa indireceğiz.*” (Ben Gurion’un Arap İşleri Özel Danışmanı Uri Lubrani, 1960).

“*Açıkça ilan ediyoruz ki Arapların Eretz İsrail’in bir santimetrekaresini dahi işgal etme hakları yoktur. Siz iyi yürekli, yumuşak huylu insanlar, şunu bilin ki, Adolf Hitler’in gaz odaları bile birer cennet saraydır. Zor, tek yaptıkları ve de tek anlayacakları şeydir. Öyleyse biz de Filistinliler dört ayakları üstünde sürüne sürüne bize gelinceye kadar zorun en şiddetlisini uygulamayı sürdüreceğiz.*” (İsrail Genelkurmay Başkanı

Rafael Eytan, 1983).

“*Filistinli militanları öldürmeye devam edeceğiz. Bu savaşta mucizevî çözüm yok. En etkili mücadele yolu teröristleri tasfiye etmek.*” (İsrail Savunma Bakanı Yardımcısı Efraim Sneh, 2000). [10]

Şu hâlde İsrail Siyonizmi, Araplar’dan arınmış bir Filistin nihaî idealine yaklaşmaya yönelik saldırganlığını, “İsrail’in güvenliği”, giderek 11 Eylül’ün “terörizme karşı savaşım” bahanesiyle maskeleymektedir. Oysa bizzat İsrail devletinin günümüzde nükleer güce erişmiş ve okullara karşı fosfor bombaları kullanmaktan çekinmeyen “terör”ü, en azından eski İsrail Başbakanı Moshe Sharett’in İsrail’in Arap ülkelerini istikrarsızlaştırmak için ne türden örtülü operasyonlar düzenlediğini, Batı Şeria ve Gazze’nin tümünü ele geçirmek üzere girişilen komploları bir bir anlatan günlüklerinin ortaya çıktığı 1960’lardan beri bilinmektedir. [11] Ya da, “kaçak” Mossad ajanı Victor Ostrovsky’nin ABD’li gazeteci Claire Hoy’a “itiraf ettiği”, Mossad’ın ABD istihbarat birimlerini, ABD’nin Ortadoğu’da kendinden yana davranmasını sağlamak üzere nasıl manipüle ettiğine ilişkin manevralardan [12] ...

* * *

Sonuç olarak, son dönemlerde “Siyonizm” ve/veya onunla özdeşleşmiş olan İsrail Devleti’nin değil, Yahudiler’in tartışılmaya başlanması, bir yıkım aygıtına dönüşen Siyonist aygıtın da ekmeğine yağ sürdüğünü söyleyebiliriz..

NOTLAR

- [1] 23 Ocak 2009 günü Mimarlar Odası’nda yapılan söyleşi metni.
 [2] Mahmud Derviş.
 [3] Akt. Dr. Abdul Vahap El Mısıri, “Siyonist İrkçilik Yahudiler’e de Karşıdır”, *Iraq Today*, 16 Ağustos 1979, no. 95, c. 4, ss.18/20. (Makalenin çevirisi için bkz. *Süreç*, 1980/3: 28-29.
 [4] Ralph Schoenman, *Siyonizmin Gizli Tarihi*, Kardelen Yayınları, İstanbul, 1992: 51.
 [5] akt. R. Schoenman, s.52.
 [6] Schoenman, ay. ss.57-58.
 [7] Bkz. Roger Garaudy, *Siyonizm Dosyası*, İstanbul, Pinar Yayınları, 1983, s.31.
 [8] Aktaran: R. Schoenman, a.y. ss.25-27.
 [9] Aktaran: R. Schoenman, a.y. s.34.
 [10] Bkz. M. A. Civelek, S.Çevikarslan, T. Demirel “ ‘Küçük Generaller’in İsyanı (Veya Ortadoğu’nun Filistin’i)”, Y. Demirel ve S.Özbudun (der.), *İsyanın Adı: Filistin. İntifada Kazanacak!*, Ankara, Ütopya Yayınları, 2002.
 [11] Bkz. Livia Rokach, *İsrail’in Kutsal Terörü*, İstanbul, Belge Yayınları, 1984.
 [12] Bkz. Claire Hoy, Victor Ostrovsky, *Hile Yolu*, İstanbul, E Yayınları, 1990.

İsviçre YDG Eğitim Kampı Gerçekleşti

İsviçre'nin Bern kentinde 9.-10.-11. Ocak 2009 tarihlerinde YDG İsviçre Komitesinin organize ettiği bir eğitim kampı gerçekleştirildi. Bir toparlanma dönemi içerisinde bulunan İsviçre örgütlülüğümüzün böylesi bir kamp örgütlemesi ve kampa değişik bölgelerden katılan 20 kişinin tamamının genç olması bir olumluluktur. Birinci gün; Kampın ilk günü olması ve kamp yerine geç saatte varılması nedeniyle ilk gün tanışılıp, eğitim kampının programı ve kampta uyulması gereken kurallar anlatıldı. Ardından Yılmaz Güney'in Duvar adlı filmi gösterildi.

Kampımızın ikinci gününde toplu halde yapılan kahvaltının ardından bu yıl MYK'nın da gündeminde olan „Gençlik geleceğimize“ „Geçmişini bilmeyenin geleceği olmaz“ sloganıyla „68 Kuşağı“ işlendi. Konunun Power-Point eşliğinde anlatılması ve 68 Kuşağının Avrupa ve ABD ayağını da değinilmesi gençlerin bu konuya olan ilgisinin biraz daha artmasında etkili oldu. MYK tarafından belirlenen bu konunun işlenip belli boyutlarıyla tartışılmasının ardından Pratik Work-Shop çalışmaları için 3 grup belirlendi. Grupların biri yine MYK tarafından İsviçre YDG'ye görev olarak verilen pankart çalışmasını gerçekleştirdi. Gruplara ayrılmadan önce pankart yapımında tecrübeli bir arkadaşımız pankart yapımının püf noktalarına deyindi. Grupların ayrılmasından sonra diğer iki grup ise saat 14:00'de Bern merkezinde Filistin halkına destek olmak ve İsrail terörünü lanetlemek amacıyla gerçekleştirilen yürüyüşe katılmak için yola çıktı. Gruplardan biri yürüyüşte kortejde yerini alarak sloganlarda aktif katkıda bulundu. Diğer grup ise yürüyüş esnasında çevredeki insanlarla Gazze'de yaşanan insanlık dışı saldırılarla ilgili önceden hazırladıkları soruları sorarak yaklaşık 10 kişiyle röportaj gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca „Hoch die internationale Solidarität“, „Filistin halkı yalnız değildir“, „Katil Amerika ortadoğudan def ol“ vb. sloganlar atıldı. Yürüyüş İsrail ve ABD bayraklarının yakılmasının ardından sona erdi ve toplu bir şekilde kamp yerine dönüldü. Pratik Work-Shopun ardından Teorik Work-Shop için belirlenen Tiyatro, Hip-Hop,

Filistin, Yunanistan konuları yeniden belirlenen gruplara dağıtıldı. Nasıl bir çalışma yürütüleceğinin anlatılmasının ardından her grup odasına çekilip kendisine verilen konuya hazırlandı. İki saatlik bir hazırlanmanın ardından gruplar 10 dakika boyunca hazırladıkları konuyu oradaki gençliğe sözlü bir şekilde aktardı. Yer yer tartışmaların yaşandığı bu çalışma olumlu olarak değerlendirildi. Work-Shop çalışmalarının ardından toplu halde gidilen bir Restaurant'da akşam yemeği yenildi. Akşam yemeğinden sonra eğlence bölümüne geçildi. Eğlence bölümünün ilk etabında tekrar teorik Work-Shopta belirlenen gruplara ayrıldı. Cumartesi günü işlenen konuların ağırlıkta olduğu bir bilgi yarışması düzenlendi. Yarışmanın sonunda eşit puanlara sahip iki grubun arasında kazananı belirlemek için yazı tura atıldı ve kazanan ekibe ödül olarak seminer odası eğlence için düzenletildi. Yapılan kısa aradan sonra eğlencenin ikinci etabında halaylar çekilerek coşkulu bir şekilde günün programı sonlandı. Daha sonra herkes odasına dinlenmeye çekildi.

Kampımızın son günü olan Pazar günü kahvaltının ardından saat 9:00'da kampımızın son konusu ve İsviçre YDG'nin bu dönemde önemi daha da artan „YDG'nin tanıtımı ve örgütlenmenin önemi“ adlı konu işlendi. Bu konunun da Power-Pointle anlatılması ve İsviçre'nin bu dönemdeki özgün durumuna merhem gibi gelmesi açısından gençlik tarafından ilgiyle dinlendi. Yer yer tartışmalarında yaşandığı konu anlatımının ardından tek tek tüm katılımcılar kampı değerlendirdi.

Şüphesiz ki yaşadığımız ülke olan İsviçre'de YDG çalışmalarının daha ileri bir düzeyde olması gerekmektedir. Ancak uzun bir süredir toparlanmaya çalışan ve hala kendini istenilen düzeyde toparlamada hantal kalan Komitemizin bu faaliyetini kendimizi ve çevremizdeki gençliği eğittiği açısından olumlu görmekteyiz ve önümüzdeki faaliyetlere ısk tutacağı kanısındayız. Bu tür faaliyetlerin ihtiyaçlığı kaçınılmaz bir ihtiyaç olarak kendisini bir kez daha gösterdi. Kamp sonucunda ortak düşüncenin; bu tür faaliyetlerin gelekselleştirilmesi gerektiği oldu.

Stuttgart YDG alanlarda faaliyetlere başladı

Stuttgart'ta yeni yıl tatili sonrası açılan üniversitelerle birlikte öğrencilere yönelik çalışmalar başladı. İlk öncelikle kendi içinde toplanan YDG Stuttgart Komitesi bölgedeki üniversitelere yönelik çalışma programı belirleyerek, ilk olarak Stuttgart-Vaihingen Üniversitesi önünde bir araya geldi. Üniversite içinde ve önünde 250'yi aşkın YDG bildirileri ve dergiler dağı-

tılırken, ilgi gösteren çoğu öğrenciyle sohbet edilerek ilişki kuruldu.

2009 yılında yapılan bu ilk eylemlilik Bologna sürecine dair üniversite çevresine yapılan pullamalarla son buldu.

Gelecek süreçte bölgede var olan diğer üniversitelerin önünde bildiri dağıtımına ve stant çalışmalarına devam edileceği açıklandı.

Avusturya YDG Eğitim Kampı Gerçekleşti

Avusturya Yeni Demokratik Gençlik 7. Dönem Ülke Gençlik Komitesinin bu dönem içerisinde organize ettiği 2. Eğitim Kampı yoğun bir katılımı gerçekleştirdi. Son senelerin en fazla katılımın sağlandığı (35 ile 40 arasında değişen) kamp 6.-7.-8.12.2008 tarihlerinde üç gün olarak Linz kentinde, belirlenen 5 konunun yanı sıra tekniksel, görsellik, oyunlar, materyal, internet, vb. gibi farklı bir çok yöntemin kullanılması yoğun ve dolu dolu geçmesine neden oldu.

İlk gün bu sene 18. Gençlik Kültür Sanat Festivalimizin başlığını alan ve 40. Yıl vesilesiyle de „68 Kuşağı“ işlendi. Konu, o sürecin çıkış noktaları ve içeriği şeklinde anlatılmanın ardından, 68 kuşağının bize öğrettikleri, bıraktıkları ve o dönemden öğrenipte bugün yapmamız gerekenler gibi başlıkların içerdiği Workshop bölümleriyle tamamlandı.

Yine aynı gün gençliğin yoğun bir şekilde ilgi duyduğu müzik tarzı olan „Hip Hop Kültürüne“ yönelik bir arkadaş sunum yaptı. Bu Kültürün çıkış sebepleri, içeriği ve günümüzde ise içeriğinin nasıl boşaltıldığı gibi karşılaştırmalarla anlatılması gençlikte ilgi uyandırdı. Daha sonra konuya yönelik oynanılan bir oyun ile Kampın ilk günü tamamlanmış oldu.

Kampın ikinci gününde ise YDG'nin bu dönemde özellikle üzerinde durduğu, faaliyetler gerçekleştirip bellediği „Bologna Projesi“ üzerine geniş ve uzun bir sunum gerçekleştirildi. Çıkışı, sebepleri, amaçları ve bizlerin bu projeye karşı yapması gerekenler şeklinde ele alınan konu, daha sonra bu projeyi savunan ve karşı çıkan 4 Grup oluşturularak tartışmalar yürütüldü. Bu tartışmalarda gençliğin, özellikle öğrenci gençliğin kendisini direk konu içerisinde bulması ve tartışmalara aktif bir şekilde katılması göze çarpan bir nokta idi.

Daha sonra bu konunun bağlan-

tısı ile yürütülen „Anket çalışmaları“ sonuçları açıklandı. Yine 18. Dönem MYK'nın belirlediği ikinci etap çalışmalarını içeren bir sunum ile „önümüzdeki dönem gerçekleştirilecek faaliyetler“ katılımcılara sunuldu.

Bu sunumların ardından oynanan bir oyunda kendimizi disipline etme islendi. Oyuna yönelik yürütülen ve oldukça uzun süren tartışma ve eleştiri bölümleri Kamp disiplini noktasında iki gün içerisinde yaşanan noktaları açığa çıkarmasıyla oldukça verimli olmuştur. Bu tarz konularda eğitimi olan birkaç arkadaş kamp süresi boyunca gerek konulardan önce ve aralarda yaptıkları kısa ve uzun oyunlarla, zamanımızı faydalı değerlendirme, konulara konsantre olma ve buna benzer bir çok noktaları içermesi kampı olumlu etkilemiştir. Bu günün sonunda ise bir Film gösterimi yapılmıştır.

Kampın son gününde ise „YDG tanıtımı“ gerçekleştirilmiştir. Genel olarak tarihteki olaylara değinilerek, Avrupa'ya göç, bu göç ile yaşanan sorunlar ve YDG'yi doğuranlar nedenlerle tarihinin incelenmesinin ardından YDG'yi tanıtan sunum ile bu gündemde bitirilmiştir.

Gerek üç gün boyunca islenen konulara yönelik, gerekse de genel bilgilerin içerdiği Bilgi Yarışması neler öğrenildiğini açığa çıkarmış olup keyifli anlar yaşatmıştır.

Kampın son bölümünde ise yapılan değerlendirme olumlu şeyler çıkarmış ve bir dahaki organizelere yönelik düşünce ve önerileri de beraberinde getirmiştir.

Genel anlamda çok olumlu geçen bir Kamp olarak değerlendirebileceğimiz bu faaliyet, kolektif yaşantıya ve her birimizin hepimizden bir şeyler öğrenmesine katkılarda bulunmuş ve bu yaratılan olumlu hava ile faaliyetlerimizi daha da sahiplenmeyi bizlere öğretmiştir.

YDG-Avusturya Komitesi

Darmstadtlı Öğrenciler Sokaktaydı

Darmstadtlı öğrenciler 15 ocak günü eğitim için sokaklara döküldü. Hessen eyaletinin birçok şehrinde düzenlenen öğrenci grevinde, eyalet genelinde eğitim düzeyinin düşük olduğu, öğrencilerin okullarda ve gelecek zamanda birçok sorunla karşılaşacağı ve karşılaşacağı öne çıkarıldı.

Saat 10:00'da Luisenplatz meydanında toplanan yaklaşık 3000 kişilik kalabalık yürüyüşe geçti. YDG'liler de yürüyüşte aktif olarak yerlerini almışlardı. 5 YDG'li tarafından dağıtılan bildiriler yoğun ilgi odağı olduğu görüldü. Öğrencilerin tecrübesizli-

ğinden dolayı YDG'liler slogan atma sorununu üstlendi ve kitleyi slogan atmaya teşvik etti.

Darmstadt merkezinde birçok kez "Wir sind hier, wir sind laut, weil man uns die Bildung klaut!" (Burdayız, haykırıyoruz, çünkü eğitimimiz çalınıyor), „Bildung für alle – und zwar umsonst“ (Herkeseye parasız eğitim) sloganları atıldı.

Darmstadtium binasına doğru yürüyen kitle orada açıklama yaptıktan sonra, yine miting alanına doğru yürüdü. Alanda konuşmaların ardından grev sona erdi.

KARANLIKTAKİ GÖLGE OYUNLARI

Yemyeşil gözleri vardı, uçsuz bucaksız okyanusları hatırlatırdı. Altın sarısı saçları vardı, kıvrır kıvrır yüzüne düşer, rüzgarda dalgalanır, ensesini okşardı. Uzun boylu, asil duruşlu bir delikanlıydı.

1950 yılında anasını-babasını sevinçten havalara uçuran bir hediye idi o. Ailenin tek çocuğu, tek oğlu, tek varlığıydı Özgün. Yıllarca onu tüm kötülüklerden korudu onun anası-babası. Her kötü gözden sakındılar. Emekleri Özgün içindi. Onu okutabilmek, adam olmasını, rahat bir yaşam sürüşünü görebilmek onların tek hayali ve tek amaçlarıydı. Annesi tarlalarda, babası fabrikalarda çalışarak az da olsa para kazanarak evlatlarını beslemiş 18 yaşına getirmişlerdi. Özgün üniversiteye başlayacaktı. Ailesi onunla gurur duyuyordu. Oğulları okumasaydı, binaları olmuş, fabrikaları olmuş, neye yarardı. Bir dikili taşlarının olmamasına razıydı, yeter ki tek evlatları, tek fidanları kendini kurtarsın onlara yeterdi.

Üniversitede gün geçtikçe, Özgün yapılan haksızlıkların farkına varıyordu ve buna göre kendine bir arkadaş ortamı yaratmıştı. Hepsi yiğit delikanlılardan ve kızlardan oluşan bir birlik olmuşlardı. Okullarda, üniversitelerde olsun, fabrikalarda, tarlalarda olsun, her yerde bir ezen vardı. Özgün ve arkadaşları kendilerini ve ailelerini de ezilenler arasında görmüşlerdi. Bu onların içinde büyük bir hırs duygusu uyandırmıştı.

Özgün gece gündüz bir yandan okuyordu bir yandan da geçinebilmek ve ailesini geçindirebilmek için çalışıyordu. Hiçbir iş onu yormuyordu. Her şeyi göze almıştı: Türkiye'ye sesini duyuracaktı!

Hayata ve zulme inat her zaman gülümsüyordu, fakat bu gülümsemenin ardında aslında fırtınalar kopuyordu. Kafasına koymuştu, bu düzeni değiştirecekti. Okuldan ve işten zaman buldukça, arkadaşlarıyla toplanır, değişik ortamlara girip gencini-yaşlısını aydınlatmaya ve içlerindeki isyanı dile getirmeye çalışırdı.

Bu olaylar gelişirken Özgün'ün bilmediği çok değişik boyutta mücadele veren biri vardı. Eylül, Özgün'ü kendini bildi bileli tanırdı. Onu senelerdir büyük bir hayranlıkla izliyordu. Onun verdiği

bu büyük devrim mücadelesi onu her zaman çok etkilemişti. İçinde beslediği, büyüklüğüyle dağları-taşları kışkırtan bu sevgi, gün geçtikçe daha da büyüyordu. Özgün'ün Eylül'e bir bakışı onu alıp başka diyarlara götürüyordu. Onun varlığında tüm sorunlarını sıkıntılarını unutuyordu. Özgün'ün ona verdiği güven duygusu hiçbir şeyle eşdeğerde değildi.

Özgün'ün bir yoldaş olarak gördüğü Eylül, ona sırlıslam aşığı.

Artık o gün gelmiş çatmıştı. Eylül'ün içi içini yiyordu. Eğer bu sırrı biraz daha kendine saklasaydı, o büyük aşk onu yiyip bitirecek gibiydi. Her gün canından bir parça koparıyordu bu duygu. Sonunda Eylül tüm cesaretini toplayarak Özgün'e açılmaya karar vermişti. Karşısına geçip her şeyi anlatacağı. Senelerdir süren bu hasretliğin sonlanmasını planlıyordu. Artık özlem duymak istemiyordu. Ama her cevabı göze almıştı, çünkü o da biliyordu ki devrimci-ler ölümle nişanlıdır.

O gece (17/18 Temmuz 1968) Hukuk Fakültesi öğrencisi Vedat Demircioğlu yurt penceresinden atıldı. 24 Temmuz 1968: Vedat Demircioğlu yaşamını yitirince İstanbul'da öğrenciler yürüdü, gençlerle polisler arasında yer yer çatışmalar oldu ve bu çatışmalarda Özgün, yoldaşına yapılan bu hain saldırının hesabını sorarken vuruldu. Bir yiğit daha can vermişti.

Kara haberi erken alan Eylül'ün dünyası yıkılmıştı. Özgün'e onu ne kadar sevdiğini söyleyememişti. Yıllardır çektiği hasretliği bitirmeyi düşünürken bu hasretlik sonsuzluğa adımını atmıştı. Bir daha onu göremeyecekti. Onun o yeşil gözlerine dalamayacaktı. Her zaman düşlediği gibi o sarı saçlarını okşayamayacaktı. Hep hayal ederdi; bir gün elini tutsa bir daha asla bırakmayacağını. Bu düşüncelerde bile kalbi titriyordu Eylül'ün. Gözyaşlarına hakim olamıyordu artık. Üstüne bir ağırlık çökmüştü, altından kalkamıyordu. Çaresizlik Eylül'ün içinde genişliyordu....

Burcu

YDG 18. festivalinde birinci olan öykü

--KEŞKE--

keşkelerle başlayan bütün cümleler çok anlamsız ve bu yüzden hala hasar tespiti yapamadık geçmişimize dair ama yine de keşkelerle başlayan cümleler başlıyor gece gece edebiyattan yoksun sen en az edebiyat kadar yoksun

neden? neleri? nasıl?
kaybettik, bilinmez ama,
keşke hayat okulunu hiç geçemeseydik.
sınıfta kalsaydık,
en tembel olabilmek için yarışsaydık

ne çocukluğumuzu kaybetseydik
ne çocuksu duygularımızı
ne de en içten sevmelerimizi
ondört yaşında elimize ayrılık bileti verilmeseydi
ve biz uçak kanadında ayrılık türküsü olmasaydık

hala keşkelerle başlıyor gece,
hala keşkelerle devam ediyor.
ve ben hala kalbimin loş koridorlarında...
o çocuğun çığlığını duyuyorum.
ne zaman huzur içinde başımı yastığa koysam,
gece yarısı kan, ter içinde
çocukluğumun gözyaşlarına uyanıyorum.

çocukluğum anılar okyanusunda,
bir deniz feneri yalnızlığı.
çocukluğum buğulu camlar arkasında
hasrete nöbet bir gece.
ve ben hala çocukluğumun ellerinden tutabilmek için
keşkelerle başlıyorum geceye ...

keşke , keşke diyorum
``ellerinden tutup , gözyaşlarımı silebilseydim``
yıllar önce kaybettiğim çocukluğumun...

VOLKAN AKALIN

27.06.08

YDG 18. festivalinde birinci olan şiir

AHM-ATİK Haber Merkezi

| Medya olabilmemenin koşullarını yaratmalıyız |

İnsanlık her dönemde iletişim ve diyalog yollarıyla en yakın çevresinden en uzağına kadar ihtiyaç duyduğu bilgilere sahip olabilmıştır. Teknolojinin ilerlemesi ve yaşam şeklinin üretime orantılı olarak değişmesiyle birlikte bugün, tarihte hiç mümkün olmayan bir biçimde haberleşmenin ve bilgiye ulaşmanın koşulları mevcut. 'Uzaktan uzağa iletişim' kategorisine baktığımızda haberleşme araçları, Kızıldeniz dumanla haberleşmesinden başlayarak günümüzde bu özgüldeki en güçlü araç olan televizyona kadar gelişmiş ve toplumsallaşmıştır. Kitle iletişim araçları veya medya olarak adlandırdığımız bu araçların içerisinde diğerlerine oranla çok daha hızlı gelişim gösteren İnternet ise özellikle son 10 yılda yaşama nüfuz etmiştir. İnternet Demokratik Kitle Örgütlerine çok önemli olanaklar sağlamakla birlikte, acil görevleri de beraberinde getirmektedir.

| İnternet neden önemlidir? |

İletişim araçları içerisinde en son gelişen araç. Dünya genelinde milyarlarca bilgisayarı birbirine bağlayan İnternet, hayatın birçok alanında kullanılabilir hale gelmiştir. Bu yaygınlığı ve dünyanın her alanında bulunması önemlerinden bir tanesidir. Nitekim bu yaygınlığı hem dünyanın birçok farklı yerine, hem çok sayıda insana, hem de çok sayıda mevcut olan bilgiye ulaşmanın olanaklarını sağlar. Ama genel olarak değerlendirildiğinde en önemli özelliği herkesin bu iletişim araçlarının aktif bir bileşeni olabileceği gerçeğidir. Bu özelliğin anlamı, isteyen herkesin az bir emekle, az bir harcamayla, çok büyük, anlamlı ve or-

tak değerleri yaratabileceğidir. Ve bu interaktif özellik İnternet'i telefon ve televizyon gibi iletişim araçlarından ayırmaktadır.

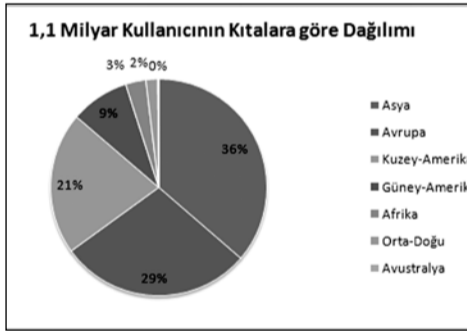
Bazı istatistikler, İnternet'in gelişim hızını ve yaygınlığını anlamak için bize önemli bir tablo çiziyor:

- yüzde 35.8'i Asya'da (398.7 milyon kişi)
- yüzde 28.3'ü Avrupa'da (314.8 milyon kişi)
- yüzde 20.9'u Kuzey Amerika'da (233.1 milyon kişi)
- yüzde 8.7'si Güney Amerika'da (96.3 milyon kişi)
- yüzde 3'ü Afrika'da (33.3 milyon kişi)
- yüzde 1.7'si Ortadoğu'da (19.4 milyon kişi)
- yüzde 1.6'sı ise Avustralya'da (18.4 milyon kişi)

2007 yılında yapılan bu araştırmaya göre diğer ülkelere göre 61. sırada yer almasına rağmen Türkiye genelinde 16 milyonun üzerinde insan İnternet kullanıyor. Diğer taraftan İnternete bağlı bilgisayar sayısı 1992 yılında bir milyon iken, günümüzde 1 milyar 115 milyona ulaşmış durumda. 2006'ya oranla İnternet kullanımı 2007 yılında yüzde 208 oranda artış göstermişti.

Devamla, günlük olarak İnternet kullanıcılarının sayısı arttığı gibi, hangi amaçla kullanıldığı da bir değişim trendi göstermektedir. Daha öncesi süreçte email ve mesaj sistemleri üzerinden haberleşme/konuşma özelliği ağır basarken, buna zamanla bilgiye ulaşabilme ve daha sonra da güncel olan bilgiye ulaşma özelliği eklendi. Örneğin günlük haberler artık artan bir şekilde İnternet üzerinden takip

ediliyor, online ansiklopediler/kitaplar aracılığıyla güncel ve geniş yelpazeli bilgiler sunuluyor. Ve şu an bu gelişim her zaman olduğundan daha fazla bir şekilde kitapların ve kağıt üzerine basılan gazetelerin zamanla yok olup olmayacağını tartışıyor. Özellikle reklam gelirlerinin azaldığı bu dönemde gazetelerin artık basılmaması gerektiğini savunanlar çoğalmış durumdadır,

ki gazete masraflarının yüzde 70'ini baskı ve dağıtım oluşturuyor.

Yine son döneme ait gelişen özelliklerden bir tanesi İnternet'teki katılımcılığın artmasıdır. Sosyal ilişki siteleri üzerinden hızla gelişen, blog (İnternette günlük) mantığının yaygınlaşmasıyla ve milyonlarca insanın bilgi ekleyerek oluşturduğu dev bilgi depolarıyla birlikte oturan bu katılımcılığın özü herkesin İnternet'te istediği şeyi yayımlayabileceğidir. Başka bir deyimle, her isteyen kendine kısa sürede, teknik olarak fazla bilgisi olmadan, para ödemedi bir site hazırlayabilir, herkesin okuyabileceği ve bulabileceği şekilde birşeyler yazabilir, görüntüleyebilir. Açık ki bu yönün gücü, fiziki olarak farklı yerlerde olan insanların çok kısa zamanda birbirlerine bilgi gönderebilmelerinde yatmaktadır.

Ardından bu bilgilerin bir merkezde, yani bir sitede yayımlanması gerçekleştirilebilir.

Kısacası, yaygınlık, güncellik ve interaktif özellikleriyle İnternet kullanımının hayatlarımızda önemli bir yer aldığını söylemek doğru olacak. Ve bu gerçekten hareket ederek bakarsak, İnternetin bu özellikleri hayata müdahale etmek için, hızlı ve yaygın biçimde kendi gündemimizi duyurmak için ATİK olarak bizlere çok önemli fırsatlar sunuyor.

| ATİK Haber Merkezi oluşumu |

Topluma siyasal olarak belirli görüşleri iletme ve ortak hedeflenen için harekete geçilmesini sağlama amacıyla olan devrimci ve demokrat kurumlar için bu özellik ve genel olarak yaygınlığı, İnternet'i kullanmayı ve İnternet'te var olmayı dayatır. Milyonlarca insanın, günlük olarak, saatlerce kullandığı bir aracın kullanılması hem bir zorunluluk, ama daha önce de değindiğimiz gibi aynı zamanda önemli bir olanaktır.

ATİK bu doğrultuda Ocak 2003 yılında İnternet'teki yaşamına başladı. Çok tecrübesiz olmanın ve yeni bir faaliyet alanına açılmanın getirdiği sorunları uzun dönem çözmekte zorlandı. Teknik donanım eksikliği belki de en az sorun yaratan noktaydı. En çok zorlanılan konu, ATİK bildirimleri, faaliyet haberleri ve afişlerin zamanında yayımlanmasıydı. Belirli ölçüde kavrayışsızlıktan, belirli ölçüde de gerçekliğinin el vermemesinden kaynaklı olarak site sorumluluğu tek tek kişilerin görevlendirilmesiyle yürütülmeye çalışıldı, bunda ise bir bütün olarak

başarılı olunamadı. 2007 yılının sonlarında ATİK tarafından oluşturulan bir komite aslında bu gereksinimin ihtiyacı olarak ortaya çıktı.

Her alanda kurumsallaşmanın hem zorunluluğu hem de zorluğu yeni bir süreçte kendini gösterdi. ATİK tarafından yapılan toplantılar sonrasında yeni süreç için varolan ihtiyaçları karşılamak amaçlı tartışmalar yürütüldü ve kararlar alındı. Oluşturulan komite, önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirmek için yoğun bir emek ve çaba harcayarak, ATİK sitesi üzerinde yapmayı planladığı şeyleri hayata geçirmeye başladı. ATİK'in Haber Merkezi oluşmuş, atılan tohumlar yeşermeye başlamıştı.

| AHM'nin attığı adımlar |

Oluşumuyla birlikte AHM-ATİK Haber Merkezi olarak hedeflenen en önemli şeyin günlük haber sitesi oluşturmak olduğunu söylebiliriz. Bu hedefin, ATİK sitesinin her gün ortalama 2-3 yeni haberle güncellenmesi anlamına geldiği gibi, bu haberlerin başka sitelerden kopyalanması yerine, farklı kaynaklardan yapılan araştırmalar sonucunda AHM tarafından düzenlenmesi ilkesinin üzerinde duruldu. Güncel olayların ATİK düzenlemesi ve yorumuyla ele alınması, siteyi herhangi bir haber sitesinden farklı olarak ATİK Haber Merkezi haline gelmesine olanak sağlayacaktı. Aynı zamanda ele alınan haberlerde seçici olunacak, başta Avrupa'daki devrimci-demokrat çevreler hakkındaki yazıların yanısıra, tüm dünyadaki muhalif gelişmelerin, halk hareketlerinin haberlerini yansıtan bir projektör olma görevini üstlendi AHM. Tüm bunlar içerisinde de esas olan konfederasyon, federasyon, kadın faaliyetleri ve gündemlerinin, yani bir bütün olarak ATİK ailesinde yaşanan gelişmeleri bir merkezde toplamaktı. Bu hedeflere ulaşmada büyük adımlar atıldığını ve yeniliklere, başarılarla imza atıldığını söylebiliriz.

Grafikte de görülebileceği gibi, AHM'nin 2007 yılının sonunda çalışmalarına başlaması sonrasında site içerisindeki haber sayısı hızlı bir şekilde artmıştır. Afişler, yeni bölümler, kampanya duyuruları, bildirimler, önemli açıklamalar ve güncel gelişmelerin siteye akışının sağlanmasıyla, ilgi büyük oranda bir artış göstermiştir. Siteye

yapılan ziyaret sayısı artmış ve ATİK ailesinin sesi olma yönünde, bilgilerin merkezileştiği yer olma yönünde hızlı ve büyük adımlar atılmıştır. Köşe yazılarının yerleştirilmesi, UPOTUDAK, Yeni Kadın ve federasyonların gündemlerinin siteye taşınması, çeşitli zirvelerin ve protesto süreçlerinin materyallerinin sitede toplanmasıyla, daha işlevli ve daha içerikli bir hale getirilmiştir.

Bunun dışında AHM olarak atılan en önemli adımlardan bir tanesi de kolektifin oluşturulması ve harekete geçirilmesidir. AHM'nin esas bileşenlerinin bir komite halindeki çalışma tarzı, tüm eksiklik ve zorluklara rağmen, medya olabilmenin koşullarının zorlanması gerektiği gerçeğini gündemleştirmiştir. Kısa bir zamanda atılan ve elbette geliştirilmeye fazlasıyla ihtiyaç olan adımlar, ATİK içerisinde bir ilgi ve katımlılığın geliştirmişti. En önemlisi de geçmişteki eksikliklerden bir kopuş, yıkılan güvenlerin tekrar güvene dönüşmesini sağlayarak, ATİK olarak istediğimizde yaratabileceğimiz sonsuz değerlerin ve gücümüzün bir göstergesi olmuştur.

| Önemli görevler bizi bekliyor! |

Her ne kadar belli adımları atmış olsak da, hem diyalektiğe, hem de varlık sebebimize uygun olan anlayış, bu adımların geliştirilmesi gerektiği anlayışıdır. Bu anlayıştan hareketle AHM olarak önümüze koyduğumuz hedeflere değinmek ve varolan ihtiyaçlar üzerinde durmak istiyoruz. Nitekim AHM oluşumu içerisinde proje şeklinde ele alınan kararların 3 önemli sacayağı vardır:

1. Kurumsallaşma
2. Yeni site çalışması
3. Muhabirler ağını oluşturmak

Kurumsallaşmadan bahsederken bugünkü aşamada anladığımız şey, ATİK Haber Merkezi'nin bir kolektifin ürünü olarak sistematik ve düzenli bir çalışma tarzını oturtması ve belirli oranda oluşan yayın anlayışı çerçevesinde kişilerden bağımsız olarak varlığını sürdürebilmesidir. Bu, bir başka deyimle, bir haber/yayın anlayışı çerçevesinde sürekliliği sağlanmış bir kolektifin oluşması anlamına gelmektedir. Her kurumsallaşma gerçeğinde olduğu gibi bu özgülde de ihtiyacımız olan şey, belirli standartların netleşip yazılı hale gelmesinden geçmektedir. Yani haber konularının seçiminin nasıl ele alınacağından tutun da, yorumlarımızın içeriği, sitenin güncellenme metotları, iletişim ve denetim mekanizmaları, düzenli-

lik ve buna benzer birçok konuyu ve sorunu kapsamaktadır. Bunların netleşmesi elbette bir sürecin, farklı fikir ve düşüncelerin tartışmasının ve netleşmesinin sonucunda ortaya çıkabilir. Netleşme sonucunda oluşturulan protokoller ise AHM'ye yeni katılımcıların hızlı bir şekilde dahil edilebilmesini beraberinde getirecektir, ki bu da bilgi ve birikimin yazılı hale gelmesinin can alıcı önemini göstermektedir.

Diğer önemli sorunlarımızdan bir tanesi de sitenin yenilenmesi sorunu. Bu noktada alınan karar ise; hem görsel anlamda çekici olan, hem de yeni teknolojik altyapılarla donatılmış, daha güvenli ve daha kolay güncellenebilir bir site hazırlamaktır. Bu çalışmanın son aşamalarında olduğumuzu söylebiliriz. Hazırlanan yeni site, daha hafif ve daha güvenli olan bir altyapı üzerinde kurulmuş olmasından kaynaklı önemli avantajları da beraberinde getirmektedir. Hem güncellenmesi, hem de yeni fonksiyonlar eklenmesi kolaylığı sağlayan bu altyapı, aynı zamanda Le monde, Times, China Digital Times, CNN, BBC, Fox, Reuters Haber Ajansı, Harvard, British Columbia, Melbourne, Florida ve Berlin Üniversitelerinin sitelerinin kullandığı altyapının aynısı. Sitede şu an yeni eklenen bölümler içerisinde RSS[1], Resim ve Video Galerisi, ATİK Televizyon bölümü, Yayınlarımız, E-mail Listesi, Takvim ve Dernek adresleri bölümleri mevcuttur. Tabiki bu sitenin oluşturulmasından sonra her gün güncellenmesi, bakımının yapılması, yeni bölümlerin eklenmesi, bannerlerle renkleme daha çekici hale gelmesi gereksinimi devam etmektedir. Sitenin oluşturulması bir adımdır elbette, ama önemli olan onun sürekliliğinin sağlanmasıdır.

Son olarak hedef ve ihtiyaç noktasında bahsedebileceğimiz ayak, gönüllü muhabirler ağına oluşması sorunudur. Çünkü bir sitenin çekici hale gelmesi için gerekli olan en önemli şey ihtiyacı karşılayacak, güncel, bir çok ülkeyi ve gelişmeyi kapsayacak haber akışının sağlanmasıdır. Sitenin renkleri, fonksiyonları ve dinamizmi sadece tali planda bu haberlerin sunulması ve görsel olarak süslenmesi işlevini görmektedir. Günlük takip ettiğimiz çeşitli Türkiyeli ve Avrupa'da basına ve haber ajanslarına baktığımızda bu gerçekliği daha iyi anlayabileceğiz. Bunun sağlanabilmesinin yolu da her ülkede gönüllü olarak dönem dönem o ülkedeki gündemi, gelişmeleri, halkın psikolojisini daha yakından takip ederek haber gönderebilecek, yorumlar yazabilecek, resimler ve diğer materyallerle AHM'yi zenginleştirebilecek muhabirlere ihtiyaç var. Nitekim bizler de sitemizde ATİK ve özellikle onun bulunduğu ülkedeki faaliyetleri, ilgili olduğumuz sosyal,

ulusal ve muhalif anlamda gelişen her sesi yansıtmak diye bir sorumluluğu üstleniyoruz ve bunun gerekliliklerini yerine getirmek istiyoruz.

| Sonuç olarak |

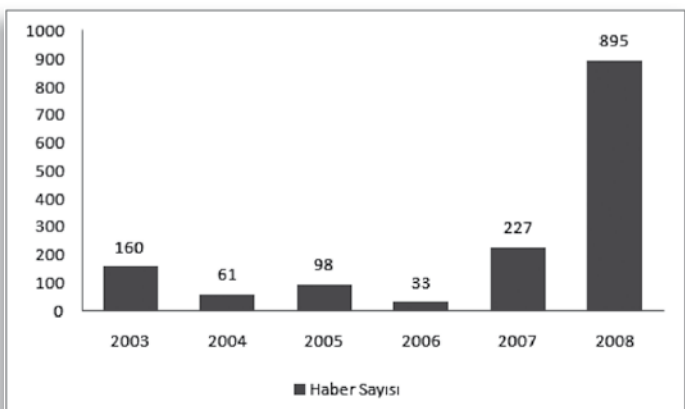
Sonuç anlamında özetlemek gerekirse; İnternetin kendine has olan özellikleri onu tüm dünyada yaşamlara nüfuz eden bir araç haline getirmiştir. Bu gerçeklikte onu 'medya olma koşulunu zorlamak' olgusuna oldukça uygun ve kullanılabilir bir araç haline getirmektedir. Her ne kadar bu noktada uzun yılların çabası belli sorunları beraberinde getirse de, günümüz koşullarında, ATİK olarak ATİK Haber Merkezi oluşumuyla birlikte kendi sesimizi ve dünyadan gelen sesleri kendi ağzımızla internet üzerinden 'ilgililere' duyurmanın yolunda önemli adımlar atmış bulunuyoruz. Halen kurumsallaşma ve haber akışını yeterli düzeyde oluşturamamış olsak da, bu noktada ATİK ailesinin katkılarıyla birlikte önemli başarılarla imza atacağımızın bilincindeyiz.

Bir yolu adımlamanın önkoşulu, o yolun adımlanması gerektiğini bilince çıkarmaktan geçer. Eğer sınıf mücadelesi içerisindeki yerimizi daha iyi kavrarsak, atmamız gereken adımları da bu doğrultuda anlayabiliriz. Çünkü sınıf mücadelesi içerisinde kullanılacak her araçtan yararlanmanın, daha hızlı, daha kolay haberleşmenin, alanlardaki birikim ve tecrübeleri bir merkezde birleştirmenin gerekliliği artık bugün düne oranla çok daha yakıcı ve zorunlu.

AHM'nin daha da ileriye sıçrayabilmesi için ATİK ailesinin bir bütün olarak desteğine ihtiyacı olduğu kesin. Bu konuda özellikle yazılar, sitedeki haberler, burada dile getirdiğimiz düşünceler hakkında herkesten eleştiri ve önerilerini bekliyoruz. Tartışarak, düşünceleri birleştirerek, olumsuz olanları eleyip, bizi ileri taşıyabilecek düşüncelerle hareket edip, bugün attığımız önemli adımları yarın daha da güçlendirmenin yolunu aramalıyız. Bunun dışında AHM'ye düzenli ve dönem dönem katkı sunmak isteyen, haber yazmada, resim, video göndermede herkesi duyarlı olmaya ve katkı sunmaya çağırıyoruz. Medya olmanın önemini kavrayarak hareket etmeli, medya olmanın koşullarını zorlamalıyız.

AHM-ATİK Haber Merkezi

Atik2@atik-online.net

1 RSS: İnternet kullanıcıları RSS teknolojisi ile düzenli olarak içerik sunan sitelere abone olabilir ve çeşitli RSS istemcileri sayesinde içeriği takip edebilir. Site yöneticisi veya sahibi bu hizmeti sunmak için bir takım teknik düzenlemeler yapmalı ve uygun formatta XML'i RSS istemcisi talep ettiğinde göndermelidir. (Kaynak: <http://tr.wikipedia.org/wiki/RSS>)

DEKÖP-A'dan Kampanya

"Sermayenin Güvenliği, Bizim Güvencesizliğimizdir"

Baskı Yasalarına Hayır!

"Güvenlik paketleri"
iptal edilmeli!

Sınırdışı cezaevleri
kapatılmalı!

Ordu iç güvenlikte
görevlendirilmemeli!

Devlet terörü
uygulamalarına
son verilmeli!

Anti terör
yasaları iptal
edilmeli!

129/a-b maddeleri
iptal edilmeli!

Herkese eşit
sosyal ve siyasal
haklar tanınmalı!

Europol dağıtılmalı!

Avrupa Demokratik Kitle Örgütleri Platformu (DEKÖP-A)

Anti-terör yasaları, devlet terörü yasalarıdır; sermayenin güvenliği için saldırının hedefinde temel insan hak ve özgürlükleri vardır!

Nedir Terör? Neden "anti-terör" yasaları?

"Terör"; savunmasız sivil halka yönelik korku, sindirme, yıldırma, baskı altında tutma amacıyla kullanılan şiddet biçimlerinin bütünüdür. Fakat emperyalist-kapitalistler, toplumda "terör" umacası yaratmak, işçi ve emekçi yığınları manipüle etmek amacıyla terör kavramını kendi sınıfsal amaçları, ihtiyaçları ve hedefleri doğrultusunda güncellemekte ve tanımlamaktadırlar.

Psikolojik savaşın bir unsuru olan "terör", emperyalist-kapitalist sistemin derinleşen krizlerini sorunsuz aşabilmeleri için çok yönlü kullandıkları önemli silahlardan biri haline gelmiştir. Bazen işgal savaşlarının bir aracı, bazen toplumsal muhalefet güçlerini sindirmenin, susturmanın bir aracı ve bazen de provokasyon araçlarından biri olmuş/olmaktadır.

1997 yılında toplanan NATO'nun kurmayları "21. yüzyılda NATO ve Güvenlik" konusunu temel gündemleri olarak ele almış ve şu değerlendirmeleri yapmışlardı: 21. yüzyılda ekonomik eşitsizliklerin artacağını ve ayaklanmaların önünün alınamayacağını tespit etmiş ve yeni güvenlik paketlerine ihtiyaçları olacağını altını çizmişlerdi. Yine burada NATO ve NATO üyesi ve müttefiklerin uluslararası çıkarlarına zarar veren her eylemi "terör" olarak tanımlamışlardı. Ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini ise "terör" olarak nitelemişler, "kara liste"ler oluşturmuşlardı.

Son yıllarda birçok Avrupa ülkesinde çıkartılan "anti-terör", "güvenlik paketi" vb. isimler altındaki baskı yasalarının tamamı, emperyalist kapitalistlerin 1997 yılında tespit ettikleri toplumsal patlamalardan duydukları korkunun yarattığı basınçtır. Kendilerini güvenceye alma çabalarından başka bir şey değildir. Çünkü emperyalist-kapitalist krizin asıl yükünü çeken işçi ve emekçi yığınlarında biriken öfke ve çelişkiler her geçen gün daha fazla artmakta, sınıf çelişkileri keskinleşmektedir.

Bu nedenle, çekmecelerinde hazır tuttıkları paketleri 11 Eylül sonrası bir bir açarak gündeme aldılar, meclislerinden gürültüsüz-patırtısız geçirdiler. Tüm çıkarılan "güvenlik paketleri", "terör" yasaları, emperyalistlerin "şüphesi" üzerine kurgulanmaktadır. Devlet terörüne yasallık getirilirken, "terör şüphelisi olmak", "terörist olma potansiyeli taşımak", "terörist olduğu kanaati" bulunmak bile insanların fişlenmesi,

takip edilmesi, izlenmesi, tutuklanması, sorgulanması, cezalandırılması, beynine kurşun sıkılması/yargısız infaz edilmesi, öldürülmesi; örgütlerin, kurumların yasaklanması, kapatılması ve baskılara uğraması için yeterli olmaktadır.

Anti-terör yasaları her ülkede ayrı özgünlükler taşısa da, Avrupa Birliği konseptinde ortaklaşan, birleşen ve birleştirilmeye çalışılan saldırı yasaları ve organları da bulunmaktadır. Avrupa ordusunun kurulması, istihbarat örgütlerinin ortak çalışması ve karşılıklı bilgi alışverişi anlaşmaları, "suçluların iadesi" sözleşmesi ortaklaştıkları temel noktalardandır.

Çıkarılan yasalar ve yapılan anlaşmalar, işçi ve emekçilerin yaşamında artık artarak hissedilmeye başlayacak olan bir kölelik olacaktır.

Yaşam Hakkımız Tehdit altında!

Yıl 2007, Temmuz ayı... İngiltere-Londra Metrosu'nda merdivenleri koşarak inen Brezilyalı bir elektrik teknisyeni olan Charles de Menezes, kafasına yakın mesafeden 7 kurşun sıkılarak öldürüldü. Nedeni, "anti-terör" yasalarınca "şüpheli" hale getiren kalın ceketli olması ve koşması...

Özel Yaşam Gözetim Altında!

Kişiyeye ait özel bilgileri kapsayan DNA örnekleri, ulusal köken, dini inanç, siyasal görüşleri ve eğilimlerine göre insanları fişleyen "bilgi bankası"nın kurulması; mahkeme kararı olmaksızın polisin ve istihbarat birimlerinin kişinin özel yazışmalarını, özel bilgilerini alması, telefonlarını dinlemesi, e-mail, msn görüşme ve yazışmalarının denetlenmesi ve kayıt altına alınması gibi pek çok noktada özel yaşam tamamen gözetim altına alınmaktadır. Yatak odalarımızın bile gözetlendiği toplumsal bir travmaya doğru iteleniyoruz... emperyalist-kapitalist güçlerin kendi güvenlikleri için karşılarında, dikiz aynalarında, dinlenme alanlarında çırıl çıplak soyulmuş olarak tutuluyor, bunu hissettiriyoruz.

Söz, Eylem ve Örgütlenme Haklarımız Yok Ediliyor!

"Anti-terör yasası": özgürlük için mücadele edenlere yasaklar, demokratik kurumların kapılarına kilit, çalışanlarına gözaltıdır.

Anti-terör yasalarıyla, demokratik ve meşru dernekler, kurumlar üzerinde baskılar ve baskınlar yaygınlaştırılıyor. "Kara Liste"ler oluşturuluyor. Çalışanları, yöneticileri gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. İnsanların haber alma hakları engelleniyor...

"Anti-terör", "Güvenlik yasaları"nda, egemenleri rahatsız eden direnişler, isyan hareketleri, başkaldırıları, eylemler ve buna önderlik eden örgüt veya bireyler "terör örgütleri" ve "terörist" kapsamı-

na alındığı gibi bu eylemleri ve bireyleri destekleyici söz söyleme, konuşma, yazı yazma, açıklama yapmak bile **"dolaylı tahrik"** olarak tanımlanmakta ve suçlu görülmektedir. Bu nedenle her yıl 30 bin civarında insan, "Kırmızı Liste" denilen "terör listeleri"ne alınarak yargılanmaktadır. Neden yargılandığını sorma hakları bile engellenmektedir.

Gözetim süreleri her geçen gün artırılmakta, soruşturma süresince dosyalar üzerinde gizlilik kuralı getirilmekte, "şüpheli" ile insanlar kolaylıkla gözaltına alınmakta, tutuklanmakta, gösteri ve toplanma hakları, seyahat özgürlükleri sınırlandırılmaktadır.

"Kara Liste" olarak da tanımlanan listede, 400'ü aşkın örgüt bulunmaktadır. Bunların ezici çoğunluğu ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren, işgale karşı direnen ve mücadele eden örgütlerdir. "Anti-terör" yasalarının oluşturduğu listeler sonucu Fransa, Belçika, Almanya, İtalya, İspanya, Çek Cumhuriyeti ve Slovakya gibi ülkelerde; ilerici, devrimci parti ve örgütler, demokratik kurumlar polis ve özel tim baskınlarına uğramakta, yasaklanmaktadır. Sadece Alman devleti Ocak 2007'den beri en az 10 defa Kürtlere ait ev ve YEK-KOM üyesi derneklere baskın düzenledi. Bu baskınlarda 200'ü aşkın dernek, ev ve işyeri arandı, yüzlerce kişi gözaltına alındı. Onlarcası tutuklanarak cezaevlerine kondu. Kürt TV'lerden Roj TV Almanya'da yasaklandı, Özgür Politika gazetesi kapatıldı. Yeni Özgür Politika gazetesi gözetim altında tutulmakta, muhabirleri **"gizli örgüt üyesi"** gibi görülerek izlenmektedir. Kimi devrimci yayınlara yasak yayın uygulaması getirilmektedir. Almanya, Fransa, Belçika'da Kon-Kurd üyesi derneklere yapılan baskınlar dışında Anadolu Federasyonu üyesi, ATİK üyesi derneklere, Kızıl Yardım Örgütü (SRI), Bloc-ML, Komünist Tutsak Aileleri Derneği, İlerici Genç Araplar Birliği (UJPA), Özgürlük ve Dayanışma Komitesi üye ve çalışanlarının evlerine eşzamanlı yapılan baskınlarda birçok insan gözaltına alındı, eşyalarına, telefonlarına, bilgisayarlarına el kondu. Yine İspanya'da İspanya Komünist Partisi-Yeniden'e, Herri Batasuna'ya, ANV, ETA'ya ve İtalya'da Yeni Komünist Parti-İnşası'na yönelik Fransa ile ortak operasyonlar düzenlendi.

Kimileri tutuklandı, haklarında 129/a-b maddelerinden davalar açıldı. Kimi kurumların faaliyetleri durduruldu. Örneğin; Kürt politikacı ve yazar Muzaffer Ayata politik çalışmaları nedeniyle ceza aldı, Hasan Boran, KNK üyesi Cenap Yeter, Avukat Ahmet Düzgün Yüksel, Gazeteci Hasan Subaşı ve hala cezaevinde tutulan Önder Dolutaş* iade amaçlı tutuklanmış, sınırdışı etme saldırılarının hedefindedirler. Duisburg'ta Almanyalı anti-faşistlerin Demokrasi ve Kültür Derneği'nin faaliyetleri, Irak'taki işgal karşıtı direnişçi güçlere, Filistin'deki Siyonizm karşıtı direnişçi güçlere enformasyon oluşturmaktan, eylem ve etkinliklerle onlara moral destek vermektir faaliyetleri durduruldu. Demokratik kurumların ve çalışanlarının, üyelerinin baskı altına alınışı onlar şahsında işçi ve emekçilere, ezilen göçmenlere yönelik yapılmış saldırı ve baskılardır. Ve artık yeni bir döneme, **"zincirli demokra-**

si" dönemine girilmiştir. Saldırılar günlük yaşamın birer parçası haline getirilmektedir. Avrupa'da komünizmin yargılanması ve komünist sembollerin yasaklanması girişimi, AB'nin komünizmi kınama açıklaması, bu "demokrasi" zincirlerinin uzanan halklarını oluşturmaktadır.

Kısacası; "Anti-terör yasaları" denen devlet terörü yasa ve uygulamaları, işçi ve emekçilerin, göçmenlerin söz, eylem ve örgütlenme haklarına yönelik saldırıdır. Sessiz, suskun ve örgütsüz bir toplum yaratma çabasıdır. Kapitalizmin vahşetine, barbarlığına, doğa katliamına, boyun eğdirme çabasıdır.

Hedefte insanlık, hedefte işçi ve emekçiler var

Saldırı yasalarının temel amacı sermayenin emek güçleri üzerindeki baskı ve sömürsünü, sınıfsal ayrıcalıklarını korumak ve güvencelemektir. Tüm uluslardan işçiler, emekçiler, kadınlar ve gençler, bu yasaların hedefindedir. Ancak saldırının merkezinde bugün için 21. yüzyılın yeni "Yahudileri"ni, göçmen işçi ve emekçileri tutmaktadır. Bu saldırılarda göçmenlerin hedef tahtasına konmuş olması, birleşik mücadelenin önünün kesilmesi, sınıfın gücünün bölünmesi amaçlıdır. Yerli işçi ve emekçiler; göçmen sınıf kardeşleri üzerinde denerek çıkarılan baskı yasalarının temel hedefinde kendilerinin olduğunu bilmeli ve sınıf kardeşleri ile birlikte, saldırılar karşısında birleşik mücadeleyi büyütmelidirler.

İrkçılık ve ayrımcılık meşrulaştırılıyor

Emperyalist paylaşım savaşlarının yıkılmalarını onarmak amaçlı getirilen, 50 yıldır kendi alın terleriyle yaşadıkları Avrupa ülkelerinde eşit sosyal ve siyasal haklardan yoksun bırakılan göçmenler, bugün de emperyalist-kapitalist krizin sorumlusuymuş gibi saldırıların hedefinde tutulmaktadır. Ayrımcı uygulamalarla gettolaştırılmakta, evleri yakılmakta ve duvarlarına ırkçı-faşist sloganlar yazılmakta, dernekleri ve evleri basılmakta, sokak ortasında durdurulup keyfi aramalardan, kimlik kontrollerinden geçirilmektedirler. "Potansiyel suçlu" olarak görülen, "şüpheli" olarak yargısız infazlara kurban edilen göçmenler üzerinde, birdenbire saldırı yasaları meşrulaştırılmaya çalışılırken diğer taraftan ırkçılık ve ayrımcılık körüklenmektedir.

Burjuva gerici ve faşist partiler, seçim propagandalarının merkezine göçmenleri koymaktadırlar. En fazla göçmeni kimlerin kapı dışarı edeceği yarışı ile politika yapmakta, "Ali beni taciz etme!", "Evinize güle güle!", "Yabancılar bir Avrupa, bir Almanya!" yazılı afişler, ak koyunlar içinde suçluluğu temsil eden "kara koyun" figürünün kullanıldığı, tüm göçmenlerin Bin Ladin'e benzetildiği değişik afişler yayınlayıp sokak panolarında sergilemektedirler.

İrkçılık, ayrımcılık yasalarında "suç" görülmesine karşın, ırkçı, faşist saldırılara girişenler ve yapanlar cezalandırılmamaktadır. İşsizliğin, evsizliğin, yoksulluğun, "kriminal" tüm suçların nedeni olarak göçmenler gösterilmektedir. Ve bunları yapanlar, hiçbir hukuksal işleme tabi tutulmamaktadır. Daha da ötesi "anti terör", "göç ve göçmenler" yasalara-

yla ırkçılık ve ayrımcılık meşrulaştırılmaktadır.

Sığınma hakkı ortadan kaldırılıyor

Ülkelerinde yaşadıkları baskı ve sömürüye, işgal ve katliamlara karşı mücadele eden, özgürlük mücadelesi veren politik kimliklerin yaşam tehdi altında olmaları nedeniyle sığınma hakları teminat altına alınması gerekirken, yeni yasalarla işkence ve ölüme terk edilmektedirler.

İltica yasalarında yaptıkları yeni "düzenlemeler"le emperyalistler, ilticayı bir hak olmaktan çıkartıyorlar. İnsanlar daha ülkelerinden çıkmadan "veri tabanı" na takılarak giriş izni ellerinden alınıyor. Politik ilticacıların ise oturumları iptal edilerek kendi ülkelerine iade edilmeye çalışılıyor.

Ülkeleri yağma ve talan eden emperyalistler, yağma ve talanın sonuçlarına karşı mücadele eden ve bu nedenle yaşam tehdi altında bulunan kimlikleri oluşturdukları (**"terör eylemlerini teşvik etmek ve övmek"** suçlanan kişileri kapsayan) "veri tabanı" ile ölüme gönderecekler.

"Anti-terör" yasaları hangi amaçlar için çıkarılıyor?

Uluslararası sermaye ve hükümetleri, bu saldırı yasalarını kendi sınıf çıkarları için, doymak bilmez azgın sömürü hırsı uğruna çıkarmaktadırlar. Bu yasaların "ekonomik paketler", "reform paketleri" ile eş zamanlı gündemleşmesi, aynı süreçlerde yasalaştırılmaları bir tesadüf değildir.

Ekonomik zor, siyasal zorla birleştirilmektedir. Azgın sömürüyü gerçekleştirmek, yayılmacı yeni pazar paylaşımları uğruna işgal girişimlerinde bulunmak amacıyla yolu düzlemek için bu yasalara ihtiyaç duymaktadırlar.

Bundandır, demokratik hak ve özgürlüklerin yok edilmesine yönelik yasa ve saldırıların dizginsizliği. Bundandır, işçilerin, emekçilerin ve göçmenlerin söz, eylem, örgütlenme ve yaşam haklarına yönelik saldırılar. Bundandır, ırkçılık ve ayrımcılık. Bundandır, ırkçı, faşist parti ve örgütlerin palazlanması, örgütlenme ve propaganda kanallarının açılması, meclislere girmelerine izin verilmesi. Bundandır, **paran kadar sağlık, paran kadar eğitim, mezarda emeklilik** denmesi. Bundandır, bütçelerin "güvenlik" için, militarizmi güçlendirmek için kullanmaları...

Sömürgeci egemenlerin tüm ekonomik, siyasal politikalarını rahat rahat hayata geçirebilmeleri içindir "anti terör" ve "güvenlik" yasaları.

Daha Ne Kadar İzleyecek ve Susacağız?

İzlememek ve susmamak için örgütlenmekten ve mücadele etmekten başka seçeneğimiz yok. Örgütsüzlüğümüz emperyalist saldırganlığı, ırkçı faşist saldırıları, ayrımcı yasa ve uygulamaları daha çok azgınlaştırıyor.

Emperyalistler kendi cennetlerini korumak ve geliştirmek için işçi ve emekçileri, ezilen halkları 72 dilden, 72 kanalla, bin bir yol ve yöntemle kendi çıkar politikalarına razı etmeye, gerici yanılsamalar yaratarak bilinç bulanıklığına yol açmaya çalışmaktadırlar. Bizlere "ölümü-

gösterip, sıtmaya razı etmek" istiyorlar. Onların güvenliği, bizim güvencesizliğimizdir. Karartılan bizim geleceğimizdir. Gücümüz örgütlülüğümüzdedir. Örgütlenelim, tepkilerimizi eylemli kılarak yanıt verelim!..

"Kendisi için dövüşmeyen, dövüşür düşmanı için!" diyor;

Avrupa Demokratik Kitle Örgütleri (DEKÖP-A) olarak sizleri;

- "Güvenlik paketleri" iptal edilmeli,
- Anti-terör yasaları iptal edilmeli,
- Devlet terörü uygulamalarına son verilmeli,
- Anti demokratik yasa ve maddelerden yargılananlar ve tutuklu bulunanlar serbest bırakılmalı,
- İşçi ve emekçilerin, ezilen halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini veren ilerici, devrimci, sosyalist, komünist parti ve örgütler üzerindeki yasaklar kalkmalı, "kara liste"den çıkarılmalıdır.
- Europol dağıtılmalı,
- Avrupa ordusu oluşturma çalışmalarına son verilmelidir.
- Kişiyi özel yaşam alanları korunmalı, bu alana yönelik tüm girişimler suç sayılmalıdır.
- Haberleşme ve iletişim üzerindeki denetleme ve fişlemelere son verilmelidir.
- İrkçı-faşist parti ve örgütler kapatılmalı,
- İrkçı, ayrımcı, faşist eylem ve propaganda yasaklanmalıdır.
- İrkçılık ve faşizm bir düşünce değil, suçtur, yargılanmalı, dağıtılmalıdır!..
- Herkese eşit sosyal ve siyasal haklar tanınmalı,
- Göçmenlere seçme ve seçilme hakkı yasallaşmalıdır.
- Vatandaşlığa geçiş için getirilen dil ve vatandaşlık testleri kaldırılmalı,
- Aile birleşimi için getirilen vize ve dil testi kaldırılmalıdır.
- Sınırdışı cezaevleri kapatılmalıdır.

Taleplerimiz doğrultusunda bir araya gelmeye, "Sizin Güvenliğiniz, Bizim Güvencesizliğimizdir" diyerek "Baskı Yasalarına Hayır!" kampanyası için yerlisi ve göçmeniyle tüm demokratik güçleri ve bireyleri birlikte mücadele için duyarlılığa ve göreve çağırıyoruz. Bu saldırılar hepimize ve geleceğimizdir. İzin veremeyelim!..

Avrupa Demokratik Kitle Örgütleri Platformu (DEKÖP-A)

Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu (AvEG-Kon), aveg-kon@hotmail.com

Yaşanacak Dünya Gazetesi, yasanacakdunya@yahoo.com

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu (ADHK), info@adhk.de

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), birkar@msn.com

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK), konsey@atik-online.net

Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM), yekkom@gmx.net

*Yazı hazırlandığı dönem tutuklu bulunan Önder Dolutaş, daha sonra serbest bırakıldı.

“NANKÖR İNSAN, HER ŞEYİN FİYATINI BİLEN FAKAT HİÇBİR ŞEYİN DEĞERİNİ BİLMİYEN KİMSEDİR!” [1]

H.GÜRER

KONU BAŞLIKLARI:

- 1- Giriş
- 2- Dünya Su Günü ve Susuz Dünya
- 3- Suyun İnsanın Varlığında, Yaşamında ve Sağlığında ki Yeri ve Önemi
- 4- Suyu Nasıl Bilirdiniz?
- 5- Küresel Isınma ve Sonuçları
- 6- Kapitalizmin Çöplüğü
- 7- Dünya'nın En Kirliliği
- 8- Zamanın Çağrısına Kayıtsız Kalamayız
- 9- Kaynaklar

1- GİRİŞ

“Doğa üzerindeki zaferimizden dolayı kendimizi fazla kutlamayalım.

Her bir zafer için, doğa bizden intikamını alacaktır.

Her adımda etimizle, kanımızla, beynimizle kendisine ait olduğumuzu ve içinde yer aldığımızı hatırlatacaktır bize.”[2]

Özgür Ansiklopedi Küresel ısınma'yı, “insan tarafından atmosfere verilen gazların sera etkisi yaratması sonucunda, dünya atmosferi ve okyanuslarının ortalama sıcaklıklarında belirlenen artışa verilen isimdir.” Şeklinde açıklıyor. Özlü olarak ifade edilen Küresel ısınma'nın sonuçlarına Şubat 2007 tarihli BM Raporunun[3] kısaca açıklamalarına yer verecek olursak;

Konu ile ilgili Birleşmiş Milletler raporu, Şubat 2007 tarihinde Fransa'nın başkenti Paris'te açıklama yapmış ve BM Raporunda küresel sıcaklık artışının olası etkilerini aşağıdaki biçimde özetlenmiştir.

- **+2 derece:** Su sıkıntısı başlayacak Kuzey Amerika'da kum fırtınaları tarımı yok edecek. Deniz seviyeleri yükselecek.
- Peru'da 10 milyon kişi su sıkıntısı çekecek.
- Mercan kayalıkları yok olacak.
- Gezegendeki canlı türlerinin yüzde 30'u yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacak.
- **+ 5 derece:** Denizler 5 m. Yükselinecek.
- Deniz seviyesi ortalaması 70 metre olacak.
- Dünyanın yiyecek stokları tükenicek.
- **+ 6 derece:** Göçler başlayacak.
- Yüz milyonlarca insan uygun iklim koşullarında yaşamak umuduyla göç yollarına düşecek.” Şeklinde

özetlenmekteydi.

“XX. yüzyılda petrol, devletler ve şirketler için ne ifade ettiyse, XXI. yüzyılda da ulusların varlık düzeyini belirleyecek değerli bir “meta” (meta kelimesini tırnak içine ben aldım. Dikkat edelim, su bir “meta” olarak ifadelendiriliyor!) olan su aynı değerde olacaktır,”[4] öngörüsü yapan Fortune dergisinin Mayıs 2000 sayısında, su endüstrisinin küresel trendi ile ilgili yukarıda söylenenler dev şirketlerin ve tekellerin dikkatini de bu alana çekmişti. Su herkes tarafından bilindiği üzere yaşamsal, doğal bir kaynaktır. Keza bu gerçeklikten dolayı da en doğal insan hakkı olarak kabul edilmesi gerekiyor. Fakat yaşamak zorunda bırakıldığımız kapitalist-emperyalist sistemde ne yazık ki Su yukarıda ifade ettiğimiz biçimiyle ele alınmamaktadır. Kapitalizm her şeyi meta olarak ve kar amaçlı gördüğü gibi insanların/canlıların en temel yaşam kaynağı olan suyu da bu şekilde ele almaktadır. Nihayetinde Kapitalizm bir meta üretimi sistemidir, bu yapısı gereği her şeyi metalaştırır, her şey para aracılığıyla kullanım değerinin ötesinde değişim değeri ölçütüyle, yani para-mal-para mantığıyla bakar! Bundandır ki kapitalistlere göre Su'da bir metadır! İnsanın/canlıların temel yaşamsal kaynağı olan su kaynaklarına ulaşım hakkının kısıtlandığı bir dünya düşünebiliyor musunuz? Sanıyoruz ki düşünmeye gerek yok,(!) çünkü bunu şimdiki sistemde yaşadığımız dünyada en başta da Afrika kıtasında görmemiz mümkün... Dursun Yıldız'ın “Bu politikalar bir de sosyal bir parametre içeriyor. Su kaynaklarının geliştirilmesi politikalarının içinde mutlaka sosyal boyutun ele alınarak buna göre düşünülmesi gerekiyor. O sosyal parametre, su kaynaklarının geliştirilmesini, kamusal yönetim bakışıyla ele alınmasını da gerekli kılıyor. Su kaynakları yönetiminin bir kamu hizmeti olarak ele alınması gerekir.”[5] (Dursun Yıldız, “Sular Özelleştirilemez”) der ve devam eder; “Ancak su ve su kaynakları serbest piyasa koşulları içinde bir ticari mal olarak görülmektedir.”[6] (Dursun Yıldız, “Serbest Piyasa Yoksulu Vuruyor”) ibaresine çarpıcı bir tespit de Ali Faik Demir'in, “Su Silah Olursa Savaş Çıkabilir”, başlığı altında Cumhuriyet Gazetesinin, 22 Ağustos 2007 tarihli sayısında çıkan şu çarpıcı tespiti yer alır:

“Ortadoğu başta olmak üzere suyun

kıt olduğu bölgelerde su savaşlarının çıkması muhtemeldir.”[7] (Ali Faik Demir, “Su Silah Olursa Savaş Çıkabilir”) Öyle ki, yazının devamı boyunca aşağıda aktaracağımız istatistik verilerde de görüleceği üzere, yaşadığımız yerküre önümüzdeki on yıllarda, bilinen tüm yaşam biçimleri için gerekli ve vazgeçilmez olan tatsız ve kokusuz bir madde olan su rezervlerinin kuruması sonucu insanlığın kuraklık ve susuzluk gerçeğiyle yüzleşeceği. Bilim insanlarının yapmış oldukları araştırma ve incelemeleri sonucu, Böylesi bir aşamaya gelindiğinde, insanların bu yaşamsal maddeyi ne denli hacimli paralar karşılığında almaya kalkarlarsa kalksınlar alamayacaklarıdır!.. Çünkü bu yaşamsal maddeleri satarak, satan tarafın kendilerini bu maddeden mahrum bırakmayacakları/yani yaşama hakkından vaz geçmeyecekleri gerçekliği söz konusudur!

Küresel ısınma sonucu buzulların erimesi, dünyanın ikliminin bozulmasına neden olmakla birlikte, mevsimlerin değişimi doğanın denge taşlarını da bir bütün olarak yerinden oynatmasına neden olmuştur. Dünyanın 4/3'ünü kapsayan suyun kirlenmesine ve kullanılmaz duruma getirilmesine bir örnek olması açısından denizlerde yaşanan kirliliği istatistik verilerine göre sıralarsak; Dünyada her yıl 450 milyar metreküp arıtılmamış yada kısmen arıtılmış çöp ile endüstriyel ve tarımsal atık denize atılıyor. Denizlere, yüzde 50'si

plastik olmak üzere saatte 675 bin kilogram çöp atılıyor. Türkiye'de, sanayi tesislerinin yüzde 98'inde, belediyelerin yüzde 95'inde, turizm tesislerinin ise yüzde 81'inde atık arıtma tesisi bulunmuyor. Dünya nüfusunun neredeyse yarısı sahillerde yaşıyor. Her 20 kişiden 1'i, ömründe bir kere, kirliliği denize girmekten hastalanıyor. Her yıl yaklaşık 250 milyon kişi, kirliliği denizlere girdiği için mide ve bağırsak enfeksiyonu ile üst solunum yolu hastalıklarına yakalanıyor. Ticari olarak avlanabilen balık türlerinin en az yüzde 70'i gereğinden fazla tüketilmiş durumda bulunuyor. Denize atılan bir cam şişe 1 milyon yılda, 1 plastik şişe ise 450 yılda ancak doğaya karışıyor. Denizlerdeki çöpler, her yıl 1 milyondan fazla deniz kuşunu öldürüyor. Akdeniz havzası, dünyadaki 34 sorunlu bölge içinde üçüncü sırada yer alıyor. Deniz kirliliği, küresel ısınmanın ana nedeni olarak algılanıyor. Sanayi, turizm ve kentleşmeye yönelik çalışmalar nedeniyle artan bir kirlilik tehdidiyle karşı karşıya bulunan denizlerin insan sağlığı açısından tehlike arz ettiği ortadadır. Ve son olarak, Deniz Temiz/Turmepa'nın çalışmasına baktığımızda ise, dünyada her yıl 450 milyar metreküp çöp denize atılıyor! Bu ürper-ti veren kirlilik karşısında doğanın kendisini yenileme mekanizması da bir bütün olarak işlevsiz kalıyor. Kuşkusuz ki salt bunlarla sınırlı değil doğaya verilen zararlar. Termik Santrallerden tutalım-da, Nükleer Santrallerden çernobillere

kadar zehirlenen bir dünya'da yaşıyoruz... Bir sistem düşünün ki insanlık aç bırakılmış, sefilleştirilmiş ve bir sistem düşünün ki yaşanan dünyaya felaketlerin dışında hiç bir şey getirmemiş! Bu sistemin artık sürdürülemez hale geldiği ve bu sistemin (kapitalizmin) yıkılarak, yerle bir edilerek insanlığın ve ekolojik tahribatın durdurulabilmesi dünya gerçiliğine kan kusturan halkların silahı devrimci Marksizm-Leninizm-Maoizm ile mümkündür... Keza MLM biliminsiz bir insanlığın ve ekolojinin kurtuluşu mümkün olmayacağı gibi

çözümleyici de olamaz...

2- DÜNYA SU GÜNÜ VE SUSUZ DÜNYA!

BM Genel Kurulu 1992 yılında Rio de Jenerio'da düzenlenen "BM Çevre ve Kalkınma Konferansı"nda dünya'da suyun giderek artan öneminden dolayı her yıl 22 Mart gününün "Dünya Su Günü" olarak kutlanmasına karar vermişti. Böylesi bir sorunun görülüp gündeme alınması olumlu olsa da, bu sorunun köklü olarak çözümü yönünde ki girişimler, yapılan seminerler, konferanslar, paneller, konuya ilişkin tanıtım filmleri ve reklamlar gibi yığınla çalışma da üzerinden atlanmaması gerekecek denli önemli. Fakat; BM tüm bunları yaparken sorunun köklerine inmek ve gerek küresel su sorununun ve gerekse global ekolojik değişimin nedenleri olan kapitalist üretim ve nükleer ve kimyasal denemelerin üzerine gitmek yerine, insanların kullanmakta oldukları suda tasarruf etmeleri halinde bu sorunun önemli oranda çözümlenebileceğini öğütlemiştir. Kuşkusuz ki bu yönlü insanların tasarruflu davranması varolan soruna karşı sorumluluk açısından önemliken, soruna kaynaklık eden şeyin de tek başına bu olmadığını, esas sorunun kapitalist-emperyalist sistem olduğunu belirtmekte fayda var. BM'nin tüm bu çalışmaları bir yönüyle olumluluk taşırken, sorunun özünün bu olmamasından kaynaklı da öze hitap etmiş olmuyor. Yani kuraklığın çaresi tek başına su tasarrufu yapmak değil, dünya halklarına kan kusturan, sömürü ve talanla insan emeğini sömürerek ayakta duran sistemi yıkmak, yeni bir dünya yeni bir yaşam yaratma mücadelesine

katılmaktır. Dolayısıyla da, okun esas sivri ucunu hiç şüphesiz ki kapitalist emperyalist sisteme, yani insanlığı ve dünyayı bu hale getiren çürüten sisteme yöneltmek zorundayız. Bunu yaparken de tek-tek bireyler olarak tüm bu sorunlara karşı da kayıtsız kalmamak, sorumlu davranmak kendisine insanım diyen her duyarlı birey için son derece önemlidir. Bunları yerine getirmek gerekiyor. Bu anlamıyla da başlıca nelere dikkat etmemiz gerektiği yönünde bazı çarpıcı çalışmalara yer vermekte fayda olacaktır. Dolayısıyla da "Su tasarrufu

sağlamak için 9 basit önlem" başlığı altında toparlanan noktaları aktarmakta fayda var.

"1 - Musluğu açık bırakmayın!

Sebze meyveler elde yıkamak yerine su dolu bir kapta yıkarsa çok daha az su tüketilir. 4 kişilik bir aile bu yöntemle yılda ortalama 18 ton su kurtarabilir.

2 - Bulaşık makinesini kullanın!

Bulaşıklar elde yıkarsa, ortalama 84-126 litre su harcanır. Oysa bulaşık makinesi sadece 12 litre su ile yıkar. Bu da, bir yılda ortalama 26-40 ton su tasarrufu demektir.

3 - Diş fırçalarken, tıraş olurken suyu kapatın!

Kullanılmadığı halde açık bırakılan su harcaması, yılda kişi başına ortalama 12 tondur. 4 kişilik bir ailede bu rakam yaklaşık 48 tondur.

4 - Daha kısa duş alın!

5 dakikalık bir duş sırasında ortalama 60 litre su harcanır. 4 kişilik bir ailenin her bir ferdi duş süresini 1 dakika azaltırsa yaklaşık 18 ton suyu kurtarır.

5 - Muslukları kontrol edin!

Muslukların su kaçırmadığından emin olun ve gerekirse tamir ettirin. Her saniye bir damla su damlatan musluk, yılda 1 ton su harcar.

6 - Sifonu gereksiz kullanmayın!

Aile fertleri günde birer kez sifonu amacı dışında çekerse, yılda 16 ton su harcar. Rezervuara, su dolu 1,5 litrelik bir pet şişe yerleştirin yılda 2 ton su tasarrufu sağlayın.

7 - Duş başlığını değiştirin!

Duş başlığını suyu daha iyi püskürten ekonomik duş başlıklarıyla değiştirin. Böylece suyu daha az açarak daha

tazyikli suyla duş alınabilir.

8 - Su kaçaklarını engelleyin!

Ev ya da apartmanınızdaki eski su borularını yenileriyle değiştirin ya da tamir ettirin. Eski tip borular tonlarca suyun kayıp olmasına neden olur.

9 - Çamaşır makinesini daha az kullanın!

Tek bir çalıştırmada yaklaşık 176 litre su harcayan çamaşır makinesi haftada bir kez bile az çalışsa, yılda 9 ton su tasarruf edilir. [9] (Ömer Madra. Küresel Isınma Ve İklim Krizi.)

Yukarıda aktarmış olduğumuz istatistik verilerden de görüleceği üzere, tek-tek bireyler özgülünde yapılacak dikkatli ve tasarruflu davranışlar halinde dahi varolan su rezervlerinde ciddi bir tasarruf yapılmış olacak. Bu, yukarıda da açıkladığımız gibi bir bütün olarak köklü bir çözüm içermiyor (çünkü yaşamak zorunda bırakıldığımız kapitalist sistemin kendisi bu sorunu köklü bir şekilde çözmek gibi bir 'çözüm' üretmekten çok, varolan sorunları insanlığın gündemine terk ederek gündem saptırmak ve kitleleri 'gündem dışı' sorunlar özgülünde etkisiz kılmak istemektedirler. Hiç şüphe yok ki varolan sistemin üretmekte olduğu tüm bu vb sorunlar gibi küresel ısınmada, varolan sistemin "Başka bir dünya mümkün ve zorunludur!" diyerek başka bir dünya isteyen insanlık tarafından çözümlenmesiyle mümkün olacaktır.) olsa da, insan olarak insani sorunlara karşı bir sorumluluk gereği yapılması gereken şeylerdir. Hiç şüphe yok ki, insani sorunlar arasında yalnızca yukarıda aktarmış olduğumuz "9 basit önlem"i yerine getirmekte yetmemektedir. Daha köklü çözüm noktasında adım atmak gerekmektedir.

İnsanlık en iğrenç ve en lanetli toplumsal evreyi hiç şüphesiz ki köleci toplum döneminde yaşadı. İnsanların birbirlerini alıp satmaları, köleleştirmeleri, bir mal olarak birbirlerini kullanmaları denli lanetli bir evreydi köleci toplum. Ancak yaşamakta olduğumuz Kapitalist sistemi o lanetli köleci toplumdan çok fazla 'ayırt eden' belirgin özellikler olmasa gerek! Bütün ilişkileri meta ve sermaye üzerine kurulu bir sistemde, bütün ilişki türlerinin insani değerler ölçütünden çıkarılarak çıkar ilişkileri ve alınıp satılan ilişkiler haline getirilerek yozlaştırılması durumu söz konusudur. Kapitalizmin ahlaki paradır. Dolayısıyla da Paraya çevrilmeyen hiçbir 'obje' yoktur. Kapitalizmin insanlığa ve keza doğaya verdiği zararlara dikkat çekmek için 19. yüzyılda Karl Marx ve Frederick Engels'in çalışmalarında bu durumu dile getirmişlerdi. 1867'de, Marx, Kapital'de İngiltere'nin İrlanda'ya karşı ekolojik sömürgeciliklerinden söz ederken, şöyle yazmıştı: "Bir buçuk yüzyıldır İngiltere İrlanda'dan toprak ithal etmiş, tarımcıların toprağın yok edilen maddelerini yeniden oluşturabilmelelerine bile izin vermemiştir." Yine Alman kimyacı Justus von Liebig'in "Organik

Kimyanın Tarımda ve Fizyolojide Uygulanması" isimli eserinin 1862'de yayınlanan 7'nci baskısının giriş bölümünde, Liebig "Britanya bütün ülkeleri verimliliklerinden yoksun bırakıyor" demiş, ve tespitine örnek olması içinde, İngiltere'nin İrlanda toprağını sistematik bir şekilde çalmakta olduğunu yazmıştı. Doğadan verdiğinden çok şey alan bir sistem, doğanın dengeleriyle oynamaktan başka bir şey yapmıyor demektir!.. İnsanlık, bu dengelerde ki bozulmanın/ değişimin zorunlu sonuçlarını/faturasını dünyada ki tüm canlılar gibi çok uzak olmayan çeşitli zaman kesitleri içinde ödeyeceği gerçeğiyle karşı karşıyadır!.. Doğanın değişen ve oynanan dengelerinin doğal sonuçları kısmen de olsa bir intikam gibi günümüzde gerek ABD'de ve gerekse Avrupa da çıkan ve yüzlerce insanın ölümüne, milyarlarca euro ekonomik zarara neden olan şiddetli kasırgalar, dünya genelinde ki kuraklıklar ve buna bağlı olarak gelişen mevsimlerin değişimi vb şeklinde görmemiz mümkün.

Dünyada ki su kullanımının oranlarına yönelik yapılan istatistiği ve rilerden referans alacak olursak; Bir otomobil üretimi için 400 ton, 1 kilo kumaş üretimi için 200 litre, 1 ton çelik üretimi için de 240 ton su kullanılıyor. Eysel kullanımda ise; 3 dakika süreyle dış fırçalamak için 5 litre, tuvalet ihtiyacı için 20 litre, banyo yapmak için ise 50 litre su tüketiliyor. Tarımsal alanda hektar başına 10.5 ton su kullanılıyor...

* Kişi başına evsel su tüketiminin ülkelere göre istatistiği bilgilere göre: Almanya 145 Litre/gün, Fransa 125 Litre/gün, İsveç 193 Litre/gün, Türkiye 111 Litre/gün, ABD 600 Litre/gün, Senegal 29 Litre/gün...

* Yer yüzündeki suyun yüzde 97.5'i tuzlu. Yüzde 2.5 oranındaki tatlı suyun yüzde 70'i Antarktika ve Grönland'da buz kütlesi hâlinde; [9] ("Endüstride Tüketim, Başı Çekiyor", Cumhuriyet, 4 Aralık 2007, s.12.) suyun kalan kısmının büyük bölümü ise derin yeraltı su kütlesinde bulunuyor. Bu durumda da ortaya çıkan gerçeklik su kaynaklarının sadece yüzde 1'inin insanlar tarafından kullanılabilir olduğunu...

"Dünyada milyonlarca insan su kirliliğinden hayatını kaybediyor... Dünya nüfusunun yaklaşık yüzde 35'ine denk gelen 2.3 milyar insan sağlıklı suya hasret..."[10] (Murat Gülderen, "2.5 Milyar Kişi Temiz Su Yoksunu", Cumhuriyet, 4 Aralık 2007, s.12.) Dünya nüfusunun yalnızca yüzde 5'i suyu çokuluslu şirketlerden satın aldığı hâlde, bu şirketlerin yıllık gelirleri dünya petrol ticaretinin yıllık gelirinin yarısına ulaşmış durumdadır. Su, hayatın kaynağı, dünyanın 3/4'ü; vücudumuzun % 80'i su. Kana kana içtiğimiz, duş yaptığımız, yağmur olup yağdığında sevdiğimiz ama sel olup aktığında korktuğumuz su! Su insan ve canlılar için yaşamsal öneme sahip. Öte taraftan da gelişen dünya nüfusunda ki artış, küresel ısın-

ma ve buna bağlı olarak gelişen iklim değişiklikleri, suyun yeryüzündeki dağılımı ve kullanım şekli, su ile ilgili ciddi sorunların ortaya çıkmasına yol açmaktadır. İşte bu konudaki gerçeklerin bir kısmı:

• Dünyadaki tatlı suyun %80'i buzul olarak kutuplardadır.

• Dünyadaki nehirlerin yaklaşık 2/3'ü (yaklaşık 300 nehir) sınır ötesi su olarak bir kaç komşu ülke tarafından paylaşılmaktadır. Bu nehirlerin hemen hemen tamamı komşu ülkelerle sorunlara yol açmaktadır.

• Yaklaşık 1,1 milyar insan temiz içme veya kullanım suyundan yoksundur.

• Her yıl yaklaşık 5 milyon insan temiz su ile ilgili hastalıklardan dolayı ölmektedir.

• 2025 yılında dünya nüfusunun üçte biri şiddetli derecede su sıkıntısı çekecektir.

• Halen dünyada 2,8 milyar insan şehirlerde yaşıyor, bu rakam 2025'te 4,5 milyara yükselecek. Şehirler temiz suya daha fazla ihtiyaç duymakta olup aynı zamanda da daha büyük atık su sorununa yol açmaktadır. Şehir nüfusunun artması ciddi su sorunlarını beraberinde getirecektir.

• Türkiye'de 3200 belediyenin yaklaşık 50 adedi kanalizasyon sularını arıtmaktadırlar. Başka bir deyişle nüfusun yaklaşık 50 milyonuna ait kanalizasyon suları doğrudan nehirlerle dolayısıyla göl ve denizlere akmaktadır." [11]

3- SUYUN İNSANIN VARLIĞINDA, YAŞAMINDA VE SAĞLIĞINDA Kİ YERİ VE ÖNEMİ!

Çok eski ve başlangıcı geçmişin derinliklerinde kaybomuş zaman dilimlerinde, yani Kadim zamanların simyacıklarından günümüze gelen bilgiyi önemsemeyerek temel elementleri 105 tane olarak kabul edebiliriz. Elementlerin, aynı cins atomlardan meydana gelen saf maddelerden oluştuğunu (Ve keza şuana kadar tespit edilen 120 ayrı elementin olduğunu) biliyoruz. Bu anlamıyla da hava, su, toprak ve ateş'in makro planda dünyadaki canlıların/yaşamın temel elementleri olduğu da herkesçe bilinmektedir... Nasıl ki bir meyvenin içerdiği elementleri ve oranlarını bilsek de biz asla bir elma yapamayız; ateş'i, suyu, toprak'ı ve hava'yı gerekli oranlarda bir araya getirsek de ortaya dünya gibi bir şey koyamayız. Bu da ancak yıldız maddesinin içinden geçtiği tohumda şifrelenmiş bir programla olabilecek bir iş olsa gerek! Yazımızı "Dünya Su Günü ve Küresel Isınmaya" dikkat çekmek için kaleme alırken, Bu konuda Suyun tanımını daha açık ifade edebilmek için kaynak olarak baş vurduğumuz **Özgür ansiklopedi'**nin kaynak olarak aktardığı "<http://www.unep.org>" adresinden suya ilişkin aktarım şöyle;

"Su, bilinen tüm yaşam biçimleri için gerekli ve vazgeçilmez olan tatsız ve kokusuz bir maddedir. Su, canlıların yaşaması için hayati bir öneme sahiptir. Küçük miktarlarda çıplak gözle bakıldığında renksizdir. Dünya üzerinde farklı şekillerde bol miktarda bulunur. Birleşmiş Milletler Çevre Programı, Dünya'da 1.400 milyon km³ su olduğunu söylemektedir."

İnsan yaşamında suyun son derece önemi büyüktür. Dünyanın nasıl ki 4/3'ü sudan oluşmaktaysa insan vücudunun da önemli bir kesimi sudur, Kanın %92'si, kemiklerin %22'si, beynin ve kasların %75'i sudur. Bilindiği üzere su, insan yaşamı için oksijenden sonra gelen en önemli öğedir. İnsan yemek yemeden haftalarca canlılığını sürdürebilirken, susuz yaşayabilmesi ise kısa süreli günlerle sınırlıdır. Hücrelerin yaşamsal faaliyetleri, vücut fonksiyonlarının yerine getirilmesi vücudun su dengesinin korunması ile mümkündür. Vücutta biriken toksinleri atmak, vücudun ısı dengesini sağlamak için idrarla 1500, deri yoluyla 500, dışkı ve solunum ile 300'er ml (toplamda yaklaşık 2,5 lt) su kaybedilmektedir. Buna göre de;

İnsan vücudundaki;
% 1'lik su kaybında Hipotalamusta susama merkezini uyarılır.
% 3'lük su kaybında Kan hacmi ve fiziksel performans azalır.
% 5'lik su kaybında Birey konsantre olamaz.
% 8'lik su kaybında Baş dönmesi, aşırı yorgunluk, soluma güçlüğü oluşur.
% 10'luk su kaybında Kas spazmı, aşırı yorgunluk, dolaşım - böbrek yetmezliği gibi ciddi sağlık sorunları ortaya çıkar.
% 20'lik su kaybında ise ÖLÜM! gerçekleşir.

Uzmanlarca yapılan araştırmalara göre elde edilen sonuçlarda İdeal vücut su oranları; metabolizmayı etkiler, hücrelerin kendini yenilemesini sağlamaya yardımcı olur, yaşlanmaya karşı etki gösterir. Ve salt bununla da sınırlı kalmaz, Kanın akışkanlığını sağlar, böylelikle kalp ve damarların yükünü azaltır. Tüm bunların yanısıra cildin dolgun, pürüzsüz ve genç kalmasını sağlamaktadır son derece önemli bir yerinin olduğu iddia edilmektedir. Yine uzmanlara göre Vücuttaki su oranının yeterli düzeyde tutulması yaşamsal önem taşıdığından vücuttan kaybolan miktarlarda su alınması zorunludur. Çünkü vücudumuzda omurga dahil bütün organların bundan faydalandığı bir gerçektir.

4- SUYU NASIL BİLİRDİNİZ?
"İnsan doğadan yaşar, yani doğanın bedenidir,
ölmek için onunla daimi bir diyalog sürdürmelidir." [12]

Herkes tarafından bilinir ki Su, insanların ve genel olarak tüm canlıların en temel gereksinimi olma ve başlıca ekonomik faaliyetlere kaynaklık etme özelliği ile yaşamsal bir kaynaktır. Sosyal ve ekonomik faaliyetlerin sür-

mesi de hiç şüphesiz ki büyük ölçüde temiz ve yeterli su arzına sahip olmaya bağlıdır.

Yeryüzündeki suyun %97'si tuzludur. Geriye kalan %3'lük tatlı su rezervinin büyük bir bölümü Kuzey ve Güney Kutuplarında buzullar içinde donmuş durumda bulunmaktadır. İnsanlar, bitkiler, yabani hayat, tarım ve sanayinin tümü bu %3'lük miktar ile varolmaktadır. Son 10 yılda bu kısıtlı

su arzı üzerindeki küresel su talebi 6-7 kat daha artmıştır; bu oran dünya nüfusunun artış oranından iki kat daha fazladır. Halen, küresel ekonominin mağduru durumunda bulunanlar başta olmak üzere, dünya'da 2.4 milyar insan yetersiz ve kalitesiz su nedeniyle sağlıklı koşullarda yaşamaktadır. İçme suyu olarak kullanılan, akarsular ve yer altı su kaynaklarının, kapitalist işletmeler tarafından kirletilmesi sonucu her gün on-binlerce insanın yaşamı tehlikeye altına girmekte, her yıl 200 milyon insan kirli suya bağlı hastalıklara yakalanmakta ve bunların 2.2 milyonu hayatını kaybetmektedir.

Yeraltından pompalanan ve nehirlerden alınanları da içeren suların tahminen yüzde 70'i sulamada, yüzde 20'si endüstride ve yüzde 10'u gibi "küçük" bir hacme sahip bir bölümü evlerde kullanılıyor. Bu üç sektör arasında giderek artan su rekabetinde, su ekonomisi tarımdan yana değil. Çin'de 1.000 ton su ile ortalama değeri 200 \$ olan 1 ton buğday üretilebilirken, aynı miktarda su ile 14.000\$ değerinde endüstriyel çıktı elde edilebiliyor—yani 70 misli daha fazla!.. Ekonomik büyümeyi ve beraberinde getirdiği işleri amaçlayan bir işleyişte, suyu tarımdan endüstriye kaydırmanın getirdiği kazanım kapitalistlerin iştahını kabartmaktadır.

Keza şehirleşme, sanayileşme ve ekosistemin korunması su talebini artırıyor!.. Yaşam düzeyinin gelişmesi, kendi içinde ek su talebini de beraberinde getiriyor. Örneğin, insanların besin zinciri yükseldikçe ve daha fazla sığır, domuz, tavuk, yumurta ve süt ürünleri (özcesi; et ve süt ürünleri) tüketildikçe, tahıl kullanımı da artıyor. Hayvan ürünleri bakımından "zengin Amerika"nın tipi beslenme tarzı Hindistan gibi pirinçe

dayalı beslenen bir ülkeye oranla dört katı tahıl gerektiriyor. Dört misli daha fazla tahıl kullanımı dört misli daha fazla su kullanımını anlamına geliyor.

Eskiden bölgesel bir sorun olan su kıtlığı artık ulusal sınırları aşan ve uluslararası tahıl ticaretine etki eden bir konumda. Dünyanın en hızlı büyüyen tahıl ithalat pazarı Kuzey Afrika ve Fas, Cezayir, Tunus, Libya ve Mısır'ı kapsayan Orta Doğu ve İran'ın doğusundaki

ülkeler. Bu bölgedeki her ülke su kıtlığı ve hızlı nüfus artışı ile karşı karşıya.

Tarihin başlangıcı yeri, uygarlık beşiği Mezopotamya şu anda kurak. Bu son yıllarda tarımsal üretim %90 oranında düşmüş durumda. Yağmur yağmıyor ve tohumlar henüz yeşermeden yanıyor. Bir zamanlar ormanlarında ceylanlar sürüsü gezen Mezopotamya, şu anda bir damla

suya muhtac halde. Üst-üste açılan su kuyuları su taban seviyesinin çok aşağılara inmesine neden olmuş durumda. Sulama yapılabilen ve GAP barajına yakın bölgelerdeyse, aşırı su kullanımından dolayı toprakta tuzlanma oranı çok artmış durumda, tarım yapılamıyor. Bölge bir afet durumu yaşanıyor. Konya ovası keza öyle. İç Anadolu'da göller kurudu, diyebiliriz ki göller bölgesi, haritalarda var sadece!..

Özcesi; Birleşmiş Milletler Çevre Programının (UNEP) 2002 yılında yayınladığı 3. Küresel Çevre Raporu'na göre, başta Afrika ve Asya kıtalarında yaşayanlar olmak üzere, dünyada 1,1 milyar insan güvenli içme suyu, 2,4 milyar insan ise güvenli arıtma hizmetlerinden yoksundur.

2002 yılında düzenlenen "Dünya Sürdürülebilir Kalkınma Zirvesi"nde ise, son 10 yılda temiz suya erişim ve atık suların arıtımında karşılaşılan yetersizliklerin sebep olduğu çocuk ölümlerinin, 2. Emperyalist paylaşım savaşından sonra yaşanan silahlı çatışmalarda kaybedilen insan sayısından fazla olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir!..

9- Kaynaklar:

- Oscar Wilde.
- Friedrich Engels.
- Sabah Gazetesi - 04.02.2007
- Fortune dergisi. Mayıs 2000
- Dursun Yıldız, "Sular Özelleştirilemez", Cumhuriyet, 23 Eylül 2007, s.12.
- Dursun Yıldız, "Serbest Piyasa Yoksulu Vuruyor", Cumhuriyet, 16 Ağustos 2007, s.9.
- Ali Faik Demir, "Su Silah Olursa Savaş Çıkabilir", Cumhuriyet, 22 Ağustos 2007, s.9.
- Ömer Madra. Küresel Isınma Ve İklim Krizi.
- "Endüstride Tüketim, Başı Çekiyor", Cumhuriyet, 4 Aralık 2007, s.12.
- Murat Gülderen, "2.5 Milyar Kişi Temiz Su Yoksunu", Cumhuriyet, 4 Aralık 2007, s.12.
- www.memocal.com
- Karl Marx.

2009 NATO Zirvesi'ne karşı; Kitlesele, Birleşik ve Enternasyonal Direniş Hareketi Yaratalım!

Kurulduğu 1949'dan bu yana yer-altı ve yer-üstü zenginlikleri ABD ve Batı Avrupa emperyalizmine peşkeş çektirmenin aracı olan NATO, 2009 Nisan ayında gerçekleştireceği zirvesiyle 60 yılı geride bırakmış olacak. Bu zirve, mali krizin toplumsal yıkımsal etkilerinin daha fazla hissedileceği bir dönemde olacağı için emperyalistler açısından önemi çok büyüktür. Bu militarist zirve Fransa'nın Strasbourg kentinde ve Almanya'nın Kehl şehrinde (veya muhtemelen Baden-Baden'de) 3-4 Nisan 2009 tarihlerinde gerçekleşecektir.

Fransa ordusunun 1966'da NATO komuta kademesinden ayrılışının son noktası olarak bu zirveden sonra yeniden komuta kademesinde yerini alacaktır ve bu nedenle Almanya ile beraber ev sahipliği yapmaktadırlar. Zira bu durum, Rusya emperyalizmi ve Çin gibi kapitalist restorasyoncu ülkeler karşısında süregelen bir şekilde etkisini yitiren ABD'nin boşalttığı yerlere yeniden aday oluşunun göstergesidir. Diğer yandan, ikinci paylaşım savaşı sonrasında günümüze kadar askeri hareketi uluslararası anlaşmalarla 'sınırlandırılan' Almanya'nın ekonomik gücüne koşut olarak askeri gücüyle de savaş sahalarında 'dilediği kadar' pay kapma hakkına sahip olacağı bir zirvedir.

Dünya çapında silah üretiminin ve satışın oldukça yükseldiği bu dönemde gerçekleşecek olan NATO zirvesi, Ortadoğu kaosu ve Asya kargaşası yanı sıra Latin Amerika ve Afrika'nın halklar cephesinde kaban öfkelerine emperyalist burjuvazinin çıkarları doğrultusunda çözüm üretme merkezi, yani savaş makinesinin bakımını yapma zirvesidir. Birleşmiş Milletler (BM) camiasında cereyan eden zıtlıklara takılan kararları "uluslararası güvenliği sağlama" adına NATO aracılığıyla çözümlenmesi hesapları bu tür zirvelerde yapılmaktadır. Balkanlar ve Afganistan bunun en somut örnekleridir. Kafkasya NATO militarizminin yeni açılım alanı olarak dizayn edilmektedir.

Nedir ki bu çelişkiler salt BM'de değil, bizzat NATO bileşeni içinde de baş göstermektedir. Bu durum, yine onların tabiriyle 'ortak düşmana karşı', NATO'nun birkaç yıl önceki zirvesinde 'bileşen dışı olanlarla ittifak' sorununu dayatmıştı (öyle ki resmi düzeyde bunun ilk pratikte uygulanması 2005 yılında Darfur sorununda olmuştu. Darfur sorununun NATO ile Afrika askeri birlikleri arasındaki ittifakla çözülmesi kararı alınmıştı).

Zira bileşen dışında bulunan ve esasta Rusya ve Çin'in etkisinden koparılabilecek ülkeleri NATO'ya üye olmaları için teşviklerin hızla sürdüğü görülmektedir

(Gürcistan'a yapılan öneri gibi). NATO'nun 2008 Bükreş zirvesinde ABD, Fransa ve Almanya'nın belirli konularda kendi aralarında açığa çıkan çelişkileri önümüzdeki zirvede de sürmesi muhtemeldir; Batı Avrupa ülkeleriyle Rusya arasında özellikle enerji alanında karşılıklı olarak kabul gören "bağımlılık" bunun işaretidir. Lakin emperyalizmin bu savaş örgütünün iç çelişkilerinin yanı sıra, doğurduğu sonuçlar da bir o kadar keskindir.

NATO doğa düşmanıdır, çünkü

gerek silah üretimiyle, gerekse de girdiği savaşlarda halkların tepesine yağdırdığı bombalarla ormanlara, ırmaklara, toprağa ve dağlara kimyasal zehirlerini saçmakta ve zehir saçan kapitalist üretimi korumakla doğayı tahrip etmektedir.

NATO insanlık düşmanıdır, çünkü göz diktiği topraklarda ölen milyonların katilidir. NATO halk ve emek düşmanıdır, çünkü ezilen dünya halklarının değil, ezen bir avuç dünya emperyalistlerinin bir kesiminin çıkarlarını korumak ve sömürü sistemlerine askeri güç kullanarak yeni pazarlar açma aracıdır.

NATO bağımsızlık düşmanıdır, çünkü

ayak bastığı her ülkenin zenginlik kaynaklarını emperyalizme peşkeş çektirmenin aracıdır. Bağımsız ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin terörize edilmesi merkezidir.

NATO özgürlük düşmanıdır, çünkü yerinden-yurdundan ettiği halk kitlelerini göçe zorlayarak insanları havasını soludukları, yaşamlarının bir parçasını verdikleri topraklarda yaşama özgürlüğünü gasp etmektedir...Nato sermayenin sömürme ve baskı özgürlüğünün teminatıdır.

NATO'nun suçları sayfalara sığ-

mayacak kadar sıralanabilirken, ezilen dünya halklarının buna karşılık talepleri tek cümlede toplanmaktadır: Savaş Makinesi NATO Derhal Dağıtılmalıdır!

Dünya çapında kitlesele işsizliğin ve emek göçmenliğinin çığ gibi büyüdüğu, sosyal ve siysal hak gasplarının zirveye ulaştığı, göçmenlerin insanlık dışı uygulamalara daha fazla mağruz kaldığı, devrimci-demokrat kurum ve bireylere yönelik operasyon ve saldırıların çoğaldığı, halkların sefalete sürüklendiği bir dönemde, emperyalist devletler bir kez daha baltalarını bilemeğe hazırlanıyorlar.

İlerici yerli-göçmen kurum ve örgütler, Avrupa'nın her alanından merkezi katılımın sağlanacağı NATO-karşıtı harekete çağrılar yaparak karşıt etkinlikleri eylem birliği temelinde örgütlemek için Strasbourg'da bir koordinasyon komitesi oluşturdular. Zirve-karşıtı hareketi şimdiden hazırlama çalışmalarına başlayan "Strasbourg NATO-karşıtı Koordinasyon"unda ATİK de yer almaktadır.

Nitekim ATİK, tüm ilerici, devrimci, demokrat göçmen örgütleri bu koordinasyona katılmaya davet etmektedir. Devlet Terörizminin kumanda merkezi NATO şahsında emperyalizme karşı örgütlenecek kitlesele ve enternasyonal tepkiyi birlikte örmeye ve 1-5 Nisan tarihleri arasındaki NATO Zirvesi Karşıtı Kitle Eylemleri'ne katılmaya çağırmaktadır. G8 2006 Zirvesi'nde olduğu gibi NATO 2009 Zirvesi'ne karşıtı kitlesele, birleşik ve enternasyonal mücadele barikatlarını şimdiden örelim.

- Savaş Makinesi NATO Dağıtılсын!
- Tekelci Kapitalizme ve Sermaye Egemenliğine Hayır!
- Kahrolsun Emperyalizm, Irkçılık ve Faşizm!
- Yaşasın Enternasyonal Mücadele ve Dayanışma!
- Yaşasın Halkların Kardeşliği!
- Talana, Soyguna ve Sömürüye Karşı Yerli-Göçmen El Ele!